

MENGŠAN

GLASILO OBČINE MENGEŠ

DECEMBER

2009 / leto XVI

Nepremičninska agencija Naj-dom je novi član skupine RE/MAX

Družba KARO d.o.o. se je pridružila mreži nepremičninskih agencij, ki delujejo pod okriljem svetovne blagovne znamke RE/MAX.

najdom@remax-nepremicnine.net

info@karo.si

Slovenska cesta 24, 1234 Mengeš, tel.+386 (0)1 72 30 986

Vesele božične praznike in uspešno novo leto 2010

računovodski servis
AGENCIJA

Roman Kalušnik s.p.

P.E. Mengeš, tel.: 01/72-38-956
P.E. Vir, tel.: 01/72-14-831

e-mail: agencija@karo.si

KARO inženiring d.o.o. Mengeš
Slovenska cesta 24, 1234 Mengeš
www.karo.si

tel: 01 / 723-09-86; 723-09-87
fax: 01 / 723-80-15
GSM: 041 / 635-172

PRODAMO

Hiše:

- Kamnik – Šmarca, stanovanjska stavba, l. 1977, P + 1 N + mansarda, 230 m², uporabne površine cca. 160 m², mansarda neizdelana. V spodnji etaži se nahaja večnamenski poslovni prostor s sanitarijami (možnost preureditve v samostojno bivalno enoto), garaža, kurilnica, shramba; v 1. nadstropju trisobno stanovanje z veliko teraso. Streha obnovljena l. 2005, objektu je prizidana podkletena vrtna uta, zemljišče 305 m².
Cena: 250.000,00 EUR

- Vodice – Utik, enostanovanjska hiša (P + M), l. 2000, cca. 150 m² + odprta terasa 79 m². V spodnji etaži so bivalni prostori, sanitarije, garaža, kurilnica, shramba, v mansardi 3 spalnice in velika kopalnica (15 m²). Zemljišče, 647 m², je locirano na rob zazidljivosti, odprt pogled.
Cena: 350.000,00 EUR

Stanovanja:

- Kamnik, Matije Blejca, enoinpolsobno stanovanje, neto tlorisna površina 54,47 m², obnovljena kopalnica, vzdrževano, dva balkona, JV lega, klet, 3. nadstropje, urejen blok, l. 1978,

vsa infrastruktura v neposredni bližini.
Cena: 96.000,00 EUR

- Tržič – center, v staromeščanski stavbi, dvosobno, 52,40 m², obnovljeno 2008, 2. nadstropje.
Cena: 72.000,00 EUR
- Tržič – enosobno s kabinetom, 40,20 m², 1. nad., v poslovno-stanovanjski stavbi, obnovljeni l. 2009.
Cena: 53.000,00 EUR
- Ljubljana – Bežigrad, Linhartov dvor, garsonjera, 31 m², opremljeno, zgrajeno l. 2001, V lega, 2. nad., lastniško parkirno mesto v skupni garaži.
Cena: 115.000,00 EUR

Zemljišče:

- Vodice – Suhadole, zazidljiva, ravna parcela, 860 m², cca. 20 x 40m.
Cena: 120 EUR/m²

ODDAMO

Stanovanje:

- Radomlje, trisobno stanovanje v večstanovanjski hiši, l. 2001, 65 m², balkon, kletna shramba, 1. nad., opremljeno, lepo ohranjeno, pripadajoča 2 parkirni mesti na dvorišču, mirna lokacija.
Cena: 450 EUR + stroški.

KARO INŽENIRING D.O.O. MENGEŠ

prod. BURNIK

Mengeš, Prešernova cesta 3

tel.: 01/729-68-70

E-pošta: menges.2485@trgoavto.si

Del. čas: 8.00–18.00, sobota: 8.00–12.00

ZIMSKI AVTOPLAŠČI
-35 % + 5 %

MOŽEN NAKUP NA VEČ OBROKOV
BREZ OBRESTI.

akumulatorji Banner -10 %
snežne verige -10 %
okrasni pokrovi koles -30 %
metlice Champion -20 %
žarnice Osram -20 %
čistilo stekla -25°C 3 l 2,99 EUR

Na zalogi so rezervni deli za osebna in tovorna vozila, filtri, svečke, svetila ...

VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO!

Za toplo zimo in pomlad

KURILNO OLJE

dostavlja Hubat! ☎ 080 22 36

Želimo Vam vesele božične praznike in srečno novo leto 2010!

Iscete dobro avtosolo?

RETOS

www. RETOS .si

dne 04.01. in 18.01. 2010

pričnemo BREZPLAČNI tečaj OPP

VABLJENI!!!!

Vesel Božič in srečno
Novo leto Vam želi
kolektiv avtošole
RETOS!

Spoštovani občani, dragi bralci!

December je vsako leto prav poseben mesec, ne glede na vse dejavnike, ki tarejo svetovno, evropsko, slovensko in lokalno družbo. Ne glede na to, v kako hudih časih živimo, so trgovine v zadnji dvanajstini leta vedno nabito polne. Seveda se ljudje lahko zgražamo ob tem, pa vendarle je občutek, ko nekaj kupimo, kar si želimo, ali pa nekemu nekaj podarimo, lep. Celo leto delamo (eni več, drugi manj), se prebijamo iz meseca v mesec ter se odpovedujemo stvarim za katere (žal) nimamo časa in denarja. Prav zato so božični in novoletni prazniki kot nalašč za to, da privoščimo sebi in svojim bližnjim kakšen priboljšek. To ne pomeni, da moramo pokupiti vse, kar se da, temveč se razvajamo s tistim, za kar čez leto nimamo časa. Zaradi tega morebiti ne bomo nič kaj srečnejši, pa vendarle bo vsaj trenutek lepši. Pravijo namreč, da potrebuje človek za resnično srečo na tem svetu samo troje: nekoga, ki ga lahko ljubi, nekaj, kar lahko dela, in nekaj, v kar lahko upa.

Številka, ki je pred vami, je bolj ali manj praznična, saj je osrednja tema prav veseli december. O tem smo se pogovarjali s predstavniki treh različnih generacij, ki so nam predstavili svoj pogled na praznično dogajanje. Več prostora kot po navadi smo tokrat namenili rubriki Obrazi, kjer nam je Marija Cvetek predstavila človeško toplino in ljubezen do soljudi sestre Pije Marije Hiti, ki je letos praznovala 90-letnico. Svojo 50. obletnico igranja pa je letošnje leto obeležil nam vsem znani in priznani glasbenik Franc Kompare, ki s svojo ljubeznijo do glasbe, preudarnostjo in modrostjo človeka nikakor ne pusti ravnodušnega. Kaj vse je zaupal bralcem Mengšana, si lahko preberete v intervjuju z njim.

Naj bodo zadnji tedni, dnevi in trenutki letošnjega leta prijetni. Ni važno, kje jih boste preživeli, važno je le, da bo

družba prava. Imejte se lepo v objemu svoje družine, prijateljev in znancev ter se imejte radi še naprej. Se vidimo v letu 2010, do takrat pa – po pameti! :)

Vsem bralkam in bralcem, občankam in občanom želim sproščene božično-novoletne praznike, nepozaben silvestrski poljub ter čim več osebnega zadovoljstva in zmag v letu 2010. Ob tem pa si želim, da boste še naprej z veseljem prebirali Mengšana. Srečno!

Urban Ropotar

Do sreče je en sam korak, en sam nasmeh, ena sama beseda. Želim vam srečen božič in novo leto, v katerem se bo vsaka dobra misel uresničila.

Barbara Ahačič Osterman

Bralcem v novem letu želim čim več strpnosti, razumevanja in spoštovanja, mnogo dobrega branja in prisrčnih trenutkov v krogu družine. In ne pozabite: kar šteje, so dejanja!

Mojca Volkar Trobevšek

Pravijo, da potrebuje človek za resnično srečo na tem svetu samo troje: nekoga, ki ga lahko ljubi, nekaj, kar lahko dela, in nekaj, v kar lahko upa. (Misel iz zbirke Prijatelj - prijatelju)

Kljub vsem romanjem za srečo se ta vedno najde v najožjem krogu ljudi in med stvarmi, ki so v našem neposrednem dosegu. (Misel iz knjižnice Zlate misli o modrosti)

Branko Lipar

Mojim sodelavcem v uredništvu in vsem bralcem Mengšana želim topline in prijetno praznovanje božično-novoletnih praznikov, v novem letu pa zdravja, sreče, prijaznosti in ljubezni, lepih skrivnosti, iskrenosti ter zavesti, da se mora vsakdo sam odločiti, po kakšni poti bo šel v tem letu in se nanjo podati z vso energijo, močjo in vztrajnostjo.

Nataša Vrhovnik Jerič

VSEBINA

Občinska uprava	4
Aktualno	6
Dogodki meseca	7
Novice iz sosednjih občin ...	10
Tema meseca	11
Intervju	12
Društva	15
Obrazi	21
Vzgoja in izobraževanje	23
Zdravje	25
Politične stranke	26
Kultura	28
Šport	31
Športni portret	32
Razvedrilo	33
Pisma bralcev	35
Obvestila	37
Zahvale	39

MENGŠAN - JAVNO GLASILO OBČINE MENGEŠ

Odgovorni urednik: Urban Ropotar, e-pošta: urednistvo.mengsan@gmail.com, mengsan@menges.si

Uredniški svet: Franc Malus, Peter Gubanc, Tomaž Štebe, Bogo Ropotar, Jože Vahtar, Irena Sicherl

Uredniški odbor: Nataša Vrhovnik Jerič, Branko Lipar, Barbara Ahačič Osterman, Mojca Volkar Trobevšek

Naslovnica: Prednovoletni čas v Mengšu, foto: Urban Ropotar

Lektorski popravki: IR image d.o.o., Medvedova ulica 25, 1241 Kamnik, tel. (1) 839 64 00, e-pošta: info@ir-image.si

Priprava za tisk: IR image d.o.o., Medvedova ulica 25, 1241 Kamnik, tel. (1) 839 64 00, e-pošta: info@ir-image.si

Tisk: Schwarz, d.o.o., Koprška 106d, Ljubljana, tel.: (1) 423 88 00, faks: (1) 422 88 95, e-pošta: info@schwarz.si

Distribucija: Primož Kržan, tel: (1) 723 72 96

Trženje in zahvale: Občina Mengeš, Irena Podboršek, tel. (1) 724 71 06, e-pošta: irena.podborsek@menges.si

Izdaja: Občinski svet Občine Mengeš, Slovenska cesta 30, 1234 Mengeš, (1) 724 71 06

**Rok za oddajo prispevkov
za naslednjo številko je četrtek,
7. januar 2010, do 12. ure.
Naslednja številka Mengšana
izide 15. januarja 2010.**

UVODNIK

*Spoštovane občanke,
spoštovani občani!*

Ko nam v teh decembrskih dnevih popestrijo dolge večere razna pred-novoletna srečanja, kar ne moremo verjeti, kako hitro mine leto. Poslavljam se od starega, v upanju, da nam bo novo leto prineslo kar čim več dobrega. To dobro pa je v veliki meri odvisno tudi od nas samih. Več kot bomo vsi skupaj postorili v ta namen, več lahko tudi pričakujemo. Tudi letos bomo vse občane, ki so še posebej aktivni na področjih kulture, športa, humanitarnih dejavnosti, gasilstva in ostalega, povabili na prednovoletno srečanje, da se jim zahvalimo za ves trud in delo. Zaslužijo si besedo hvala z veliko začetnico. Premalokrat se zavedamo, da bi bili brez njih osiromašeni ali prikrajšani za različne stvari ali dejanja.

V tem mesecu nas obiskujejo dobri možje in nam prinašajo darila. Želim, da se za vsakega izmed vas najde dober mož, ki vas bo obdaril. Naj nam podarijo čim več zdravja in sreče za prihajajoče leto, za ostalo pa bomo morali poskrbeti sami.

Želim, da nam zima v belo odene božične in novoletne praznike, da se bodo v snegu videle naše stopinje, kako stopamo k nekomu, da mu zaželimo vse dobro v letu 2010.

Župan Franc Jerič

**Vsem občankam in občanom voščim
vesele božične praznike, čestitam ob dnevu
samostojnosti in enotnosti, v novem letu
2010 pa vam želim obilo zdravja, dobrega
počutja in uspeha pri delu.**

Župan Franc Jerič

IZGRADNJA KANALIZACIJE PREŠERNOVA-GLAVNI TRG IN ŠOLSKA ULICA TER OBNOVA PREŠERNOVE CESTE

V mesecu novembru je bil opravljen komisijski ogled obnovljene ceste. Nekateri manjše pomanjkljivosti bo potrebno še odpraviti. Prav tako mora izvajalec odpraviti vse poškodbe, ki jih je naredil med gradnjo na objektih. Staretova cesta naj bi bila asfaltirana (vsaj grobi asfalt) še v decembru.

IZGRADNJA KANALIZACIJE IN DRUGIH KOMUNALNIH VODOV V TOPOLAH

Že v prejšnji številki je bilo objavljeno, da se je pričela izgradnja kanalizacije. Hkrati poteka gradnja oziroma obnova ostalih komunalnih vodov. V prvi ulici je že zgrajena fekalna kanalizacija s priključki, vodovod in plinovod. Po tlačnem preizkusu in razkuževanju vodovoda se bodo obnovili hišni priključki. Hkrati se bodo gradile še kabelske kanalizacije in javna razsvetljava. Po prvotnem planu bi se dela nadaljevala po isti ulici vzhodno od glavne ceste.

Občina se dogovarja z Elektrom Ljubljana, da bo pripravil (skupaj z lastniki stavb) za vsak objekt lokacijo bodoče priključne omarice. Prosim, da sodelujete s temi projektanti in tudi izvajalcem. Vsi priključki naj bi se obnovili/izvedli naenkrat, tako da bo razkopavanje čim manj.

**Andrej Urbanc, Občinska
uprava Občine Mengeš**

Obvezna Oglasna tabla
pred Topolami

CESTA DOBENO

Občina Mengeš je konec meseca novembra zaključila dela sanacije na delu ceste v naselju Dobeno. Kljub slabemu vremenu je izvajalcu GP Hribar d.o.o. uspelo zaključiti dela v predvidenem roku. Kot smo že napisali, je bilo na podlagi PZI načrta za rekonstrukcijo ceste in izgradnjo opornega zidu, ki ga je pripravilo podjetje Planum d.o.o.

Pri sanaciji ceste je bilo potrebno prioriteto izvesti kvalitetno oz. dovolj zmogljivo meteorno kanalizacijo, predvsem zaradi težav stanovalcev ob večjih nalivih. Za ta namen sta bili izvedeni dve ponikovalnici, vgrajenih je bilo tudi kar nekaj metrov kanalet za odvajanje vode od obstoječih oz. predvidenih stanovanjskih objektov. S postavitvijo opornega zidu ter posledično razširitvijo cestišča bo sedaj tudi v zimskem obdobju lažje vzdrževanje cestišča. S podjetjem Telekom d.d. smo se uspešno dogovorili o vgradnji cca. 150 metrov TK-cevi po celotni trasi. Material je zagotovil Telekom d.d. Vrednost del je bila ocenjena na 60.000 evrov.

Občinska uprava Občine Mengeš

OTVORITEV GORENJSKE IN PREŠERNOVE CESTE

V četrtek, 12. novembra 2009, sta direktor Direkcije Republike Slovenije za ceste, mag. Gregor Ficko, in župan Občine Mengeš Franc Jerič v uporabo slavnostno predala novo urejena odseka glavne državne ceste, ki poteka od križišča Pavovec proti Kranju. To sta skupno 720 metrov dolga odseka Gorenjske ceste in Prešernove ceste v Mengšu. S to ureditvijo je območje Mengša, po katerem potekajo državne ceste z izredno gostim tranzitnim prometom, bogatejše za obnovljeno prometnico, ki zaradi pločnikov zagotavlja večjo prometno varnost tudi najšibkejšim udeležencem v prometu.

Slovesnosti so prisostvovali tudi drugi predstavniki Direkcije RS za ceste, izvajalcev in projektantov, nadzora ter Občine Mengeš. Odseka je, predvsem z namenom varne uporabe, blagoslovil mengeški župnik Janez Avsenik. Ureditev cest sta na podlagi predhodno podpisanega Sporazuma o sofinanciranju financirali Direkcija Republike Slovenije za ceste in Občina Mengeš. Ureditev vozišča in delno pločnikov ter javne razsvetljave je financirala Direkcija Republike Slovenije za ceste, ostali del pa Občina Mengeš ter drugi sofinancerji (Evropski sklad za regionalni razvoj, Občina Komenda, Petrol, Elektro Ljubljana in Telekom).

Ureditev Gorenjske ceste je potekala že v letu 2007. Poleg obnovljene ceste so vgrajeni tudi ostali komunalni vodi, in sicer fekalna kanalizacija, vodovod z obnovljenimi priključki, plinovod, TK in elektro kanalizacija.

Projekt Gorenjske ceste je načrtovalo podjetje Appia d.o.o., nadziral pa ZIL inženiring d.d., oba iz Ljubljane. Izvajalec del je bilo Cestno podjetje Kranj d.d. Vrednost vseh investicijskih del je bila 800 tisoč evrov. Po opravljenem komisijskem pregledu je potrebno odpraviti vse ugotovljene pomanjkljivosti.

Ureditev Prešernove ceste je potekala v letošnjem letu. Poleg ureditve ceste (obnovljen je bil tudi vodovod s priključki, zgrajen plinovod, TK in elektro kanalizacija) je bil poseben poudarek na izgradnji kanalizacijskega kanala po Prešernovi cesti, Glavnem trgu in do povezave na kolektor v Šolski ulici (pri vrtcu Gobica). Ta gradnja je bila še posebej občutljiva in zahtevna zaradi velike globine vgradnje in tudi financiranja projekta s strani EU (o čemer smo poročali redno mesečno na straneh Mengšana v preteklih mesecih).

Projekt Prešernove ceste je načrtovalo podjetje BNG d.o.o., nadzirala pa DDC svetovanje, inženiring d.o.o. iz Ljubljane in MANI d.o.o. iz Cerknice. Dela sta izvajala Cestno podjetje Ljubljana d.d. in SCT, oba iz Ljubljane. Vrednost vseh investicijskih del bo okoli 930 tisoč evrov.

Andrej Urbanc, Občinska uprava Občine Mengeš

POROČILO O UDELEŽBI ČLANOV OBČINSKEGA SVETA NA SEJAH OBČINSKEGA SVETA V LETU 2009

V skladu s 13. členom Poslovnika Občinskega sveta Občine Mengeš se v javnem glasilu Mengšan enkrat letno objavijo podatki za vsakega člana občinskega sveta o njegovih udeležbah na sejah.

Občinski svet Občine Mengeš se je v letu 2009, v obdobju od januarja do vključno oktobra, sestal na sedmih rednih sejah in eni izredni seji. Posamezni člani občinskega sveta so bili od skupaj 8 sej prisotni sledeče:

1. ALEŠ JANEŽIČ – prisoten na 8. sejah (100 %) LDS LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
2. TOMAŽ ŠTEBE – prisoten na 7. sejah (87,5 %) SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA – SDS
3. MATJAŽ LOBODA – prisoten na 8. sejah (100 %) ZA OBČINO MENGEŠ IN NJEN RAZVOJ
4. MARIJA SITAR – prisotna na 8. sejah (100 %) LDS LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
5. JANEZ PENCA – prisoten na 8. sejah (100 %) SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA – SDS
6. ROBERT RUČIGAJ – prisoten na 6. sejah (75 %) ZA OBČINO MENGEŠ IN NJEN RAZVOJ
7. JOŽEF VAHTAR – prisoten na 7. sejah (87,5 %) SLS – SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
8. ANTON HRIBAR – prisoten na 8. sejah (100 %) NOVA SLOVENIJA – KRŠČANSKA LJUDSKA STRANKA (N.Si)
9. PETER GUBANC – prisoten na 7. sejah (87,5 %) LDS LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
10. JUSTINA JERIČ – prisotna na 8. sejah (100 %) SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA – SDS
11. IRENA SICHERL – prisotna na 7. sejah (87,5 %) SOCIALNI DEMOKRATI
12. MATEJA HRIBAR SICHERL – prisotna na 7. sejah (87,5 %) ZA OBČINO MENGEŠ IN NJEN RAZVOJ
13. TINA ŽELEZNIK – prisotna na 7. sejah (87,5 %) LDS LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
14. MOJCA VOLKAR – prisotna na 5. sejah (62,5 %) SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA – SDS
15. BOŠTJAN MARINKO – prisoten na 8. sejah (100 %) LDS LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
16. BOGO ROPOTAR – prisoten na 8. sejah (100 %) ZA OBČINO MENGEŠ IN NJEN RAZVOJ
17. FRANCI KODELA – prisoten na 8. sejah (100 %) SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA – SDS
18. FRANC HRIBAR – prisoten na 7. sejah (87,5 %) SLS – SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
19. FRANC MALUS – prisoten na 8. sejah (100 %) NOVA SLOVENIJA – KRŠČANSKA LJUDSKA STRANKA (N.Si)

V povprečju so bili predstavniki posamezne liste prisotni:

1. NOVA SLOVENIJA – KRŠČANSKA LJUDSKA STRANKA (N.Si) – 100 %
2. LDS LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE – 95 %
3. ZA OBČINO MENGEŠ IN NJEN RAZVOJ – 90,62 %
4. SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA – SDS – 90 %
5. SOCIALNI DEMOKRATI – 87,5 %
6. SLS – SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA – 87,5 %

V letu 2009 je za 10. decembra sklicana še 29. seja Občinskega sveta, tako da bo v letu skupaj devet sej.

Občinska uprava

NOVA STANOVANJA IN ŠE EN TRGOVSKI CENTER

Verjetno se mnogi občani sprašujejo, kaj počasi, a vztrajno, raste ob Glavnem trgu ter Zavrtih oz. na območju, kjer sta nekdanje stavbe tovarni Trak in Eta. Omenjeni prostor je kar nekaj časa sameval, zato smo se lahko upravičeno spraševali, ali se bo kaj zgodilo ali pa bo nemara naše mesto na deželi dobilo novo črno piko. Prav zaradi tega smo se obrnili na investitorja, podjetje MTB d.o.o. iz Maribora, kjer so nam na kratko pisno predstavili njihov projekt v Mengšu.

Kot so v predstavitvi zapisali, bodo v sklopu revitalizacije območja postavili nov trgovsko-stanovanjski objekt, prenovili spomeniško zaščiteno Kančevo hišo ter izvedli prometno povezavo med Glavnim trgom in ulico Zavrti. Nad supermarketom našega najboljšega sosesa ter pripadajočimi lokali je predvidenih 80 stanovanj, različnih kvadratur. To seveda pomeni, da bo zaradi tega na tem mestu več prometa, ki je v naši občini že tako problem. Projekt predvideva izgradnjo nove prečne prometne povezave med ulico Zavrti in Glavnim trgom, ki nosi delovno ime Pivovarska ulica. Ta bo potekala vzdolž južne parcelne meje območja ter se bo na Glavni trg priklopila na mestu obstoječega priključka v križišču s Šolsko ulico, in sicer brez levih zavijalcev po principu desno, desno. Na vzhodu pa se bo Pivovarska ulica priklopila na Zavrti z novim priključkom na poziciji, kjer je to zaradi varne poti v šolo najbolj potrebno. Ljudje verjetno ne bodo zgolj vozili mimo, temveč se bodo tudi ustavljali, zato bo potrebno zagotoviti dovolj parkirnih mest,

da ne bomo pričali takšnim in drugačnim prizorom parkiranja na površini, ki so namenjene pešcem.

Iz predstavitve projekta lahko razberemo, da je predvidena izvedba 263 novih parkirnih mest. Ob Pivovarski ulici bo tako omogočeno dvostransko prečno parkiranje 57 vozil za obiskovalce trgovine, lokalov in Kančeve hiše, ob severni dovozni cesti bodo zgradili parkirišče za 28 vozil, v kleti objekta pa bo 178 parkirnih mest namenjenih stanovalcem. Dovoz v klet je predviden preko dveh pokritih ramp, ki se nahajata ob južni parcelni meji. Tista parkirna mesta, ki bodo predstavljala presežek, bodo prvenstveno ponujena v odkup sosednjemu Domu počitka ter prebivalcem bližnjih blokov.

Za avtomobile bo torej poskrbljeno. Kaj pa za pešce? Za ta namen projekt predvideva naslednjo rešitev. Med prenovljeno Kančevo hišo, Domom počitka in trgovsko-stanovanjskim objektom bo nastal nov odprt prostor – trg s parkovno ureditvijo in na novo postavljenim Staretovim vodnjakom,

ki po njihovih besedah na simbolni ravni pomeni vez z identiteto tega prostora. Pod napušči trgovsko-stanovanjskega objekta na severni in južni strani bodo uredili dve pešpoti, ki bosta povezovali ostale površine s parkirnimi mesti. Poleg tega bosta služili tudi kot bližnjica do središča mesta za prebivalce na Zavrtih. Kar se tiče zelenja, bodo ob glavnem trgu zasadili drevored platan, ki se bodo v gruclah zasadile tudi na prostih površinah ob južni parcelni meji.

Poleg prometnih težav pa je v naši občini še en problem, in sicer pomanjkanje prostih mest v Vrtcu Mengeš. Seveda se bo ta z morebitnim priseljevanjem mladih družin še povečal. V podjetju so zaradi tega sklenili dogovor z Občino Mengeš, na osnovi katerega bodo finančno sodelovali pri dozidavi štirih novih oddelkov obstoječega vrtca Gobica v Mengšu. Kot so še zapisali v predstavitvi, bo z revitalizacijo opuščene industrijskega območja starega Traka in Ete »ozdravljena« še ena od ran v stavbnem tkivu Mengša. Projekt predstavlja močan impulz oživitve celotnega Glavnega trga, ki bo z novim programom bogatejši in še bolj privlačen. Z umikom prometa na obvoznico pa bo v naslednjih letih omogočena tudi celotna prenovitev trga v podobi in utripu, primernemu za osrednji mestni trg. Kakorkoli že, kako se bo objekt obnesel v praksi, bo pokazal čas. Kdaj pa lahko pričakujemo, da bo gradnja končana? Datum predvidene izgradnje objekta za trgovski del je poletje 2010, za stanovanjski del pa jesen 2010.

Tekst in foto: Urban Ropotar

Členitev objekta sledi logiki dobre osvetljenosti in orientacije prostorov ter izboljšanja bivanjskih pogojev za severne sosesede - Dom počitka. Osnovno morfologijo objektu določajo štiri lamele s stanovanjskimi etažami (A, B, C, D), ki previsevajo pritličje. Višji lameli C in D (P+4) sta orientirani v smeri sever – jug, nižji lameli A in B (P+2) pa potekata v smeri vzhod – zahod. V prvi etaži dobimo med lamelami B, C in D velik atrij, ki bo s svojim poljavnim značajem služil kot varovano otroško igrišče. Osrednja površina bo tlakovana, pasova ob stanovanjih pa bosta izvedena kot strešni vrt.

MEDENI ZAJTRK V VRTCU MENGEŠ

Skrb za skladen in zdrav razvoj otrok zajema vrsto področij, ki so vsa pomembna, dolžni pa so jih uresničevati vsi, ki se ukvarjajo z vzgojo otrok. Glede na to, da je večji del otroške populacije vključen v predšolsko varstvo, je razumljivo, da sta breme in odgovornost strokovnih delavcev v vrtcih velika.

»V Vrtcu Mengeš se zavedamo svojega poslanstva in odgovornosti,« nam je povedala ravnateljica vrtca Mojca Novinec Babič. »Ob tem, ko skrbimo za razvoj naših otrok, želimo še povečati zavest in skrb za sočloveka, vključno z varovanjem zdravja, graditvijo dobrih medsebojnih odnosov ter skrbjo za okolje in naravo, ki nas obkroža. Zato je v našem vrtcu že drugo leto prednostna naloga ekologija. Aktivno izvajamo vsebine, ki so povezane s človekom in naravo. Prepričani smo, da pozitiven odnos do sebe, do bližnjih, svojih prijateljev in neposreden stik z naravo otrokom predstavlja neponovljivo izkušnjo.«

»Torej se akcija Čebelarke zveze Slovenije, ki si prizadeva za večjo ekološko osveščenost v naši državi, smiselno dopolnjuje z vašimi prizadevanji?« »Da. Mi otroke seznanjamo, da so čebele pomemben del našega okolja, ki kažejo, ali je narava zdrava ali ni, da skrbijo za opraševanje; povemo jim, da je čebelarstvo ena najstarejših in najbolj značilnih gospodarskih dejavnosti v Sloveniji. Prav je, da že otroke seznanjamo s to tradicijo. Zato je akcija čebelarke zveze En dan za zajtrk med slovenskih čebelarjev v naših vrtcih zelo primerna. Ker vemo, da je med izjemno dragoceno živilo zaradi njegovih hranilnih in zdravilnih učinkov, ga v našem vrtcu večkrat uživamo za zajtrk.«

Prva dama v družbi naših najmlajših

Čebelarška zveza Slovenije se je nadvse pomembne naloge, dviga ekološke osveščenosti in s tem soodgovornosti za zdravo okolje, lotila na pravem koncu. Navade in vrednote, ki jih človek pridobi v otroštvu, so običajno trdna podlaga za poznejše ravnanje. Povezanost in medsebojna navezanost otrok in staršev ima lahko v tem primeru pozitiven učinek v nasprotni smeri: otrok bo staršem posredoval pozitivna sporočila o medu, čebelah in zdravem okolju. Medeni zajtrk je torej dobra spodbuda za vsakdanje medene zajtrke v vrtcu, šoli in doma, ob tem pa še za razgovore, da je čebela lahko zelo preprost kazalnik za zdravo ali nezdravo okolje: v nezdravem okolju čebela umre, to pa pomeni, da je tudi zdravje ljudi ogroženo.

Na medenem zajtrku, ki je bil letos po slovenskih vrtcih organiziran tretje leto zapored, so se otrokom v skupini »ribice« v menškem Sončku v petek, 20. novembra, pridružili ugledni gostje: predstavniki čebelarke zveze in domačega čebelarskega društva, župan, ravnateljica vrtca in visoka gostja, ga. Barbara Miklič Türk. V pozdravnih nagovorih so vsi pohvalili akcijo, poudarili zdravilni pomen meda (»zvečer ena žlička meda, zjutraj ena žlička, pa ni gripe ali prehlada«) ter na našo nalogo, da skrbimo za zdravo okolje. Otroci so se za med, ki so jim ga podarili menški čebelarji – zaslužijo si veliko pohvalo, saj z medom pogosto obdarijo otroke v vrtcu in šoli, izvajajo pa še številne vzgojne dejavnosti – zahvalili s pesmico:

*»Iz zemlje ženejo kali, v soncu toplem cvet medi.
Sonce ljubo, čebela draga, za dobrote vama hvala.«*

Tekst: Branko Lipar, foto: Franc Pavrič

Priprave na zajtrk

LUTKOVNA PREDSTAVA V KNJIŽNICI JANEZA TRDINE MENGEŠ

26. novembra je bil čaroben dan. V knjižnico sta na obisk prišla lutkarja iz lutkovne skupine Fru-Fru. Otrokom in staršem sta oživila glavne junake iz pravljice pisateljice Ele Peroci – Moj dežnik je lahko balon. Vzdušje je bilo odlično in za kratek čas je vse nas Jelkin dežnik popeljal v pravljčni svet.

Prostor stare knjižnice se je izkazal za odlično malo gledališče. Lutkarja sta bila navdušena nad prostorom in predlagala, da bi z majhnim vložkom prostor čisto zares lahko postal pravo gledališče v malem. Otroci so bili nad predstavo navdušeni, starši pa zadovoljni. Poudarili so, da v naši občini manjka takih dogodkov za otroke. V knjižnici se bomo tudi v naslednjem letu potrudili in poskušali organizirati še več lutkovnih predstav, pod pogojem seveda, da bomo imeli na voljo ustrezen prostor. Lep pravljčni pozdrav!

Tekst in foto: Knjižničarka Barbara

PRIŽGALI SMO ISKRICE

Čeprav že čutimo praznično vzdušje in vonjamo sladke trenutke, ne smemo pozabiti, da je sreča v majhnih stvareh. Tega se zagotovo zavedajo vsi, ki so sodelovali na humanitarnem šolskem sejmu.

Zdaj že tradicionalni novoletni sejem je tretjič zapored potekal v prostorih OŠ Mengeš. Obiskovalce so pričakali nasmejani učenci, učitelji in ravnatelj Milan Burkeljca. Zbrane je nagovorila učiteljica Nataša Banko, ki je povezovala tudi kulturni program. Ta je imel poudarek na glasbi, saj je na šoli veliko nadarjenih učencev – prisluhnili smo lahko razrednim zborčkom, solistom in najrazličnejšim instrumentom. Ob glasbi so se prisotni lahko pogreli ob toplem čaju in poklepetali. Učenci so živahno vabili k stojnicam, da bi pokazali svoje izdelke in prispevali svoj delež k Šolskemu skladu, ki zbira sredstva za učence iz socialno ogroženih družin. Z vsakim prodanim izdelkom so bili bolj zadovoljni. Zavedajo se, da opravljajo delo, ki jim je lahko v ponos, ter da morajo medsebojni odnosi temeljiti na razumevanju in pomoči. Vsak razred je pripravil svojo stojnico, z njo pa so se izkazali tudi učitelji. Kupiti je bilo možno adventne venčke, zappestnice, šale, voščilnice, sveče in okusne piškote, ki so pritegnili največ pozornosti.

Čudoviti izdelki so dali vedeti, da so učenci vložili veliko truda in pozitivne energije. Veseli december nam ponuja polne vreče, a znati moramo presoditi, koliko je res potrebno za veselje.

Tekst in foto: Maša Skok

Zelo sem vesela, da nam tako lepa in dobro pripravljena prireditev vsako leto odlično uspe. Dober je odziv staršev, učitelji se zelo potrudijo, učenci pa radi sodelujejo. Menim, da je to pravi humanitarni sejem, ki smo ga poimenovali Iskrice v očeh. Iskrice v očeh imajo otroci, ko ustvarjajo, prav tako pa se prižgejo v tistih, ki jim prispevan denar omogoči, da se udeležijo šole v naravi, dneva dejavnosti ... Hvala vsem, ki so sodelovali in prižgali iskrico.

BERNARDA PINTAR, pomočnica ravnatelja in koordinatorica novoletnega sejma

Z učiteljico smo se odločili, da bomo letos prodajali orehe, medenjake in tri zlate kroglice, ki simbolizirajo tri mošnje z zlatom. Mošnje naj bi sveti Miklavž podaril trem revnim dekletom.

NEŽA, učenka 6. razreda

Prodajamo školjke, venčke, zlate obeske, lončke za pisala in venčke. Veliko staršev se ustavlja prav na naši stojnici.

MATEVŽ, učenec 5. razreda

Novoletni bazar se mi zdi zelo zanimiv in koristen, zato ga z veseljem obiščem vsako leto. Letos sem kupila obesek iz gline in medenjake. Izdelki so mi všeč predvsem zato, ker so izdelani ročno. Kupljene izdelke rada poklonim kot novoletna darila.

MAJA ORAŽEM, mati dveh otrok

PRAZNOVANJE V DOMU POČITKA MENGEŠ

V Domu počitka Mengeš je 20. novembra 2009 praznovala svojo devetdesetletnico Albina Jurman, ki je v domu že dobra štiri leta, in kot sama pravi, se počuti kot kraljica v hotelu. Slovesnost je s pesmimi popestril domski pevski zbor, poleg direktorice Doma počitka Mengeš, Irene Gričar, pa sta slavljenki čestitala tudi župan Občine Domžale, Toni Dragar, ter podžupan Občine Mengeš, Jože Vahtar.

Gospa Albina izhaja iz družine, kjer je bilo sedem otrok. Leta 1946 sta se z možem preselila v "Veliki" Mengeš, saj je mož kot glasbenik delal v tovarni glasbil Melodija. Po nekaj letih ju je pot odpeljala v Domžale, kjer se je gospa Albina zaposlila v tovarni Toko. Je mati štirih otrok, ima devet vnukov in devet pravnukov. Rada gleda televizijo, bere in posluša glasbo. Včasih je zelo rada tudi vrtnarila. Ob tem posebnem dnevu so ji zapele članice Pevskega zbora oskrbovank, direktorica Doma počitka Irena Gričar pa ji je zaželela še veliko zdravja in dobrega počutja v njihovem okolju. Poudarila je, da se vsi trudijo, da bi bili njihovi varovanci srečni in zadovoljni

ter dejala: »Mladosti jim ne moremo vrniti, lahko pa pomagamo, da so vsi naši stanovalci na starost zadovoljni.«

Tekst in foto: Katarina Karlovšek

Gospa Albini sta prišla čestitat župan Občine Domžale, Toni Dragar, ter podžupan Občine Mengeš, Jože Vahtar.

ODPRT JE RAZSTAVE DARKA SLAVCA

V prijetnem večernem vzdušju se je v petek, 27. novembra 2009, v Galeriji Mežnarija odprla razstava akademskega slikarja Darka Slavca. Razstava je posvečena patru Ferdinandu Avguštinu Hallersteinu, mednarodnemu letu astronomije in 40. obletnici pristanka na Luni. Razstavo je z nagovorom odprl avtor sam.

Predstavil je svoja likovna dela, ki so prežeta s kozmološko tematiko, izpovednostjo in estetiko, izraženo v ciklih Kruh in kozmos, Človek in vesolje ter Sonca. V zanimivi predstavitvi in opisu del mi je še posebej v spominu ostala simbolika mize, prta in kruha, ki jih je avtor s sledečimi besedami predstavil tudi v brošuri, izdani ob tej razstavi: »Miza, prt in kruh so primarni simboli našega civilizacijskega obstajanja, ki ga določajo pravokotne plošče vseh vrst, sredi katerih živimo, tkanine, ki nas spremljajo od rojstva do smrti sleherni dan, kot kruh na naših, s prtom pogrnjenih, mizah«. Sledil je kratek glasbeni predah, ko so strune harfe napolnile prostor in nas je melodija izpod prstov harfistke Branke Mišič Simčič zazibala v prijeten umetniški večer.

Ker je razstava posvečena tudi p. Hallersteinu, je nekaj besed o njem povedal tudi Janez Škrlep. O našem rojaku Mengšani ne vemo prav veliko. Živel je v 18. stoletju. Bil je jezuit, misijonar na Kitajskem, provincial in vizitator japonske jezuitske province, predsednik astronomskega matematičnega kolegija v Peking, kartograf, kronist, diplomat in mandarin tretje stopnje. Njegova dela so objavljali po vsem svetu. Izdelal je

zemljevide kitajskega cesarstva in objavil dotlej najnatančnejšo oceno števila Kitajcev. Bil je izreden astronom, ki je svoje življenje posvetil opazovanju kozmosa (*povzeto iz brošure Darko Slavec, op. p.*).

Razstavi je prisostvoval tudi mag. Jani Osolnik, ki je sodeloval pri raziskovanju življenja in dela p. Hallersteina. Ob zaključku je sledil ogled slikarskih del in sproščeno druženje obiskovalcev v prijetnem vzdušju.

Janez Škrlep, Darko Slavec in mag. Jani Osolnik

Tekst in foto:

Barbara Ahačič Osterman

DEVETDESETLETNICA MARIJE VRHOVNIK

Tretjega decembra je svojih 90 let praznovala Marija Vrhovnik iz Mengša. Živahna in čila gospa, ki za sebe pravi, da je s svojim življenjem zelo zadovoljna, sicer je najraje doma, z veseljem pa se odpravi tudi na kakšno prireditev, prihaja iz Gorskega Kotarja, na dan praznovanja pa sta ji prišla čestitat župan Franc Jerič in predsednica RK Mengeš, Majda Trobec.

Obkrožena z družino in skrbnima hčerama Marjano in Vero ji vsakdan bogatijo trije vnuki in pet pravnukov. Gospa Marija veliko bere, zato pozna in ve vse, kar se dogaja. Pove, da je bilo življenje nekoč veliko težje, kot je danes, vrsto let je trdo delala v tovarni Induplati, in doda, da ji tako lepo, kot ji je sedaj, ni bilo še nikoli v življenju. Domači so ji za to priložnost sestavili tudi pesem, ki opeva njene pridne roke in dobro srce.

Tekst in foto: Katarina Karlovšek

RAZSTAVA LIKOVNEGA DRUŠTVA

18. novembra je Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, v sodelovanju z Likovnim društvom Mengeš, organiziral razstavo likovnih del udeležencev Območnega srečanja likovnih skupin Mengeš 2009 z naslovom »Kolaž – Mengeš 2009«. Razstava bo odprta do konca leta, ob ponedeljkih in petkih, od 8. do 12. ure, in ob sredah, od 8. do 17. ure, v prenovljenem Likovnem razstavišču, kjer ima sedež občinska uprava.

Avtorji del so članice in člani LD Senožeti Radomlje, LD Petra Lobode Domžale, LD Mengeš, LD Kamnik in LD Krašnja. Župan Franc Jerič je razstavo pospremil z besedami: »Veseli me, da ti prostori ne bodo več samo čakalnica, ampak tudi prijeten prostor, katerega stene bo krasila ustvarjalnost naših likovnikov.« Ob tej priložnosti je predsednica LD Mengeš, Leonida Goropevšek Kočar, povedala, da so se iz kolaža razvile likovne tehnike, ki so v marsičem zaznamovale tok umetnosti 20. stoletja: asemblaž,

Zanimiva in drugačna likovna dela, kot smo jih običajno vajeni, so si z zanimanjem ogledali številni obiskovalci.

dekolaž in fotomontaža. Kolaž je pomenil tudi drugačno razmišljanje o tem, kaj je umetniško delo in kakšen je status umetnine kot avtorskega dela.

Katarina Karlovšek

NA BRUCOVANJU NAM SPET NI BILO DOLGČAS

6Pack Čukur je razgrel publiko.

Veliko tradicionalno (že 17. po vrsti) Brucovanje v Domžalah je bilo spet prava uspešnica. Brucke in bruci, ter vsi ostali mladi po duši, smo se imeli super.

Za to je poskrbel pester program s krstom bruck in brucev, pa vedno zadeti (in razprodani) srečelov, slammer runde na potujočih otočkih po ravno prav polni dvorani Hale KC Domžale, za piko na i pa so publiko razgrel še 6Pack Čukur, skupina Leeloojamais in za konec še DJ Ly in MC Grega! Kombiji so nas po končani prireditvi ob 3. uri zjutraj odvozili domov in z gotovostjo lahko rečem, da se naslednje leto spet vidimo! Več fotografij z Brucovanja pa si le poglej (in se najdi) na www.studentski-klub.si!

Tekst: Ana Strnad, foto: Ana Goltez

Nadobudni brucki in bruc v elementu

PRVO POSLOVNO SREČANJE ŽUPANOV, DIREKTORJEV IN GOSPODARSTVENIKOV

Skupnost občin Slovenija, največje reprezentativno združenje slovenskih občin, ki združuje 166 občin v Sloveniji, je 19. novembra 2009 organizirala 1. poslovno srečanje županov, direktorjev in gospodarstvenikov, ki je potekalo v Ljubljani. Cilj srečanja, ki je bilo prvo te vrste, je bil predvsem povezati občine in gospodarstvenike – z namenom bodočega lažjega sporazumevanja.

Dejstvo je, da so tako občine kot gospodarstvo tesno povezani in marsikdaj odvisni eni od drugih, zato je poznavanje potrebnih pričakovanj tako enih kot drugih pomembno za razvoj lokalnih okolij. Rdeča nit poslovnega srečanja so bile investicije in tako se je skozi celoten dogodek sledilo zamisli, kako lokalnim skupnostim ter gospodarstvenikom pomagati ter hkrati realizirati idejo v končni rezultat. Po začetnih uvodnih besedah predsednika skupnosti, Franca Kanglerja, in kratkih predavanjih so si imeli udeleženci možnost ogledati predstavitev podjetij. Dvorana se je tako spremenila v živahno sejmishče, mize, ki so prevzele vlogo stojnic, pa so bile z zanimanjem obiskane. Občinam so tako podjetja predstavila storitve na področju učinkovite rabe energije, razvoja turističnih destinacij, javne razsvetljave, izdelave maket, okoljskih investicij, pa tudi praktične rešitve izgradnje zunanjih igral ter opreme za vrtce, šole in podobno. Zagotovo so prijazne besede razstavljavcev

ter inovativno zarisane predstavitve podjetij marsikateremu županu dale idejo za kakšno novo investicijo v svoji občini, česar se bodo na koncu najbolj razveselili občanke in občani. Na poslovnem srečanju so imeli udeleženci priložnost tudi prisluhniti strokovnjakom, ki so predstavili, kako se načrtujejo in izvajajo investicijski projekti v javnem sektorju ter o investicijah v grajske objekte. Slednje predstavljajo v Sloveniji velik izziv, saj je mnogo gradov,

ki bi s prenovo zagotovili ne le turistično promocijo za Slovenijo, temveč tudi nova delovna mesta in večnamensko uporabo grajskih prostorov. Srečanje se je zaključilo z okroglo mizo, kjer so župani Franc Kangler (MO Maribor), Zoran Janković (MO Ljubljana), Srečko Meh (MO Velenje), Peter Misja (občina Podčetrtek) in investitorji razpravljali o pričakovanih tako občin kot samih podjetjih. Razprava je odprla mnogo vprašanj, slišati pa je bilo tudi ogromno inovativnih zamisli in rešitev. Na Skupnosti občin Slovenije se zavedamo, da je takšnih priložnosti, kjer se srečata veji lokalne oblasti ter gospodarstvenikov, premalo. Zato bomo še naprej snovali naše ideje v smeri organiziranja takšnih in podobnih srečanj. Včasih je potrebno zasadiati le eno samcato seme, korenine in listi pa zrastejo sami od sebe.

Alenka Jarc

VESELI DECEMBER

Pa je tukaj. Veseli december namreč. Čas magičnih trenutkov, malih in velikih čarovnij, izpolnitev želja. Po mestih že gori na milijone pisanih luči, radijske postaje skoraj nepretrgoma vrtijo vsem znane božične melodije. Svoje verige so več kot spretno tudi letos splekli vsi mogoči trgovci, ki nas na vsakem koraku opozarjajo, kaj vse je potrebno nakupiti in res nujno imeti, da bomo preživeli srečne in vesele praznike. December je tukaj, med nami. Za večino ljudi čudovit mesec obdarovanja in praznovanj, mesec, ko si vzamemo čas za bližnje, mesec za družino, partnerja in otroke. Vendar ni vse tako lepo, kot se sliši. Veseli december skriva tudi mračne strani.

Kako je mogoče, da statistika pravi, da je v decembru največ ljudi – depresivnih? Odgovor je preprost, ker je december lep in čaroben le, če ga lahko z nekom deliš. Ker so prazniki res praznični le takrat, ko so ob tebi tvoji dragi, ko lahko z njimi deliš svojo ljubezen in veselje. A na svetu so tudi ljudje, ki nimajo nikogar. Ne gre le za ostarele, bolne, mogoče berače na cesti in vse tiste, ki jih je družba izločila. Ampak za ljudi, ki so ves čas prisotni okoli nas, pa večinoma sploh ne opazimo, da so osamljeni.

V decembru nas obiščejo kar trije dobri možje, ki nam hote ali ne hote na široko razprejo denarnice, pa čeprav v njih ni skoraj nič denarja. Današnja družba temelji na potrošništvu. Veliko ljudi vidi december kot priložnost za nadomeščanje izgubljenega časa preko leta, ki se izteka. Časa, ki ga zaradi takšnih in drugačnih obveznosti niso preživeli s svojimi družinami, otroki, prijatelji in znanci. V veliki večini velja miselnost – večje in bogatejše je darilo pod smrečico, bolj se bom odkupil za izgubljeni čas in vse mi bo oproščeno. Pa je res tako? Mogoče za nekatere, ki jim materialne stvari pomenijo vse in še več. Večina pa nas ve, da se ti izgubljeni trenutki ne bodo nikoli povrnil, kaj šele nadomestili. Kam so izginili časi naših babic in dedkov, ko so se otroci veselili suhih krljev, pomaranč, tisti srečni tudi kakšnega koščka čokolade? Kam je izginilo prijateljsko

druženje s sosedi ob topli krušni peči? Kam je izginilo prijetno domače praznično vzdušje, ko so se družini zasvetile oči ob materini praznični potici, pogledu na jaslice in okrašeno smrečico? Vse to je odnesel tempo življenja, ki ga narekuje današnja družba, kapitalizem in materializem.

Ljudje smo včasih (ali kar pogosto) preveč lakomni. Pričakujemo in želimo ogromno, čakamo čudeže, ki se običajno ne zgodijo, in v slepem pričakovanju nečesa tako zelo posebnega spregledamo vse, kar je okoli nas mogoče majhno, a neskončno lepo. Vedno bolj se mi zdi, da nas je potrebno na malenkosti in tiste posebne trenutke, ki jih ni mogoče kupiti z nobenim denarjem, vedno bolj in bolj opominjati. Malenkosti so tiste, ki delajo življenje lepše, malenkosti so tisto, za kar bi v decembrskih dneh morali biti hvaležni.

Opomnimo se, vzemimo si čas in malce opustimo divji ritem svojega delovnika in življenja. Opazili bomo, da so okoli nas ljudje in stvari, ki nas osrečujejo in polnijo z energijo, pa sploh ne stanejo veliko. Ko se bomo sposobni spomniti in videti te majhne čarobne stvari, takrat šele lahko dovolimo večjim, da se zgodijo in to je danes neprecenljivo.

Naj bo letošnji december čas majhnih radosti za vse nas. Ni nujno, da radosti iščete, lahko jih tudi – podarite. Kdaj ste nazadnje nekoga osrečili s škatlo domačih piškotov, ročno

Slika je simbolična.

izdelano voščilnico ali kakšnim drugim ročnim izdelkom, v katerem ste pustili svoj pečat in misel na človeka, ki mu je darilo namenjeno? Podarite sebi in svojim najbližjim iskren nasmeh, podarite si sprehod po zasneženem travniku in čarobno okrašenem mestu, obiščite sorodnike, ki jih pogrešate, pa nikoli ne najdete pravega časa za obisk. Ne škodi in ne boli, vendar pa čudežno deluje. Predvsem pa – osrečuje in obogati tistega, ki mu je

darilo ali misel namenjena, in ne osiromaši tistega, ki ga poklanja.

Čar decembra ni v količini, velikosti in ceni prejetih daril. Čar decembra in življenja je predvsem v dajanju. Drugim in sebi. Ko se december prevesi v januar, ko praznično zvonjenje in rajanje utihne ter svetloba luči ugasne, ostanejo le še spomini. Stopite v novo leto z mirom v duši, srečo v srcu in spomini na tople stiske dlani.

Barbara Ahačič Osterman

KAJ O TEM MENIJO OBČANI?

Decembrski nakupi so zame prava nočna mora, zato se zadnja leta poskušam organizirati tako, da darila kupim že novembra.

Okrasitev mest pa bi morala biti bolj odvisna od vremenskih razmer. Glede na to, da je letošnji december precej toplejši, še ne čutim prazničnega vzdušja in potrebe po okrašenih mestih.

DOMINIKA SLABAJNA

Vsa norija okoli nakupovanja se začne prezgodaj. Vsi imamo vsega preveč, ne vemo več, kaj bi kupovali, kam vložili denar. Prav pa se mi zdi, da mesta okrasijo že v začetku prazničnega meseca, saj je vzdušje zelo prijetno.

PETRA MIKUŠ

V decembru bo šlo zopet ogromno denarja za darila. To je pri nas že tradicija. V času Miklavža, Božička in dedka Mraza so nakupi pač potrebni. Potem se poveselemo in pozabimo na kakšne slabe trenutke. Okrasitev mest se mi zdi primerna že v začetku decembra, saj pričara posebno vzdušje.

GREGOR HORVAT CIMERMANČIČ

Zbrala: Maša Skok

Intervju s šolsko psihologinjo Veroniko Bajuk Mejias, predstavnico šolskega parlamenta Marušo Loboda ter častnim občanom Francem Blejcem

DARILO PRIDE IN GRE, ODNOS PA OSTANE

Veronika Bajuk Mejias v Sloveniji živi 11 let. Iz Mendoza v Argentini se je preselila v Slovenijo, njena družina pa jo spremlja in pogreša na onem koncu sveta. Zadnja tri leta tudi v Mengšu poganja svoje korenine, čeprav jo vedno znova vleče domov, v Argentino. Kot psihologinja je zaposlena na osnovni šoli in svoje delo opravlja z veliko mero zagnanosti in ljubezni do otrok. Iz njenih simpatično pojočih besed je čutiti veliko simpatijo do otroškega sveta. Naša mlajša sogovornica, 14-letna učenka Osnovne šole Mengeš, Maruša Loboda, je uspešna učenka, predsednica razreda, športnica in glasbenica. Bodoča novinarka ali odvetnica se bo jeseni vpisala na Gimnazijo Bežigrad, v prostem času pa rada igra kitaro, nakupuje in hodi s prijatelji v kino. Častni občan Franc Blejč, nekdanji poveljnik PGD Mengeš in pritrkovelec KD Mihaelov sejem, bo v naslednjem letu praznoval 80. rojstni dan. Z našimi sogovorniki smo se pogovarjali o vzdušju veselega decembra in o njihovih pogledih na praznični decembrski čas.

Kako vzdušje veselega decembra vpliva na delovni proces v šoli?

V naši šoli se že cel mesec november pripravljamo na novoletni humanitarni sejem Iskrice v očeh, ki poteka v začetku decembra. Učenci izdelujejo različne izdelke, ki jih potem prodajajo na sejmu. Pomembno je, da se kupci in prodajalci zavedamo bistvenega pomena sejma, to je pomoč učencem in njihovim družinam, ki so v stiski, torej zbiramo sredstva za šolski sklad. S tem učence in starše nagovarjamo k dobroti.

Ali se učitelji in strokovni delavci trudite, da bi pričarali čarobno vzdušje v šoli?

Seveda, že v novembru skupaj z učenci izdelujemo okraske, s katerimi polepšamo šolske hodnike in učilnice. Tako se na zunaj kaže, da je december drugačen mesec, prazničen. Potrudimo pa se tudi

za lepe medsebojne odnose z različnimi praznično obarvanimi igricami, pesmicami, mislimi ...

Kako pa zaposleni občutite ta čas?

Predvsem je to obdobje zelo pestro in intenzivno. Včasih je naporno, saj moramo poleg rednega učnega procesa izvajati tudi vse dodatne aktivnosti. Do sejma imamo ponavadi kar hud tempo. Učencem želimo pokazati, da se trud izplača in da je

Veronika Bajuk Mejias

pričakovanje praznikov bolj doživeto, če nekaj narediš za soljudi.

Kako gledate na potrošniško naravnost med ljudmi?

Vsako leto se bolj razširja, razvija, vse bolj je intenzivna in agresivna ter nas oddaljuje od bistva praznikov. Zaradi nje se vse bolj izgublja tudi čar prazničnosti. Težko se je boriti proti temu, ker smo del družbe. Sami sebe moramo opozarjati, se ustaviti in razmisliti: kaj je pomembno in kaj ni tako pomembno. Potrošništvo najbolj prizadene otroke, če jim ne znamo povedati, da jih imamo radi tudi na drug način, ne samo z darilom.

Kako pa se moderni potrošniški duh kaže med otroki?

Mlajši in tudi starejši se veliko pogovarjajo

o pričakovanju, hrepenenju, darilih. Med učenci se velikokrat čuti ta potrošniška naravnost – kdo je dobil več, kaj ima kdo novega, kaj vse se pričakuje od decembrskega obdarovanja. Kot psihologinja lahko opazujem ta njihova čustva in jim pomagam, da začnejo dejansko razmišljati, kaj pomeni imeti in koliko je to v resnici pomembno.

In kako naj gledamo na obdarovanje?

Darila so in je lepo, da so. Pomagajo nam, da se zblížamo, da so odnosi v decembru še toplejši kot v ostalih mesecih. Zelo veliko lahko pokažemo z obdarovanjem, seveda z izbiro pravega darila. Vendar to ni edino, kar zares šteje. Darilo samo pomaga, da nekomu poveš, da ga imaš rad, da je pomemben zate. Darilo je lahko tudi lepa beseda, nasmehek, pohvala, skupno preživljanje prostega časa ali kakšna malenkost.

Kako razložite otroku, kaj je zares pomembno?

Naša šola je del projekta Zdrava šola, letošnja osrednja tema so odnosi. Zato v prazničnem času še toliko bolj usmerjamo učence v razmišljanje o odnosih. Darilo pride in gre, odnos pa ostane. Biti z nekom prijatelj in z njim deliti srečo in nesrečo, veselje in žalost je mnogo več kot imeti igračo in biti sam.

Kako pa rešujete problem neenakosti med otroki?

Predvsem s tem, da jim povemo, da je deliti s prijatelji lepo in da nam to prinaša veselje. Razlike seveda so in o njih poskušamo razmišljati na glas. Veliko otrok si s tem na tiho beli glavo celo leto, v času obdarovanja še toliko bolj. Kot strokovnjak jim moram povedati, kaj je res pomembno in kaj pomenijo razlike. Poskušam jim pokazati, kaj so prave vrednote.

Se vam zdi, da ste uspešni pri teh usmeritvah?

Imam srečo, da delam tudi v jutranjem varstvu, kjer z učenci delim njihov prosti čas. To je najboljši čas, ko se lahko vključim v sam proces vzgoje. Sem priča njihovim pogovorom, delitvam in konfliktom, zato lahko veliko prispevam. Takrat lahko res vplivam, mogoče samo z enim vprašanjem, z eno pomenljivo besedo.

Zadnja tri leta ste Mengšanka. Vam je všeč naše mesto v praznični preobleki?

V Mengšu je v tem času zelo lepo. Ko se zgodaj zjutraj ali zvečer pelješ skozi okrašeno mesto, te lučke in smreke spomnijo, da je ta čas nekaj posebnega. Moram povedati, da se je v treh letih Mengeš zelo spremenil. Opazi se, da se

prebivalci trudijo, da mesto postaja lepše skozi vse leto, ne samo decembra.

Kako pa vi osebno doživljate praznike?

Največ mi pomeni družina, zato grem med prazniki, kadar je le mogoče, domov, v Argentino. Zame so prazniki zelo poseben čas, ki ga preživim s tistimi, ki jih imam najraje. Največ pomeni tisti čas, ki ga daruješ za druge. Čas, ki ga preživim s sinom, šteje največ: skupaj okrasiva dom, spečeva piškote, postaviva smrečico in jaslice.

Kako pa praznujete božič in novo leto v Mendozi?

Precej podobno kot tu in povsod drugje po svetu. V Argentini je drugače samo to, da je tam poletje, tukaj pa zima, bistvo pričakovanja v adventu je isto. Ko grem tja, pogrešam vzdušje, ki ga pričara zima. Tukaj so mi všeč dolgi večeri, ko je družina lahko več skupaj, saj se tako lažje pripravi na praznovanje. V Argentini pa je dan do pol desetih, zato je težje upočasniti tempo. Argentinci praznujejo na prostem, vse zabave so poletne. Veliko več je druženja, ljudje so bolj odprti, veselje kažejo navzven in to se čuti, ko greš po ulici. Ljudje prinesejo mize na pločnik, zaprejo ulico in praznujejo skupaj s sosedi. Zbere se širša družina, tudi sorodniki in sosedi. To malo pogrešam v Sloveniji.

Ste tudi v vaši družini gojili slovensko tradicijo?

Seveda, božič smo in ga še vedno praznujemo »po slovensko«: s potico, jaslicami, petjem in slovensko besedo. Res pa je potico v takšni vročini zelo težko speči (smeh).

Kako vzdušje veselega decembra vpliva na delovni proces v šoli?

Maruša: V šoli ni bistvene spremembe, kljub vsemu pa se občuti nekaj božičnega duha; iz glasbene učilnice donijo zvoki lepih božičnih pesmi, iz učilnice za gospodinjstvo diši po božičnih medenjakihi, pa tudi likovni motivi so primerni času. Na žalost pa učitelji tudi v tem prazničnem času prav nič ne popustijo pri domačih nalogah in ocenjevanju.

Ali se učitelji in strokovni delavci trudijo, da bi pričarali čarobno praznično vzdušje?

Maruša: Da. Od začetka decembra imamo šolo okrašeno z božičnimi okraski, na oglasnih deskah so obešeni listki z lepimi mislimi, ne manjka niti božična jelka. V praznični čas nas lepo popelje dobrodelna prireditev Iskrice v očeh, s katero s skupnimi

močmi pomagamo otokom in družinam, ki imajo finančne težave. V ta sejem vložimo učenci in učitelji veliko truda in je že nekaj let zelo uspešen.

Ali nivo zbranosti popušča z bližanjem konca koledarskega leta?

Maruša: Ja. Pri meni in pri mojih sošolcih počasi ugaša zanos, ki smo ga imeli ob začetku leta. Vsi že komaj čakamo božično-novoletne počitnice in se veselimo vseh zabav in druženj, ki jih te prinesejo. V decembru nas čaka še kar nekaj testov in tekmovanj, v devetem razredu pa moramo pokazati, kar se da največ. Po novem letu, ob novih začetkih, pa zopet z vso energijo nazaj za šolske klopi.

Kako šola seznanja otroka s tradicionalnimi načini praznovanja božiča in novega leta?

Maruša: V nižjih razredih smo tradicionalnosti namenili nekaj več pozornosti. Sicer pa je vsako leto na šoli proslava z božično tematiko.

Ali ste učenci deležni kakšnega posebnega »posladka« v predprazničnem času?

Maruša: Naša šola je vključena v Projekt zdrave šole, zato so vedno na voljo različne vrste svežega sadja in zelenjave. Učenci pa pogrešamo čokoladice, ki smo jih pred leti večkrat dobili ob malici. Lepo presenečenje pa so bili čokoladni Miklavži, ki smo jih dobili za malico nekaj dni pred Miklavžem.

Gospod Blejc, kako pa praznujete pri vas doma?

Franc Blejc: V naši družini ne praznujemo bogato, Miklavževo obdarovanje je že tradicija. Žena zvečer pripravi Miklavževa

darila in otroci in vnuki jih zjutraj pridejo iskat. Za božič obdarovanje pripravi sinova družina. Pri nas je bil vedno glavni obdarovalec Miklavž, otroci pa so bili v podjetju obdarjeni tudi s strani dedka Mraza. Meni osebno veliko pomeni, da se za božič družina zbere na večerji. Pripraviva jo z ženo ali pa sinovi družini. Po devetdnevnici najprej »požegnemo« hišo in ob jaslicah zmolimo rožni venec, zapojemo, nato pa se zberemo na večerji. Po njej grem sam običajno na zvonik, zato je zame božični večer pravzaprav »delovni dan«, saj pravim, da grem v službo na pritrkavanje. Ko sem bil med vojno z družino izseljen v Nemčijo, sem opazil, da je bilo obdarovanje ob božiču pravzaprav pomembnejše od našega Miklavža. Spomnim se božičnega večera leta 1942, ko smo edino na ta večer smeli zapeti slovensko pesem ob jaslicah, nato pa smo vsi, mladi in stari zajokali ob misli, da se ne bomo več vrnili domov. Po vojni je bil božič navaden delovni dan in sam sem v službo v popoldansko izmeno na sveti večer vedno odhajal s težkim srcem.

In pri vas, Maruša?

Maruša: Mislim, da skoraj ni družine, ki ne bi ob tem času vsaj za nekaj dni pozabila na delovni vrvež, ki nas spremlja skozi celo leto. Če že ne skozi vse leto, pa bi vsaj za božič morala prav vsaka hiša postati dom. Zelo žalostno je, da nekaterim staršem služba onemogoča, da bi božični večer preživeli s svojimi najdražjimi. Tako njihovi otroci niti za božični večer niso s tistimi, ki jih imajo najraje. Meni ti prazniki ogromno pomenijo in resnično uživam ob dolgih družinskih večerih. Na božični večer potegnemo na plan zbirke slik, ki so nastale skozi leto in se skupaj do solz nasmejimo ob obujanju spominov. Seveda imajo poseben učinek tudi čarobne lučke na novoletni jelki, jaslice in svečana večerja. Na silvestrovo pa imamo doma ali pri bližnjih sorodnikih večerjo. Ko se ura približuje polnoči, se pridružim prijateljem na igrišču, kjer odštevamo in pričakamo novo leto.

Je v vaši družini pomembno skupno predpraznično nakupovanje po trgovskih centrih?

Franc Blejc: Predpraznični nakupi so pravzaprav zaslužkarstvo in sam na to ne dam veliko, saj stvari kupimo takrat, ki jih resnično potrebujemo. Bogate družine so se za božič bogato obdarovale že v prejšnji Jugoslaviji, pred 2. sv. vojno, mi pa tega takrat nismo poznali.

Maruša: Na veliko srečo vseh otrok v naši družini dobri možje kar globoko sežejo v žep. Predvsem za Miklavža nas obdarujejo starši, stari starši, tete, strici ...

Maruša Loboda

Ko sem bila mlajša, so mi ta darila ogromno pomenila, vsako leto sem napisala pismo Miklavžu z neštetimi uresničljivimi in malo manj uresničljivimi željami. Otroci smo kar tekmovali med sabo, kdo bo dobil večje, boljše in lepše darilo. Ker pa sem dve leti nazaj prav za Božič dobila bratca, sem končno dojela, da so v življenju tudi stvari, ki so pomembnejše od materialnih dobrin. Zdaj sem vesela tudi majhne pozornosti, če je le ta podarjena iz srca. Prav zato pa si s starši in bratcema za božič izmenjamo simbolična darila med sabo, kar ima prav tako poseben čar. Zagotovo nakupovanje ni osrednji dogodek praznikov. Čakanje v dolgih vrstah pa povzroča sive lase predvsem moji mami, saj ima veliko dela predvsem s kupovanjem daril.

Torej se v vaši družini ohranjajo običaji in navade iz starih časov.

Maruša: Da, kar se tiče tega smo zelo tradicionalna družina. Pred božičem vedno skupaj postavimo jaslice in božično jelko, okrasimo okolico hiše, skratka poskrbimo, da pričaramo čim lepše vzdušje. Z bratom Lukom sodelujeva tudi pri kolednikih v Kulturnem društvu Antona Lobode v Loki, na božični večer pa se vsi skupaj odpravimo k polnočnici.

Franc Blejc: Tako je. V začetku decembra smo včasih otroci več molili kot običajno, da bi nam Miklavž kaj prinesel. Včasih je bilo obdarovanje v naši družini skromno, saj nam je zgodaj umrl oče. Veseli smo bili dobrot, ki smo jih dobili otroci vsak na svojem krožniku na mizi: piškotov, napečenih na skrivaj, ko smo otroci spali, jabolk, suhih krhljev, orehov in šolskih potrebščin. Veseli smo bili že, če je Miklavž ponoči vzel listek. Običaja se držimo še danes, ko Miklavž obdari naše vnuke. Vedno pa na sveti večer, na silvestrovo in na svete tri kralje blagoslovimo hišo, ob jaslicah zmolimo rožni venec in zapojemo božično pesem.

Se vama zdi, da se ljudje v času praznikov dovolj srečujemo in družimo?

Franc Blejc: Ob koncu leta imamo organizirana različna srečanja: srečamo se člani raznih društev, za svoje delavce in upokojence poskrbijo podjetja, starejši smo se srečali na srečanju za starejše občane ... Menim, da so taka srečanja dobrodošla in niso predraga, marsikomu pa veliko pomenijo.

Maruša: Božični čas je tisti čas v letu, ko zagotovo prevladujejo prijateljska druženja. Na domove že prihajajo vabila na razne novoletne zabave in voščilnice z lepimi željami. Zato stisnimo roke vsem prijateljem in vstopimo srečni v novo leto.

Franc Blejc

Ali se vama zdi, da Mengeš v času veselega decembra je veselo mesto? Kakšne vsebine pogrešate n kaj vam je všeč?

Maruša: Mengša nikakor ne moremo primerjati z lepo okrašenimi starimi mesti, kot sta na primer Kamnik in Ljubljana, ki me vedno znova osupneta – pa vseeno. Nad vzdušjem v Mengšu sem kar malce razočarana. Prepričana sem, da bi tako lepo mesto, kot je Mengeš sicer, le z nekaj domišljije lahko postalo ob tem času prav pravljico. Zdi se mi – kar je seveda prav – da je največ vsebin namenjenih najmlajšim. Miklavž jih pričaka v Mengšu, Loki in Topolah. Za vse ostale bo vsakoletni koncert mengeške godbe v kulturnem domu. Manjka pa dogodkov za mlade, npr.

tematske zabave in plesi, ki so zelo primerni za ta čas v letu.

Franc Blejc: Mengeš je malo mesto. Sam poskrbim, da je vsako leto pravočasno postavljena smreka pri gasilskem domu, lepa smreka je vedno postavljena tudi pred zvonikom in pred cerkvijo. Rad imam okrašen Mengeš, a ne pretirano, biti mora dostojno narejeno. Ljubljana se mi zdi preveč okrašena.

Ali Mengeš potrebuje silvestrovanje na prostem?

Maruša: Silvestrovanje na prostem, ki smo ga v Mengšu pogrešali lansko leto, je zelo dobrodošlo. Z dobrim ansamblom in organizacijo pa bi zagotovo privabilo številno publiko.

Franc Blejc: Za mene je bilo najlepše prvo silvestrovanje na prostem pred desetimi leti, pred banko. Snežilo je, bila je lepa lokacija, ki so jo kasneje spremenili, ko so silvestrovanje pripravili pri šoli, ko je nanj prišlo še precej obiskovalcev. Ko so ga priredili pred občino, je zanimanje žal upadlo. Na organizirano silvestrovanje pride premalo ljudi. Žal ne vem, zakaj je tako. Na silvestrski večer sam najraje pogledam kakšno televizijsko oddajo, nato pa si z bližnjimi voščimo.

Maruša, se ti zdi praznična okrasitev in osvetlitev dovolj atraktivna ali ne?

Maruša: Za enkrat je okrasitev zelo minimalna, zato pričakujem še kar nekaj lučk, da bo naše mesto zaživel v svoji polni luči tudi ponoči.

Z gosti sva o prazničnem času ob iztekajočem se letu prijetno kramljali

Mojca Volkar Trobevšek
in Nataša Vrhovnik Jerič.

**FRIZERSKI
Studio 9**
Prešernova 19, Mengeš

*Zahvaljujemo se Vam za zaupanje in
želi vesele božične praznike ter se
priporoča za obisk tudi v Novem letu*

Vida in Helena Tel.: 070 732 119

PREDNOVOLETNO SREČANJE VETERANK IN VETERANOV GZ MENGEŠ

Na Mengeški koči je 27. novembra potekalo tradicionalno srečanje gasilk in gasilcev veteranov Gasilske zveze (GZ) Mengeš. Glavni organizator srečanja je bil Štefan Borin, član komisije za veterane pri Gasilski zvezi, ki je zbrane tudi uvodoma pozdravil. Po oceni predsednika GZ Mengeš Janeza Koncilja je bilo leto delovno in dinamično. S tem srečanjem se želi zveza zahvaliti veterankam in veteranom za njihov doprinos k delovanju.

Kratek pregled dogodkov v letu 2009 je podal predsednik GZ Mengeš Janez Koncilja. Povedal je, da je bil vrhunec v letošnjem letu nastop domačih gasilcev na olimpijadi na Češkem, kjer so se odlično uvrstili. Ob tej priložnosti se je zahvalil vsem, ki so sodelovali pri veličastnem sprejemu olimpijske ekipe ob povratku domov. »Takega sprejema nismo bili deležni še nikoli,« je poudaril Koncilja. Pohvalil je tudi komisijo za mladino, ki je skrbela, da so se udeležili tekmovanja. Letošnje leto je zaznamovalo 40 intervencij in 14 požarov, enote GZ Mengeš so se vedno hitro odzvale ter imele dovolj znanja o načinu ukrepanja. V mesecu oktobru, mesecu požarne varnosti, so izvedli natečaj Varnost starejših ljudi, sodelovali so tudi v slavnostni paradi ob 125-letnici Mengeške godbe, prisotni bodo ob praznovanju 140-letnice gasilstva na Slovenskem, ki bo potekalo 13. decembra v Cankarjevem domu v Ljubljani.

Ob koncu nagovora se je Koncilja zahvalil veterankam in veteranom za njihovo sodelovanje in delo v Gasilski zvezi Mengeš ter pozval predsednike društev, naj cenijo njihovo delo, znanje in izkušnje ter naj jih tudi v prihodnje vključujejo v delo društev ter jim dajejo možnost, da sodelujejo. Zbrane so nagovorili še poveljnika GZ Mengeš Franc Hribar ter Tone Kosec in župan Občine Mengeš Franc Jerič.

Katarina Karlovšek

Veteranke in veterane je pozdravil Štefan Borin, predsednik GZ Mengeš Janez Koncilja pa je podal pregled dogodkov v letu 2009.

POSEBNA ZAHVALA PGD TOPOLE

»V mesecu novembru smo enkrat tedensko pričeli s kondicijskimi pripravami v telovadnici OŠ Mengeš. Za vaje tridelnega napada nas je pot dvakrat na teden vodila v novozgrajene prostore podjetja Filc v Škofjo Loko – do meseca aprila, ko je bilo v Kočevju izbirno tekmovanje enajstih najboljših slovenskih ekip kategorije članov B. Tam smo dosegli tretje mesto in možnost nastopa na olimpijadi je bila zagotovljena. Delo se je stopnjevalo iz dneva v dan, ravnali smo se po navodilih GZ Slovenije, vadili vsak dan po dve uri v športnem parku. Ob sobotah so bila tekmovanja ali pa skupni treningi vseh enot, ki so zastopale našo državo. Potrebno je bilo dobiti finančna sredstva za pokrivanje stroškov nabave gasilskega orodja, športne opreme, prehrane in prevoza tekmovalcev. Zato smo se obrnili na vas, spoštovani donatorji. Nekateri nam že vrsto let stojite ob strani. Kljub gospodarski stiski ste nam prisluhnili, nas podprli in nam omogočili nastop na pomembnem tekmovanju, ki se je odvijalo od 19. do 26. julija na Češkem. Med 35 enotami iz 28 držav smo dosegli 5. mesto in s tem zlato značko, ki nam je v ponos in vam v dokaz, da ste s svojim dejanjem naredili dvoje – pomagali enoti uresničiti zastavljene cilje in objavili oglas. Majice z vašimi logotipi nosimo vsi tekmovalci v društvu. Za vse to se vam iskreno zahvaljujemo, kakor tudi našim navijačem, ki so nas spremljali na vajah in prišli v Ostravo navijati za nas. Hvala družinam, vaščanom, godbi in gasilcem GZ Mengeš za tako prisrčen in ganljiv sprejem ob vrnitvi domov, kajti tudi ta dogodek nam je ostal v lepem spominu. Zahvala tudi vam sotekmovalcem, ki ste žrtvovali veliko prostega časa, bili poslušni ter strpnji, hvala Janezu Koncilji za vodenje treninga in nasvete, ki smo jih potrebovali, ter županu Francu Jeriču, da je kot tekmovalec sodeloval v naši tekmovalni enoti.«

Franc Bergant, PGD Topole

*Ko se prižgejo praznične luči
sredi bele, mrzle zime,
prijateljstvo ogreje nam dlani
in želja vzpne se iz srca v višine.*

Ob izteku leta se vsem članom
zahvaljujemo za sodelovanje!
V prihajajočem letu jim želimo
uresničitev vseh želja in izpolnitev
pričakovanj! Vsem občankam in
občanom želimo vesel božič in
srečno novo leto 2010!

Kolesarsko društvo Mengeš

Spoštovani občani!

V letu, ki prihaja, Vam želimo,
da bi mir imeli, srečo doživeli,
da Vam zdravje bi služilo
in razumevanje ne zapustilo.
Vesele božične praznike
in srečno v novem letu 2010
Vam želimo

člani KD Mihaelov sejem
Mengeš

V letu, ki prihaja, vam želimo,
da bi bile vaše poti varne, vaši
cilji izpolnjeni in srca obdana
z ljubeznijo, pesmijo, srečo in
zdravjem.

**VESEL BOŽIČ IN SREČNO
NOVO LETO 2010!**

ZKD Občine Mengeš

LETNI ZBOR MENGEŠKIH VETERANOV VOJNE ZA SLOVENIJO

V petek, 20. novembra 2009, so se na kmečkem turizmu Pri Blažu na Dobenu zbrali Mengeški veterani vojne za Slovenijo. Na zboru so se zbrali Mengšani, ki so vsak na svoj način prispevali, da je danes naša država samostojna.

V osamosvojitveni vojni leta 1991 so sodelovali v enotah Teritorialne obrambe, Narodne zaščite, Civilne zaščite ali pa kot prostovoljci. V prijetnem vzdušju je vse prisotne pozdravil predsednik Mengeške sekcije, Lado Skok. V svojem nagovoru je predstavil dejavnost in aktivnost organizacije, ki skrbi da slovenska osamosvojitvena vojna tudi v Mengšu ne bo nikoli pozabljena. Zahvalil se je Občini Mengeš in vsem donatorjem, ki prispevajo k delovanju sekcije.

Veterani so bili tudi v minulem letu zelo dejavni, saj se še naprej udeležujejo spominskih pohodov, proslav, komemoracij, športnih iger ter drugih dogodkov, ki utrjujejo spomin na osamosvojitveno vojno. Veliko pozornost mengeška sekcija posveča tudi otrokom, pri katerih želi krepiti domoljubje. V letu 2009 so pripravili razstavo o Rudolfu Maistru v predverju kulturnega doma ter jih seznanili tudi z dogodki o osamosvojitveni vojni. Predsednik sekcije je poudaril, da se mengeška sekcija krepi, saj ima že skoraj 100 članov, ter se trudi, da se to število še poveča, saj v Mengšu živi veliko občanov, ki so sodelovali v osamosvojitveni vojni, vendar še niso vključeni v ZVVS.

Prisotne je pozdravil tudi župan Franc Jerič, ki je povedal, da občina podpira dejavnost sekcije ter ji pomoč pri njenem delu obljubil tudi za naslednje leto.

Tekst: Peter Gubanc, član ZVVS Mengeš

Foto: RTA

PREDPRAZNIČNO SREČANJE STAREJŠIH V MENGŠU

Rdeči križ Mengeš in Občina Mengeš sta tudi letos, že 39. po vrsti, gostila mengeške upokojenke in upokojenke, ki so že dopolnili 70 let, na tradicionalnem predprazničnem srečanju. Srečanje je potekalo v prostorih OŠ Mengeš.

Po besedah glavne organizatorice in predsednice RK Mengeš, Majde Trobec, je bilo povabljenih 687 občank in občanov, letos se jih je zbralo nekoliko manj, in sicer 130. V Občini Mengeš živi 19 starostnikov nad 90 let, dve občanki pa bosta naslednje leto praznovali svoj 99. rojstni dan. Spodbuden je tudi podatek, da se je število starostnikov nad 70 let, v primerjavi z lanskim letom, povečalo za 36 oseb. Majda Trobec je svoje misli strnila takole: »Veliko število starostnikov dokazuje, da potrebujemo mir, zdravje in družino.« Zbrane mladenke in mladeniče sta pozdravila tudi župan Franc Jerič in ravnatelj OŠ Mengeš Milan Burkeljca. S pesmijo so srečanje popestrili učenci mengeške osnovne šole, po okusnem kosilu pa je sledila zabava in čisto na koncu še praktična darila, ki jih je poklonila Občina Mengeš.

Tekst in foto: Katarina Karlovšek

PREDNOVOLETNO SREČANJE SOŽITJE MENGEŠ

Medobčinsko društvo Sožitje Mengeš vsako leto organizira prednovoletno srečanje za otroke in odrasle s posebnimi potrebami ter njihove starše, skrbnike ter strokovno osebje, po tradiciji pa jih obišče in obdaruje tudi dedek Mraz. Letos je bilo srečanje 5. decembra, v gostišču Kovač na Količevem.

Predsednica društva, mag. Tatjana Novak, je ob tej priložnosti povedala, da vsako leto na teh srečanjih doživijo veliko prijetnih in lepih trenutkov, ki ostanejo v trajnem spominu. »Ostanimo polni energije ter bodimo samo ljudje, vsakokrat, ko smo skupaj, smo kot ena velika družina. Ostanite taki, kot ste,« so bile njene besede ob koncu pozdravnega nagovora. S svojim prihodom je zbrane počastila predsednica Zveze Sožitij Slovenije, dr. Katja Vadnal, veselo družino pa sta prišla pozdraviti tudi župan Franc Jerič ter Martin Rebolj, župan Občine Moravče.

Tekst in foto: Katarina Karlovšek

Martin Rebolj, mag. Tatjana Novak, Franc Jerič ter dr. Katja Vadnal

NOVICE IZ ŠPORTNEGA DRUŠTVA LOKA

Zaključen drugi deseterboj v spomin na Matjaža Bohteta

V mesecu oktobru smo končali nekajmesečno tekmovanje – deseterboj v spomin na prekmalu umrlega našega prijatelja Matjaža. Sodelovalo je osem igralcev, ki smo se pomerili v desetih disciplinah, po sistemu vsak z vsakim, kar je tudi razlog za tako dolgo trajanje tekmovanja. Največ disciplin je bilo odigranih v brunarici v Loki, nekaj v Bifeju Ilonka, TVD Partizanu ter v prostorih strelskega društva Trzin. Za odstopljen prostor ter za uporabo igral in rekvizitov se vsem omenjenim lepo zahvaljujemo.

Zmagovalci po posameznih disciplinah

- Streljanje zrač. puška – Marjan Vrhovnik
- Vinar šnops – Matjaž Anžlovar
- Biljard na gobico – Robert Levec
- Pikado – Emil Žužek
- Šah – Matjaž Anžlovar
- Metanje Podkev – Marjan Vrhovnik
- Namizni tenis – Matjaž Anžlovar
- Met na koš – Ferdo Bevk
- Ameriški biljard – Tomaž Lipovšek
- Ročni nogomet – Matjaž Anžlovar

Skupni vrstni red

1. Matjaž Anžlovar – 76 točk
2. Robert Levec – 66 točk
3. Marjan Vrhovnik – 56 točk

Vsi najboljši po posameznih disciplinah so prejeli lepe pokale, prav tako najboljši v skupnem seštevku. Namen deseterboja ni samo tekmovalen, ampak predvsem druženje med sabo ter spomin na Matjaža.

Končna lestvica jesenskega dela lige v metanju podkev

23. oktobra je bil odigran zadnji krog v ligi metanja podkev. Na prvem mestu bo prezimila ekipa Bife Ilonka, z enim remijem in samimi zmagami, pred ekipo ŠD Loka in Jakovo Meto. Mogoče vrstni red na vrhu preseneča, vendar je vodstvo Bifeja Ilonke glede na videno povsem zaslužno. Zelo dobro igra tudi novinec v ligi, Pekos pub,

ki se približuje kvalitetnejšim ekipam v ligi. Pohvaliti je potrebno vse igralce za fair play, pa tudi kapetane za vzorno vodenje lige.

Pikado turnir

Da v loški brunarici popestrimo dogajanje, smo se odločili, da vsak petek organiziramo družabno tekmovanje. Ta petek smo metali puščice oziroma igrali pikado. Sodelovalo je štirinajst zagrelih metalcev, ki so bili razporejeni v štiri skupine. Najboljša dva sta se uvrstila v četrtfinale, od četrtfinala dalje pa je bil knock out sistem oziroma sistem na izpadanje. Priznati je treba, da so bili vsi igralci zelo natančni in so o uvrstitvah odločale malenkosti. Pokal za prvo mesto je ostal v Loki, saj je zmagal Damjan Vode, pred favoritoma iz Mengša – Emilom Žužkom in Ferdom Bevkom.

Rezultati: 1. Vode Damjan, 2. Žužek Emil, 3. Bevk Ferdo, 4. Anžlovar Matjaž. Tekmovanje je potekalo zelo fer, kar nas še posebej veseli. Najboljši trije so prejeli lepe pokale, ostali pa praktične nagrade.

Prvenstvo ŠD Loke v bowlingu

27. oktobra smo organizirali prvi bowling turnir za pokal ŠD Loka, in sicer v domžalskem Fit– Fitu. Tekmovanje se je udeležilo 24 igralcev. Bilo je zelo zanimivo, saj se je po začetnem ogrevanju začelo zares. Najbolje je šlo Marjanu Vrhovniku, ki je skupaj podrl 554 kegljev (v treh rundah), pred Bogdanom Štimcem (484) ter Cirilom Bugarjem (482). Po tekmovanju smo se vsi preselili do brunarice v Športni park, kjer so sodelujoči prejeli praktične nagrade, najboljši pa

pokale, ki jih je doletela čast, da jih je podelila direktorica Občine Mengeš Marija Kos.

Tretji tarok turnir

V petek, 6. novembra, smo v brunarici odigrali tretji turnir v taroku. Število sodelujočih je bilo zaradi lažje organizacije tekmovanja omejeno na 16. Igrali smo trojke (3 + 1), najslabši oz. najnesrečnejši tekmovalci pa je izpadel. Tudi letos je bilo veliko presenečenj, saj veste – pri kartah moraš »met' tud' srečo«, ne samo znanje. Po dobrih petih urah kartanja so se v finale uvrstili štirje najboljši. Po zelo napetih 16 rundah je bil najboljši Janez Rakef – Jožca, ki je dokazal, da znajo tudi v Trzinu igrati dober tarok.

Rezultati: 1. Rakef Janez, 2. Juhant Sebastjan, 3. Pogačar Robi, 4. Spruk Franc. Vsi najboljši so prejeli lepe pokale, ostali pa praktične nagrade. Več na www.sdloka.si, kjer si lahko ogledate novice in aktualne dogodke iz Športnega društva Loka.

Turnir v ročnem nogometu

V petek trinajstega (brrr ...) novembra smo v brunarici organizirali turnir v ročnem nogometu. Sodelovalo je osem igralcev, ki smo igrali v predtekmovanju, po sistemu vsak z vsakim. Najboljši štirje so se pomerili v velikem finalu. Tokrat je bil najboljši Robert Levec, ki je bil v finalu najbolj prepričljiv.

Rezultati

1. Robert Levec, 2. Marko Testen, 3. Matjaž Anžlovar, 4. Senad Civič. Najboljši so, kot vedno, prejeli lepe pokale, ostali pa praktične nagrade. Omeniti velja še veliko gledalcev, kar kaže, da je ta t.i. gostilniški šport zelo priljubljen.

Matjaž Anžlovar, ŠD Loka

MED PLANINCI VRE ...

... od zagnanosti, volje in navdušenja. Planinski krožek, ki je pred dvema letoma 'za ogrevanje' v svoje vrste vabil vse učence OŠ Mengeš, se je to jesen razdelil v dve skupini. Skupino starejših planincev sta prevzela vodnika Boštjan in Tadej, planince iz nižjih razredov pa vodnici Mojca in Katarina. Mlajši že pridno spoznavajo poglavja iz planinske šole (ob družabnih igrah in planinskih pesmih), starejši pa so že organizirali prvo turo in se pripravljajo na obnovitvena dela prostorov PD Janez Trdina Mengeš.

V soboto, 28. novembra, so nas 'starejši' povabili na Kamniški vrh. Ker je deževalo in smo si predstavljali blato na strmih pobočjih, smo prilagodili naš načrt. Zapeljali smo se v dolino Kamniške Bistrice in šli od Brsnikov do spominskega parka. S spoštljivim sprehodom skozi park smo videli, koliko ljudi je že ostalo v naročju gora. Kamniška Bistrica pa je spet dokazala, da je vredna še in še obiskov.

Vabimo vas, da se nam pridružite. Z učenci do 6. razreda se dobivamo vsak torek, ob 18. uri, v učilnici 29 na OŠ Mengeš, s starejšimi pa ob istem času v prostorih planinskega društva (Kolodvorska 2 c).

Prečenje Kamniško-savinjskih alp

Prehoditi Slovensko planinsko pot! To je eden od velikih ciljev mladinskega odseka PD Janez Trdina Mengeš. Po etapah bomo prehodili vso. Prvi teden poletnih počitnic smo v treh deževnih dneh prehodili zeleno Pohorje, zadnji teden poletnih počitnic pa si bodo udeleženci zapomnili po prečanju Kamniško-Savinjskih Alp. O tem je kratko, a močno poročilo prispeval Boštjan Borštnar, vodja odprave.

Na prečanju Kamniških nas je bilo trinajst. Pot pa je potekala nekako takole:

1. DAN: Logarska dolina–Okrešelj–Turski žleb–Koroška Rinka–Skuta–Veliki podi–

Kokrsko sedlo. Hoje je bilo prvi dan 8 ur. Na sedlu vsi veseli in zadovoljni po prvem dnevu hoje. Na Koroški Rinki (Križu), Stele prvič stoji nad 2000 m. Sledi krst, za rablja se javi Urban Hren. 2. DAN: Kokrsko sedlo–Grintavec–Dolška škrbina–Jezerska Kočna–Češka koč–Jezersko. Hoje približno 8 ur. Razpoloženje v skupini odlično. Vsi zelo zadovoljni nad celotnim potekom ture. Vsi razen Ane, Fenje in mene so prvič uživali v razgledu s Kočne, lani na taboru smo bili na vrhu namreč v megli. Na Kočni nas je oz. je Davida čakalo prijetno presenečenje. Na vrhu smo namreč srečali Davidovega očeta. Na Češki koči si Tim in Domen ponosno privoščita pivo, brezalkoholno, seveda. Na koncu smo šli še k Milanu na kosilo in domov. Tura je uspela maksimalno, lahko bi rekel: nad pričakovanji.

Vsem planincem in prijateljem želimo varen in trden korak v letu 2010. Čez planinska doživetja jih pa ni!

Planinski pozdrav!

Katarina Marin Hribar

TABORNIŠKE NOVICE

Leto je naokoli in spet je tu december. Tudi letos smo taborniško hišico in okolico pripravili na prihajajočo zimo, prav tako pa se pripravljamo na čajanko in okroglo praznovanje.

7. novembra smo pričeli s pospravljanjem hišice in kamnoloma. Delo smo dobro opravili, saj je izgled kamnoloma veliko lepši, kot je bil pred akcijo. Napornemu pospravljanju je sledilo kosilo. Z bližanjem novega leta se bliža 30. obletnica obstoja mengeških tabornikov. Nanjo se že pridno

pripravljamo in načrtujemo akcije. Med drugim bomo ob obletnici nastanka organizirali tudi zabavo. V petek, 18. decembra, od 17. do 19. ure, bo tako kot vsako leto organizirana čajanka, na kateri se bomo taborniki zabavali pred novoletnimi počitnicami. Ob čaju in veliko zabave se

bomo spominjali preteklega leta ter se pripravljali na naslednje. Čajanka bo tudi letos v godbenem domu. S seboj prinesite simbolično darilo v vrednosti 2 evra.

Prav tako vas ponovno povabim na ogled naše spletne strani www.rup.si, kjer boste našli taborniške novice, ankete, predstavitve vodov, ogleda ter druge zanimive stvari. Ta mesec smo bili malo manj aktivni, smo pa zato pridno hodili na vodove sestanke ter se pripravljali na naslednje leto, ki bo za nas še posebej naporno. Ob tej priložnosti vam taborniki želimo še vesel božič in srečno novo leto. Z naravo k boljšemu človeku!

Propagandist Domen

ZA MENGEŠKIMI SKAKALCI JE USPEŠNO LETO

Marsikdo se v teh predprazničnih dneh ozira nazaj in ocenjuje svoje dosežke v iztekajočem se letu. Podobno je tudi v Smučarsko skakalnem klubu Mengeš, kjer se lahko res pohvalijo s kar nekaj dosežki.

Za njimi je obilo uspehov. Tako na športnem, organizacijskem, predvsem pa na delovnem področju. Tekmovalci so razveseljevali vse leto, saj so v Mengeš prinesli kar nekaj nazivov državnih in pokalnih prvakov iz poletne in dela pretekle zimske sezone – tako med posamezniki kot med ekipami. Predvsem so bili uspešni med 14-, 15- in šestnajstletniki. Skupaj s starši in zvestimi privrženci so organizirali tri tekme na skakalnicah pod Gobavico. Priredili so tudi poučen dan odprtih vrat,

Jaka Kosec je bil na svečani podelitvi eden od prejemnikov priznanj za minulo poletno sezono.

kjer si je mladež lahko ogledala delo v klubu predvsem s športne plati. Res pa je, da so bila pričakovanja po večjem številu novih tekmovalcev relativno visoka, a bo morda v prihajajočem letu več sreče. Zato bo morda poskrbljeno tudi v dokončanem športnem parku s tremi skakalnicami. Tako je bila oktobrska dograditev in otvoritev velike naprave daleč največji kolektivni uspeh. Seveda so k temu doprinesli tudi zvesti

Mengšanom in okoličanom, kot tudi vsem svojim privržencem, voščimo člani kluba obilo sreče, zdravja in osebnega zadovoljstva.

Svojim zvestim pokroviteljem, sponzorjem in donatorjem pa želimo obilo poslovnih uspehov.

Vsem skupaj pa vesele božične praznike ter srečno, zdravo in veselo novo leto 2010.

SSK Mengeš

sponzorji kluba, saj brez njih ne bi bilo vseh teh dosežkov. Bili pa so aktivni tudi pri skrbi za naše skupno življenjsko okolje. Udeležili so se vsakoletne pomladne čistilne akcije in uredili okolico Zalok pod Gobavico.

Tekst: Jože Trplan, foto: Matija Šarc

BALINARSKE NOVICE

Zaključuje se letošnja tekmovalna balinarska sezona na odprtem. Naši balinarji so to sezono tekmovali v drugi ligi vzhod in dosegli 5. mesto. Starejši člani so tekmovali v 1. ligi domžalsko-kamniškega območja in zasedli 8. mesto. Poleg ligaških tekmovanj smo se udeležili tudi 19 turnirjev na povabilo organizatorjev.

Društvo je organiziralo tradicionalne turnirje: meddruštveni turnir (Mengeš – 2. mesto), igre posameznikov, 12-urno igranje ekip Veliki in Mali Mengeš (zmagovalec – Mali Mengeš)

in turnir ona-on. Organizirali smo tudi izlet v Osilnico na Kolpi, ki se ga je udeležilo 65 članov, ki so se zabavali v adrenalinskem parku. V zimskem času se bomo člani udeleževali turnirjev v dvoranah, kjer bomo trenirali za naslednjo tekmovalno sezono. V klubskih prostorih bomo organizirali člansko tekmovalno v pikadu, šahu in kartanju. Za okolico našega balinišča skrbimo sami, za kar smo bili deležni tudi pohval, najbolj prizadevni pa so Marija, Pero in Štefan, za kar se jim člani zahvaljujemo. Kmalu se bo zaključilo koledarsko leto, zato ob tej priložnosti želimo vsem članom, sponzorjem in prijateljem balinanja vesele božične praznike in srečno v letu 2010.

Janez Burnik, BS Mengeš

SMUČARSKI SEJEM

Smučarsko društvo Mengeš je 28. novembra organiziralo že tradicionalni 3. smučarski sejem rabljene smučarske opreme.

Kljub slabemu vremenu je pred Tuš center že dopoldan prišlo veliko ponudnikov, ki so napolnili mize in klopi z rabljeno opremo. Prav tako je bila uspešna prodaja, saj se je prodala skoraj vsa otroška oprema. Tiste, ki to leto niste dobili oz. prodali opreme, vabimo, da se nam pridružite naslednje leto.

K. K.

NAVADA JE TAKA

Navada je taka. Staro je šlo, nazaj ga ne bo. Ga hoč' mo pogledat', ob letu povedat' kak' dobro je b'lo.

Se je kar dogajalo, pa saj pri nas se vedno. Pa poglejmo. Že res, da smo po napornih turnejah prejšnjih let to leto ostali doma in si nabirali moči. (Saj vsi vemo, kje se napor potovanj najbolj poznajo.) Toda tudi za nastope doma je bilo potrebno pljuniti v roke.

V sredini aprila smo na intenzivnih pripravah v Osilnici obdelali kar precejšnji del programa. Veliko časa smo posvetili prepevanju in dobro izkoristili novo okrepitev skupine. O tem sem pred časom že pisala, pa moram še enkrat. Aniti je uspelo odpreti naša grla, za katera smo mnogi mislili, da bodo delovala le še s pomočjo WD-40. Mladi harmonikar Klemen pa je v zelo kratkem času odlično pripravil glasbeno

spremljavo za naše plesne splete. Lahko smo srečni, da ga imamo. Po vrnitvi iz Osilnice je začel z delom odbor za pripravo na koncert. Veliko dela ga je čakalo in ob koncertu 35. obletnice je teklo kot namazano. No ja, nekaj spodrsaljave je res bilo. Pa nam ne smete zameriti, na napakah se učimo. Na koncu smo bili vsi veseli, skoraj evforični, ob tako lepo uspelem večeru plesa in petja. Vsi, ki ste bili z nami v mengeški dvorani, ste nam z aplavzom pokazali, da moramo vztrajati. In brez pomoči sponzorjev bi nam tudi huda predla. Naši fantje so se »olepšali« z belokranjskimi nošami. Saj je bil že skrajni čas. Saj veste, kako zgleda, če »dedca« stlačiš v hlače in srajco fantiča. Tega se nam zdaj ni več treba bati, vsaj pri belokranjskih plesih ne. Skozi vse leto smo sodelovali na predstavitvah slovenskih plesov in šeg za tuje goste, ki prihajajo v lepo Slovenijo. Plesali smo v Ljubljani, v Portorožu, na gradu Jablje, pri Podokničarju Pod židano marelo, v oddaji Na zdravje, pa še kaj bi se našlo. Skrbeti moramo za dobro kondicijo in tudi

letos je nekaj članov teklo na Ljubljanskem maratonu.

Lahko rečem – kar dobro je b'lo, da b' še drug' let b'lo t'ko. V novem letu imamo velike načrte. Radi bi še kam odpotovali, se lepše oblekli in vam še velikokrat zaplesali in zapeli. Pa še eno skrito željo imamo, za Miklavža je že prepozno, morda bo Božiček prebral. Če bi nam poslal še kakšnega novega plesalca, lahko tudi dva ali tri ali več, pa kakšnih plesalk se tudi ne bi branili!

Tekst: Marjeta Magister Derlink

Foto: Arhiv avtorja

USTVARJALNI DELAVNICI V KD ANTONA LOBODE

Leto je naokoli in spet so pred nami prazniki. Zato smo se tudi letos z loškimi otroki začeli pripravljati na praznike.

Najprej smo se srečali v petek, 30. oktobra 2009, v Gasilsko-kulturnem domu v Loki, kjer smo se pripravili na najbolj noro noč v letu – noč čarovnic. Otroci so se odzvali v velikem številu. Izrezovali so buče, iz katerih so nastale strašne podobe. Nato so jih odnesli domov, kjer so jih postavili pred svoje hiše.

Pred nami je adventni čas, zato smo se

ponovno zbrali 28. novembra. Izdelovali smo adventne venčke iz ciprese in jih okrasili s svečkami in okraski. Otroci so pokazali veliko spretnosti in veselja pri izdelavi in si tako izdelali svoj prvi adventi venček.

Delavnica se bo nadaljevala tudi v naslednjem letu, zato se že veselim ponovnega druženja.

Kulturno društvo Antona Lobode vsem skupaj želi prijetne praznike ter veliko zdravja in uspeha v letu 2010.

Lep ustvarjalni pozdrav!

Katja Vrhovnik

AIA PLEŠE HIP HOP

V septembru je AIA pričela s hip hop plesnimi vajami za otroke in mlade. Hip hop je poskočen ples, sestavljen iz hitrih in energičnih gibov, ter je posebej popularen med mladimi. Plesne vaje potekajo pod vodstvom Sanje Tomšič, v mali dvorani ŠD Partizan Mengeš, vsak torek, od 17.00 do 17.45, in vsak četrtek, od 18.00 do 18.45.

Plesnim vajam se vedno priključi kakšen nov udeleženec in mala dvorana počasi postaja premajhna. Ob modernih zvokih glasbe in zabavni voditeljici ura mine, kot bi mignil. Tudi fantje se ne pustijo kar tako in trije hip hop plesa željni nadebudneži so se že pridružili skupini. Pridruži se tudi ti! Prijave in informacije dobite na el. naslovu drustvo.aia@gmail.com ali neposredno na vajah. Ujemimo lepe trenutke!

Blanka Tomšič

JOŽE MLAKAR: ZAME JE NAJVEČJA VREDNOTA ČLOVEK

Če se ne motim, je Jože Mlakar edini, ki je prejel priznanje Občine Mengeš dvakrat: srebrno priznanje v letu 1998 »za dvajsetletno delo z mladimi«, zlato priznanje v letu 2004 pa za delo z osebami s prilagojenim programom. Oseba torej, ki sodi v ozek krog izjemno angažiranih občanov. Rezultati njegovega dela so pomembni in vidni, nastajali so v daljšem življenjskem obdobju. Jože lahko nanje upravičeno gleda s ponosom, ob tem pa tudi z zadoščenjem: njegovo delo je opaženo in cenjeno, kar gotovo potrjuje ta prejeti priznanji.

Jože Mlakar je tako znana oseba, da o njem najbrž ni mogoče povedati kaj novega. Mengeško »državljanstvo« ima sicer že okrog 40 let, sicer pa je Štajerec, kar tudi rad s ponosom pove. Do dvanajstega leta je živel v Slovenski Bistrici, nato v Slivnici pri Mariboru. Po končanem šolanju – na mariborski Pedagoški akademiji je končal študijski program tehnični pouk in fizika – ga službena pot, skupaj z ženo Cvetko, vodi v Bistrico v Prekmurju, nato v Miklavž pri Ormožu, po letu 1968 pa v Homec in Mengeš. Na vprašanje, s čim se je ukvarjal v mladih letih, pove: »Od rane mladosti sem se ukvarjal s športom. Najprej z gimnastiko, nato še z odbojko, atletiko, nogometom in partizanskim mnogobojem. Premamila me je tudi glasba, igranje kitare. No, glasbo sem kmalu opustil, športu pa sem ostal zvest do današnjih dni, le da sem bolj udeleženec rekreativnega igranja odbojke, trener mladih namiznoteniških igralcev ter organizator tekmovanj.«

»Kakšna so bila prva učiteljska službena leta?« »Naporna, a sila zanimiva. Na OŠ Bistrica v Prekmurju, kjer sem začel svojo učiteljsko pot, sem poučeval tehnični pouk in telovadbo, kot smo takrat rekli. Za pouk ni bilo nobenih pogojev. Skupaj z

učenci smo uredili »telovadnico« v zadržnem domu, seveda pa smo jo morali po vsaki vaški prireditvi ali veselici najprej počistiti in zribati. Pričeli smo igrati rokolet in namizni tenis ter tekmovali v gimnastiki. Ponosen sem na to petletno obdobje.« Leto 1968 je bilo v življenju Jožeta Mlakarja nekako prelomno. Na šoli v Homcu se je prvič srečal z učenci z motnjo v duševnem razvoju. »Kot učitelj tehničnega pouka sem spoznal, da bom na tem področju lahko našel smisel svojega poklicnega dela. S študijem defektologije sem si pridobil potrebna znanja za to zahtevno delo. Pripravljali smo prečudovite razstave v Kamniku in Domžalah.« Po petih »homških« letih se je zaposlil v Vzgojnem zavodu Janeza Levca v Ljubljani, ki je bil v tistih časih najuglednejša šola za učence z motnjo v duševnem razvoju, ne samo v Sloveniji, marveč tudi v Jugoslaviji. Poznali so ga tudi v evropskih državah. Aktivno se je vključil v šolske in republiške strokovne organe, sodeloval pri pripravi novega predmetnika in učnega načrta za Posebne osnovne šole, kot je bil njihov takratni naziv, vodil seminarje in usposabljanje učiteljev tehničnega pouka. Vzgojni zavod Janeza Levca je imel razvejano dejavnost, tudi oddelke za delovno usposabljanje. »Tu sem spoznal Bruna Kocbeka. Povabil me je, da skupaj ustanoviva delavnice pod posebnimi pogoji v Mengšu. Seveda to ni bilo tako enostavno. Potrebno je bilo veliko razmišljanja, tudi

strokovnih ekskurzij na tujem. Nazadnje sva se odločila za delavnice za odrasle osebe, ki imajo motnjo v razvoju. Še danes mislim, da je bila to prava odločitev. In tako se je začelo. Bruno je 1. septembra 1978 postal direktor, jaz pa tehnični vodja Delavnic pod posebnimi pogoji v ustanavljanju. Ne bom pripovedoval, kaj vse je bilo treba narediti, da smo že novembra sprejeli prvih pet varovancev. Prvim korakom in prvim varovancem so sledili novi in novi. Uspelo nam je urediti prijazne delovne prostore – pomoč je nudila tudi takratna Krajevna skupnost Mengeš – pridobiti dobre sodelavce in postaviti na noge INCE (Center za usposabljanje in varstvo invalidnih oseb), kot deluje še danes. Leta 1992 sem bil imenovan za direktorja in to dolžnost opravljal do upokojitve leta 2003.«

Jože pravi, da je ponosen na vse manjše in večje korake v razvoju INCE, najbolj pa na uresničitev projekta NAŠA HIŠA. Kar sedem let je trajalo od ideje do izgradnje, mnogo truda in potrpljenja je bilo potrebno vložiti, vendar pa brez razumevanja Občine Mengeš, ministrstva in vseh sosednjih občin ter različnih pokroviteljev projekta ne bi mogli uresničiti. Veliko denarja smo zbrali sami, največ s pomočjo odmevnih prireditev Slovenski slavček, ki jih INCE ob pomoči številnih sodelavcev in sponzorjev organizira že poldrugo desetletje. »Prepričan sem, da se varovanci v Naši hiši

dobro počutijo. Sosedje so jih lepo sprejeli, živijo po načelu velike družine, poskrbljeno je za vse, kar potrebujejo. Veliko mi pomeni, ko mi stanovalci – za 32 je prostora v hiši – rečejo: »Hvala, ker si nam zgradil tako lepo hišo. V Naši hiši je moj dom.«

Jože Mlakar je že od leta 1982 predsednik TD Partizan Mengeš. S takim predsedniškim stažem se v Mengšu najbrž ne more pohvaliti nihče drug. Zato dolgo zvestobo je gotovo potrebna obojestranska navezanost. Jože to dokazuje že s tem, da se je po upokojitvi v celoti posvetil Partizanu: dopoldne tam uraduje, to se pravi opravlja vse tekoče društvene zadeve, ureja arhivsko dokumentacijo ter spletno stran, popoldne je namiznoteniški trener, ob večerih pa se pridruži rekreativnim skupinam. »Veliko smo naredili, da je Partizan uspešno društvo, s številnimi sekcijami, dobrimi in uspešnimi tekmovalci, številnimi rekreativci ter kvalitetnimi tekmovanji na najvišjem nivoju. Žal jih moramo organizirati v sosednjih občinah, ker Mengeš nima športne dvorane.«

In misel za zaključek? »Zame je največja vrednota človek, ne glede na starost, spol, morebitno invalidnost. Prepričan sem, da je treba vsakega spoštovati, upoštevati in sprejemati, kakršen pač je. Soljudi je treba znati poslušati, dosledno izpolnjevati obljube in biti z lastnim delom za zgled.«

Pripravil: Branko Lipar
Fotografije: Osebna zbirka

Z varovanci jublanti, ob 15-letnici INCE-ja

Ob njeni 90-letnici

S. PIJA MARIJA HITI SPET V MENGŠU

Kdor pozna s. Pijo, je bogatejši za eno zlato dušo in široko srce. Konec avgusta se je ponovno vrnila v Mengeš, tokrat v Dom sv. Katarine, kjer še vedno rada kaj pomaga, čeprav je 29. septembra zaokrožila že svoj 90. rojstni dan. Kljub visokemu jubileju je še vedno svežega obraza, jasnih misli in zdravje ji kar dobro služi. Prvič je prišla v Mengešl. 1974; takrat je devet let delala v domu počitka kot medicinska sestra; na enem izmed oddelkov je bila glavna sestra, sicer pa prednica sester usmiljenk. Njeni rojaki so se ji oddolžili v »velikem planu« v svojem glasilu Bloški korak, kajti s. Pija se je rodila v deželi znamenitih bloških smuči, v Velikih Blokah na Notranjskem. Na trdni kmetiji se je takrat reklo pri Mazéjevih. Prihodnje leto bo s. Pija prav na svečnico obhajala 70-letnico svojih zaobljub. Sestre usmiljenke spadajo v red s. Vincencija Pavelskega; nimajo večnih zaobljub, ampak jih obnavljajo vsako leto na praznik Marijinega oznanjenja.

S. Pija je že kot majhna deklica rada pomagala ljudem; želela je služiti Bogu, kljub temu da je bila zelo živahna. Micka, kakor so jo klicali doma, je rada tudi plesala. Bila je čedno dekle, zato ni manjkalo snubcev, ki pa so se oglašali tudi zato, ker so si obetali bogato doto; oče je imel namreč precej denarja v hranilnici. Tudi starši so jo silili, naj se poroči, ona pa se je branila: »Kako se bom poročila, saj še kuhati ne znam?!« Poslali so jo v Ljubljano, da bi se naučila kuhanja. Tam pa se je naskrivaj začela pripravljati za v samostan. Hotela si je izbrati red, kjer ne bi imela stika z zunanjim svetom. A v bolnišnici se je srečala z usmiljenkami in brez oklevanja je izbrala svojo življenjsko pot. Kmalu je bila sprejeta; v postulatu je delala v ženski

Sestra Pija v Beogradu v prejšnji uniformi

bolnišnici, potem pa so jo poslali v noviciat. Z novo obleko sestre dobijo tudi novo ime. Molila je, da bi dobila kako lepo in lahko ime, da ne bi bila, na primer s. Helibarda. In bila je uslišana. Medtem je zaključila bolničarsko šolo. V Beogradu, kamor so jo kasneje poslali, pa je zaključila še srednjo medicinsko. Tam je bila na I. kirurški kliniki dolga leta glavna sestra na intenzivni negi, kjer je morala voditi vse od spremljanja vizit do razporedov dela vseh zaposlenih. Na velikem oddelku so delali tudi profesorji z medicinske fakultete. Že deseti dan po prihodu v Beograd je doživela strašni bombni napad, ki so ga, začuda, srečno preživeli. Poleg bolnišnice je bila namreč vojaška akademija. Sestre usmiljenke so stanovale v kletnih prostorih te klinike in takrat so vsi bežali tja. Tudi zdravniki so klicali Marijo na

pomoč in se križali: »Bože, pomози.« Sestre so vstajale ob štirih zjutraj; po molitvi in maši so začele s službo. S. Pija je v Beogradu ostala trideset let, vprežena v trdo delo, a ima na ta čas vendarle lepe spomine. Spominja se bolnikov, ki so bili vsi po vrsti zelo potrpežljivi, saj so po težkih operacijah hude bolečine prenašali brez godrnjanja. Tudi sama je zbolela za tuberkulozo; po vojni je bila slaba hrana in še več dela. Zdravnica jo je poslala na Golnik: »Vi morate imeti svoj slovenski zrak, da se boste pozdravili.« Imela je odprto kaverno na pljučih. Z Golnika je odšla za dva meseca domov k staršema, ki sta ostala sama. Med vojno je bilo doma na Blokah zelo hudo. Na Pijino slovesno preobleko so prišli še vsi: poleg staršev še sestra in oba brata, Janez in Jože, ki so ju kasneje ubili Italijani. Nekega dne so fante pobrali in jih pobili za hribom blizu vasi. Samo oče je smel spremljati pokop. Sestra Malka se je skrivala celo vojno, sicer bi kmetija ostala brez naslednika. Po vojni se je poročila in imela tri otroke. Mama je tako žalovala za sinovoma, da je zgodaj umrla; odpovedalo ji je srce. Tudi oče je odšel dve leti za njo. S. Pija se spominja, kako se je z avtobusom odpeljala od doma, rekoč: »Adijo, Velike Bloke, nikoli več vas ne bom videla!«

Mislila je, da bo v tako strogem redu, da ne bo smela več domov. Bilo ji je hudo, a je vedela, da se je sama odločila in ta odločitev je držala vse življenje. Nikoli ji ni bilo žal. V Beogradu je bilo okoli sto usmiljenk; tam so bile dobrodošle; vsi so cenili njihovo delo in nihče jih ni preganjal. S. Pija rada obuja spomine na dom, a se povsod hitro navadi. Tako se je kljub visokim letom spet hitro vživela v Mengšu, kamor je prvič prišla iz Beograda. Od tu je po devetih letih odšla v Šentjakob, nato so jo poslali v Osijek za prednico, kjer je ostala šest let. Tam so se ji spet odprla pljuča. V Slovenijo se je vrnila pred hrvaško vojno, potem pa so njihovo skupnost razpustili, kajti na njihovo hišo je priletela granata in jo porušila. S Hrvaškega je za dvanajst let prišla v Bohinjsko Bistrico. Ljudje so se težko sprijaznili z letošnjim odhodom sester iz Bohinja. Vseposod so se radi srečevali z njihovo prijazno naklonjenostjo in pomočjo. Za avtorico teh vrstic je nepozaben dogodek ob zadnjih dneh življenja mlajše sorodnice; k njej je prišla s. Pija in se kljub visokim letom ponudila, da bo pomagala tudi ponoči. Poleg bloške žilavosti, navajene trdih življenjskih razmer in odpovedi, s. Pijo odlikuje neizmerna predanost slehernemu pomoči potrebnemu človeku. Njene etične in moralne kvalitete nagovarjajo njene prijatelje in znanke k strpnosti, požrtvovalnosti in dobroti. Zato radi prisluhnemo njenim bogatim življenjskim izkušnjam, prežetim z modrostjo, humorjem, zadovoljstvom in ljubeznijo. Vsi, ki jo imamo radi, ji ob njenem »okroglem« prazniku želimo krepkega zdravja, da bi jo Bog, kar se »najdlje da«, pustil med nami z njenim »nalezljivim« optimizmom. Ta je vseskozi krepil z upanjem in pogumom vsakogar, ki je imel to srečo, da mu je s. Pija prišla v življenju naproti.

Marija Cvetek

Sestre usmiljenke z župnikom v bohinski zimi (s. Pija prva z leve).

DNEVI RAZSTAV V VDC INCE

Turobne novembrske dni smo si v enoti INCE ZU olepšali z obiski in prirejanjem umetniških razstav.

Da lahko dobimo sveže ideje in si razširimo obzorja, si moramo ogledati, na kakšen način ustvarjajo drugi umetniki. V Muzeju Šenčur smo si ogledali razstavo del, ki so nastala v okviru IV. Mednarodne kolonije umetniške keramike Voglje 2009, v organizaciji Barbe Štemberger Zupan in Nika Zupana. Razstavljena dela so nas presenetila, saj smo spoznali, da se z glino lahko ustvarja na različne načine in se jo kombinira z drugimi materiali, npr. s papirjem. Seveda pa nismo mogli iti mimo posebnih oblik, likov iz sanj in vsakdanjih

predmetov, izdelanih na nevsakdanji način. Umetniško inspirirani smo se odpeljali proti Bledu, kjer nas je čakal ogled razstave grafičnih del Salvadora Dalíja. Tudi tu smo obstali odprtih ust in komaj uspeli dojeti, kako veliko je k umetnosti prispeval avtor razstave. Besede gospoda Kalana, ki nas je strokovno vodil po razstavi in nam skušal približati avtorjev pogled na svet, smo kar požirali in poskušali v grafikah poiskati avtorjeve simbole. Vsem gostiteljem se prisrčno zahvaljujemo za nepozabno doživetje. Dvakrat mesečno nas obiščeta

Kiparka Eva na obisku

kiparja, Urban Magušar in Eva Peterson Lenassi, ter pripravita kiparsko delavnico. Vsakič nas presenetita z novo vrsto glin in novo tehniko ustvarjanja. Iz naših ustvarjalcev potegneta

najboljše in komaj pričakujemo, da naše izdelke razstavita. Da pa ne bomo, tako vi kot mi, predolgo čakali, vas vabimo v knjižnico Mengeš, kjer si od 2. decembra 2009 lahko ogledate razstavo izdelkov naših uporabnikov, in sicer slik, kiparskih del in novoletnih voščilnic. Če vam bo kateri od slikarskih ali kiparskih izdelkov všeč in bi ga želeli kupiti, nam to lahko sporočite. Vabljeni ste tudi v enoto ZU, v Moste pri Komendi 88 c, kjer si lahko ogledate, kupite ali naročite druge izdelke in novoletne voščilnice. Če vam omenjena razstava slučajno uide, pa ne skrbite, saj kmalu načrtujemo novo. Več o tem pa prihodnjič ...

Dantejeva Božanska komedija skozi Dalíjeve oči

Le kdo se skriva noter?

Besedilo in foto:
Teja Bandel

PREDNOVOLETNE DELAVNICE V VRTCU SONČEK

December je mesec, poln pričakovanih, dobrih želja in upanja. Že v mesecu novembru so se nam pri prednovoletni delavnici pridružile naše mamice, kjer smo iz glin oblikovale drobne okraske. Poleg teh smo ponudbo na bazarju obogatili še z izdelki otrok in vzgojiteljic. Želimo si, da bi te male umetnice okrasile vaš dom ali domove vaših prijateljev in znancev ter vam pričarale novoletno pravljico.

Sončkove

NAŠE GOVORNE VAJE – 5. b razred

Čeprav so letne počitnice že daleč za nami in je do naslednjih še kar nekaj mesecev, so spomini nanje lepi. Vsak od učencev se spominja katerega lepega počitniškega ali prazničnega dogodka, ki mu bo še dolgo ostal v spominu. Eni so kam odpotovali, drugi so bili doma, a vsem je bilo lepo in vsem so bile počitnice prekratke. A kaj, ko se časa pač ne da ustaviti.

Učenci so se na govorne vaje dobro pripravili. Ni jih bilo malo, ki so s seboj prinesli slike, ki smo si jih skupaj ogledali na računalniku, in si želeli, da bi bili tudi mi v krajih, kjer so bile slike posnete.

ČUDEŽNA PLAŽA

Povedala vam bom o počitniškem dogodku s potovanja po Franciji. Pa začnimo. Bil je lep julijski dan in z družino smo se odpeljali iz kampa na plažo v Normandiji. Tam je morsko dno peščeno in voda je več kilometrov od obale še vedno plitva. S seboj smo imeli kopalke in brisače. Odložili smo brisače in se napotili proti vodi. Hodili smo pet minut, pa še deset minut, voda pa nam je še vedno segala le do gležnjev. Ko smo pogledali proti obali, smo opazili, da voda izgineva. Vedno manj je bilo. Mami mi je povedala, da se temu reče oseka in da se oseka na tej plaži še posebno opazi. Čudila sem se pojavu, še bolj debelo pa sem pogledala, ko so naenkrat začeli prihajati ljudje z vedri in lopatkami. Mislila sem, da se bodo igrali, a čez nekaj časa smo opazili, da imajo polna vedra školjk. Sprevideli smo, da s kopanjem ne bo nič. Voda je tekla v morje in s Timom sva začela delati bazenčke. Našla sva tudi nekaj školjk in rakcev. Čeprav smo se imeli lepo, me je jezilo, ker se nisem mogla kopati. Ko smo se z avtom peljali nazaj v kamp, smo videli še več ljudi z vedri. Videli pa smo tudi tablo, na kateri je pisalo, koliko školjk smeš vzeti. Tako oblasti skrbijo, da ljudje ne bi izropali vse školjke iz morja. Ko smo se peljali naprej, mimo zaliva, kjer so še zjutraj plavale jadrnice, smo zagledali nenavaden pojav. Jadrnice so bile kar s kobilicami zapičene v pesek.

Po kosilu smo odšli v grad na otoku Mont saint Michel. Na otok vodi cesta, ki je zgrajena na nasipu. Zavili smo na parkirišče pod cesto. Videti je bilo čisto normalno parkirišče, toda ko smo se vračali, smo videli, da se tudi parkirišče spreminja v morje. Prišla je namreč plima

in tla okoli otoka so se spremenila v morje. Na parkirišču je bila tudi tabla, na kateri je pisalo, do katere ure ja avto lahko parkiran. Če pa bi bil avto parkiran dlje, kot je na tabli napisano, je lahko kar odplaval. Kadar je bila oseka, si do gradu lahko prišel kar peš po morskem dnu. Takrat je bil grad na hribu. Zvečer, ko je bila plima, in so te do obale odpeljali s čolnom, pa je bil grad na otoku. Na potovanju po Franciji sem se imela lepo. Ta dogodek se mi je najbolj vtisnil v spomin.

Taja Gonza

NOČ ČAROVNIC

Morda je ta dogodek, ki je povezan z običaji, malo strašen. Vedno so z njim prisotne buče in čarovnice. Ali že veste, o katerem dogodku bom govoril? Seveda, o noči čarovnic ali Halloween. Izumili so ga irski izseljenci, ki so ga prinesli v Ameriko. Šele pred leti pa je prišel v Evropo. Imamo ga tudi pri nas in vedno se dogaja v noči na prvi november.

Pravo noč čarovnic si je želela ogledati tudi naša družina. Odšli smo v vas Grad v Prekmurje. Tam se vsako leto dogaja pravi čarovniški spektakel, ki privabi veliko ljudi od blizu in daleč. Izrezanih je na tisoče buč, ki jih v Prekmurju res ne manjka in ki osvetlujejo celotni dogodek in grad. Okoli trga so postavljene stojnice, kjer čarovnice prodajajo domače, tradicionalne jedi, druge dobrote in kuhajo čaj. Na robu trga je velik oder, kjer je postavljeno sodišče. Sodnik sodi, katera čarovnica je čez leto najbolj grešila. Grešile so vse, a vse trdijo, da niso najbolj. Sodnik posluša, kaj mu govorijo in odloči. Obsojeno čarovnico

zaprejo v kletko, zakurijo kres in jo zažgejo. Okoli kresa se zberejo vse čarovnice, ki plešejo in kričijo, vesele, da niso one na grmadi. Slišati je zelo, zelo grozno, saj kričanje odmeva daleč naokoli. A na srečo ne zažgejo prave čarovnice, ampak lutko. Ta dogodek mi je ostal v spominu. Oglejte si ga, ne bo vam žal.

Matevž Štepec

OGLED ŠOLE V BURMI

Tudi Burmanci hodijo v šole. Njihove šole se od naših razlikujejo že na zunaj, saj so narejene iz lesa in slame, naše pa so zidane iz opeke. Šole so tudi dosti manjše kot so naše, saj so v njih le trije razredi ali še manj. Klopi so lesene. Otroci so oblečeni v preprosta oblačila. Velika večina jih ima samo en zvezek in en svinčnik, le redki imajo tudi radirko.

V nekem templju sem obiskal manjšo šolo, kjer sta združena en razred vrtca in en razred šole. Razred si otroci delijo tako, da so do polovice tisti, ki hodijo v vrtec, od polovice naprej pa tisti, ki hodijo v šolo. Učil jih je menih. Medtem ko je učil otroke iz šole, je izbral enega otroka, ki je stal pred tablo in ostale učil abecedo tako, da so ponavljali za njim. Ko je menih začel učiti otroke iz vrtca, so morali šolarji prepisovati s table. Pri njih pouk traja manj časa kot pri nas. Tudi učijo se čisto druge stvari kot mi. Naše šole so veliko težje.

Ko je bila na vrsti molitev, so vsi odšli v prostor, ki ga od ostalega prostora loči stena. V tem prostoru je bilo polno netopirjev, ki so letali nad njimi.

Ogled šole v Burmi mi je bil zelo zanimiv.

Lan Falenti Koncilija

Nada Javh,
razredničarka 5. b razreda

**Toplo ognjišče
in smeh v očeh,
iskreno želimo vam
v prazničnih dneh.**

**Da zdravja in srečnih
trenutkov nešteto,
v obilju nasulo bi
vam novo leto.**

Knjižničarki
BARBARA in MARIJA

**V prihajajočem letu 2010 Vam
želimo, da bi si vzeli čas za tiste,
ki jih imate radi.**

**Naj vam to leto prinese obilo
medsebojne ljubezni, sočutja
in izpolnitve skritih želja in
hrepenenj.
Hvala vsem, ki ste v preteklem
letu z nami soustvarjali naš vrtec
in ga bogatili s svojo pristnostjo
in prisotnostjo.
Želimo Vam zvrhan koš sreče,
radosti in veselja.**

Zaposleni Vrtca Mengeš z
ravnateljico Mojco Novinec Babič

KAJ NAM RASTLINSKA ZAKLADNICA PONUJA V ZIMSKEM ČASU

Mesec november je prehodni čas jeseni v zimo. Njegovo ime izhaja iz latinske besede novem, za deveti mesec v starem rimskem koledarju. Slovensko ime listopad je povezano s slovesom od starega, z razpadanjem oblik. V sozvočju z odmiranjem v naravi, s pojemanjem dnevne svetlobe, je tudi prevladujoče razpoloženje, ki je pogosto depresivno in turobno. Za lajšanje težav pri opisanih stanjih si pomoč lahko poiščemo v različnih tradicionalnih metodah zdravljenja, ki izhajajo iz zavedanja, da ima človeško bitje, poleg fizičnega, še finejše, duševne nivoje, ki jih moramo celostno vključevati v zdravljenje. Pri premagovanju žalosti, apatije in pogreznjenosti vase so nasveti iz takih brezčasnih virov modrosti zelo dobrodošli.

Za težavno obdobje prehoda v zimo so primerne lahke jedi. Korenovke, od korenčka in kolerabe do zelene in pese, imajo ogrevalni učinek ter poživljajo. Pripravimo si lahko različne žitarice, kot so pira, riž, kamut, proso in ostali kultivirani predstavniki iz družine trav. Naj na tem mestu na kratko povzamam nekaj značilnosti o piri, stari zvrsti pšenice, ki je v zadnjih letih v receptih za zdravo prehrano postala zelo popularna. Dokazi o uporabi pire v osrednji Evropi datirajo v čas poznih neolitskih najdišč, pred okrog 2500 leti pred našim štetjem. V bronasti dobi je bila pira v osrednji Evropi že splošno razširjena in je ostala vodilna zvrst pšenice do 20. stoletja, ko so jo na evropskih poljih izrinile selekcionirane sorte navadne pšenice, ki so imele večji hektarski donos. Novejše smernice v evropskem kmetijstvu v ospredje postavljajo ekološko pridelavo hrane in pomen prvobitnih, genetsko nespremenjenih rastlin, kjer je med žiti najpomembnejša pira. Pirino zrno po žetvi ostane v plevi, ki ga varuje pred onesnaženjem iz okolja. Pira se odlikuje po vsebnosti beljakovin, ki jih ima do dvajset odstotkov, to je precej več, kot zrnje navadne pšenice. Vsebuje veliko nenasičenih maščobnih kislin, ki varujejo srce in ožilje. Namočena ali kuhana zrna sproščajo sluz, ki vpliva na razstrupljanje organizma. O piri kot o polnovrednem živilu, primernem za vzpostavljanje in ohranjanje zdravja, je že v 12. stoletju obširno pisala sveta Hildegarda iz Bingna, ženska univerzalnega duha, zdraviteljica in prerokinja, naravoslovka in umetnica. Pri pripravi različnih jedi lahko navadno pšenico nadomestimo s piro. Cela zrna pripravljamo enako kot riž, lahko jih pražimo ali uporabimo za pirino kavo.

Za leno črevo in druge prebavne težave, ki so pogoste v tem času, je odličen pomočnik ingver.

Za krepitev živcev pomagajo muškatni orešček, komarček, cimet in klinčki. Enako delujejo sveži listi vinske rutice, ki jih lahko sesekljamo in v zmernih količinah potresemo na solato ali na že skuhan jedi. Rutica je tudi pravo zdravilo za ženske v menopavzi, saj blaži neprijetne vročinske valove. V grudnu, zadnjem mesecu v koledarskem letu, so dnevi najkrajši in zimski sončev obrat zaznamuje začetek zime. Najstarejša praznovanja ob solsticiju so slavila zmago luči nad temo. Kadila, s katerimi so tradicionalno preganjali zle sile, uničujejo mikroorganizme, ki sodelujejo pri nastanku prehladnih obolenj. Za razkuževanje prostorov je med domačimi rastlinami odličen žajbelj. Dopustimo si poglabitev v čas, ki je tradicionalno povezan z radostjo in notranjo zbranostjo in se je dandanes žal sprevrgel v čaščenje potrošništva in cenenega zunanega blišča. Zima je v naravi obdobje počitka, nabiranja moči za nov začetek. Tako, kot pozimi voda kristalizira v led, lahko tudi v človeškem organizmu pride do zastajanja energije. Posledično se okrepi čustvo strahu in z njim povezana netolerantnost, trma in agresivnost. Organ, na katerega moramo biti v hladnem delu leta posebej pozorni, so ledvica. Dnevno prečistijo do 180 litrov krvi, iz katere odstranjujejo odpadne snovi. Znano je, da preslana hrana škodljivo vpliva na ledvica in pljuča ter zvišuje krvni tlak. Staro pravilo pravi, da hrani dodamo le toliko soli, da ne bo prevladala nad okusom pripravljenih jedi.

Na zimskem jedilniku naj bodo dobro zastopane tople jedi, hrano pa kuhajmo dalj časa kot poleti. Poleg že omenjene korenaste zelenjave je sedaj pravi čas za pripravo kislega zelja in repe ter različnih stročnic. Polnozrnate jedi naj prevladujejo nad izdelki iz bele moke. Priporočeno je uživanje rib in alg, ki so bogat vir vitaminov in mineralov, ki jih v zimski prehrani lahko

Pozimi hrano kuhajmo dalj časa.

primanjkuje. Prav tako bodo dobrodošla zelišča z ogrevalnim učinkom, ki jih uporabljamo kot dodatek jedem ali pa iz njih kuhamo čaje. Enak učinek, kot predhodno že omenjene rastline, imata tudi materina dušica in majaron. Občasno je primerno uživanje kefirja, sirotke in kislega mleka. Ob analizi zimske prehrane je na mestu ugotovitev, da ima zamrznjena hrana le majhno hranilno vrednost, zato se v zdravi prehrani uporablja le izjemoma. Boljši metodi za konzerviranje živil sta vkuhanje ali sušenje. Do konca zime preostaneta še dva mesca: januar in februar. Janus, po katerem je poimenovan prvi mesec v letu, je bil rimski bog z dvema obrazoma. Po svečnici, ki jo praznujemo 2. februarja, se ta mesec imenuje tudi svečan, to je praznik luči in očiščenja. Po opisani tradiciji se je tako začelo obdobje, primerno za prvo pomladansko čiščenje telesa, s katerim sta povezani tudi besedi pust in karneval, ki pomenita skoraj isto: pusti meso, oziroma, z bogom meso. Začenja se post. Njegov pomen je tudi v tem, da jemo bolj zavestno, da hrano uživamo bolj zbrano in jo dobro žvečimo. Ne nazadnje je to tudi način za zmanjševanje telesne teže, posebej, če smo si nabrali nekaj zimske zaloge. Ob težavah s telesno težo je dobro, da se spomnimo številnih generacij naših prednikov, ki jih je podkožno maščobno tkivo pozimi varovalo pred mrazom in predstavljalo začasno rezervo energije v obdobjih, ko so bile lakota in pomanjkanje življenjska stalnica za večino ljudi. Evropsko prebivalstvo so tako v času male ledene dobe, ki je trajala okrog petsto let, vse do leta 1850, poleg slabih letin pestile tudi bolezni in vojne. Kljub vsem tegobam so se ljudje z novimi poljedelskimi tehnikami in kulturami uspeli prilagoditi in preživeti. Prehranske spremembe za boljše kvaliteto življenja pa nam predstavljajo nenehen izziv tudi v današnjem času.

Maja Polak, prof. biol.

Svečana akademija

»PRVIH 15 LET« LDS MENGEŠ

V sredo, 11. novembra 2009, so se v Občini Mengeš, v predverju Kulturnega doma Mengeš, zbrali ustanovni in današnji člani, simpatizerji, sodelavci in drugi, ki so zaznamovali prvih petnajst let OO LDS Mengeš. V prijetnem ambientu je obiskovalce z Zdravljico najprej pozdravil ženski pevski zbor Nonet Vigred, nato je v pozdravnem govoru dosežke občinskega odbora predstavil predsednik Peter Gubanc, svoje delovanje v občini pa Aleš Janežič, podžupan Občine Mengeš. Petnajst let delovanja je toplo pozdravil tudi mag. Borut Sajovic, vodja poslanskega kluba LDS v Državnem zboru. Akademijo so zaključili glasbeniki, po katerih je Občina Mengeš znana v Sloveniji in v svetu.

Na akademiji se je zbrala eminentna skupina ljudi, ki so vsak na svoj način prispevali k temu, da je danes LDS V Mengšu najmočnejša politična stranka. Prehrojena pot se je morda nekaterim zdela kratka in zabavna, drugim dolga in težavna, a dejstvo je, da nikdar in nikoli ni bila dolgočasna. Ustanovitelji so bili prav gotovo pionirji, pionirji slovenske večstrankarske demokracije, ki je začela dopuščati in še danes dopušča svobodo razmišljanja, drugačnih misli – demokracije, ki je izničila politične nasprotnike. Postali so tekmeči.

V svojem nagovoru je vse pozdravil Peter Gubanc in prisotnim predstavil prehrojeno 15-letno pot mengeških liberalnih demokratov. Dobro delo Občinskega odbora se prav gotovo meri z zaupanjem občanov in občank, ki ga izražajo kot volivke in volivci na volitvah. OO LDS Mengeš je bila v tem času zelo uspešna; dvakrat zapored je bila druga najmočnejša, na zadnjih in predzadnjih lokalnih volitvah pa najmočnejša stranka v Mengšu. V zadnjem mandatu sodeluje v izvršilni oblasti, in sicer s podžupanom Alešem Janežičem, ki je prisotnim predstavil svoja prizadevanja za boljše bivanje občanov in občank.

Po pevskem premoru je vse navzoče pozdravil še mag. Borut Sajovic, vodja Poslanskega kluba LDS v Državnem zboru. Prisotnim je predstavil delovanje stranke na nacionalni ravni,

prizadevanja obeh LDS-ovih ministrov, poslanskega kluba in poglede stranke na dnevno politično dogajanje. Po razrezu torte se je nadaljevalo neformalno druženje, kjer so se obujali spomini in seveda oblikovali načrti za prihodnost.

T. D.

Vsem občankam in občanom Občine Mengeš čestitamo ob dnevu samostojnosti in enotnosti. V prihajajočih božičnih praznikih vam želimo veliko toplote ter veliko veselih in uspešnih dni v prihajajočem letu 2010.

OO LDS Mengeš

SLOVENIJA ZMORE VEČ

V Bistriško-Savski 'pokrajini' smo gostili poslansko skupino SDS. Mengšanji smo organizirali obisk dveh tehnoloških podjetij in prijetno druženje v Hiši kruha. In z našim super jeklenim možakarjem Pavletom (prvi z desne) sodelovali v nogometni ekipi odborov SDS, ki se je pomerila z nogometno ekipo poslancev SDS.

Gospodarstveniki so zgroženi nad popolno odsotnostjo ukrepov za razvoj in ohranjanje konkurenčnosti. Prepričani so, da bi sreds-

tva za golo ohranjanje navidezne zaposlenosti bolje naložili z zniževanjem davščin, ko gre za investicije v nove produkte, sisteme ali storitve. Nenavadno je, da razmišljajo o selitvi podjetij in hkrati ocenjujejo, da pa tako slabo še ni bilo nikoli. Uradništvo zanje še vedno ni dovolj oz. se celo oddaljuje od poslanstva, da služijo državljanom in podjetjem. Veliko pripomb je nad nenavadnim poslabšanjem odzivnosti in pomanjkanjem ukrepov za lažje premagovanje krize, ki naj bi z vso silo udarila (še) prihodnje leto. Ob dnevu človekovih pravic, 10. decembru, pa si želimo več demokracije, pravno državo, manj cenzure in zavrženih referendumov.

OB DNEVU SAMOSTOJNOSTI

Letos mineva 10 let od prireditve ob dnevu samostojnosti, na kateri smo gostili nedavno preminulega alpinista, Tomaža Humarja. Leta 1999 smo začeli s posebnimi prireditvami v čast pogumne referendumske odločitve o osamosvojitvi in državnosti Slovenije. V upanju, da bi zopet primerno praznovali ta praznik – vsaj ob 20-letnici, ki bo čez dve leti – Vam in vsem, ki odločajo o usodi naše samostojne domovine, želimo pokončnosti in zadovoljstva nad dosežkom tisočletnega sna. In da tega ne bi lahko miselno in nedržavotvorno zapravili z nekakšnim »stikom« z odprtim morjem, temveč s suverenim »izhodom« v mednarodne vode in z neomajnim vztrajanjem za pravično mejo, ki vključuje vsa ozemlja in morski akvatorij, ki so od nekdaj pripadali Slovencem.

Išcite resnico, tudi kadar vam mnogi poskušajo glavo in srce napolniti z neresnicami. Nikoli ne zanemarite svojih duhovnih idealov, ker to ovira vaš napredek.

OB BOŽIČU IN NOVE LETU

Božič je praznik, ki združuje, zbuja upanje in naklanja mir, da lahko vedri in radostni pričakamo novo leto. Vendar pa je to najprej praznik kristjanov, ki vsako leto pričakujemo prihod Odrašenika, ki reven in ubog prinaša svetu ljubezen in mir. In to vsemu svetu! Ne izbira med dobrimi in slabimi, lepimi in grdimi, bogatimi in revnimi, kristjani in pogani oz. verujočimi drugih religij. Ne, On prihaja, da odreši vse ljudi, da oznani »dobro novico« prav vsem. Zato naj nas ta praznik ne razdružuje, ampak združi v dobrem, v miru, v ljubezni, v pravičnosti, v resnicoljubnosti, v dobrosrčnosti in medsebojni pomoči. Bodimo ENO! Bodimo in gradimo DOBER SVET!

Blagoslovljene božične praznike in vse dobro v novem letu!

OO SDS Mengeš, mag. Tomaž Štebe, predsednik
www.menges.sds.si, e-pošta: menges@sds.si

DOBRODELNI KONCERT

KULTURNI DOM MENGEŠ
petek, 15. januarja 2010, ob 19. uri

Nastopajo:

Ansambel Toneta Rusa in
Ansambel Modrijani,
Nuša Derenda,
Eva Černe, Katrinas,
klarinetist Miha Kosec,
Béla Szomi Kralj in Robéldule.

Organizator: **Lista za Občino Mengeš**

Predprodaja vstopnic: Trgovina HA-NI,
Teater bar, Pisarna Rdečega križa Mengeš
in Župnijska Karitas Mengeš.

Izkupiček je namenjen Rdečemu križu Mengeš
in Župnijski Karitas Mengeš.

VABLJENI!

Vsem občankam in občanom voščimo
vesele božične praznike, čestitamo ob dnevu
samostojnosti in enotnosti ter želimo, da bi bili
v letu 2010 deležni veliko zdravja, dobrega
počutja in osebne sreče.

Lista za Občino Mengeš

Sreča je!
V majhnih stvareh,
v toplih ljudeh,
v stisnjenih dlaneh!

(avtor N. N.)

Ob zaključku leta 2009
in prihajajočem novemu letu
v imenu OO SD Mengeš želi

predsednik SD Mengeš Martin Močnik

Blagoslovljen božič
in srečno v novem letu
2010 vam želi

Občinski odbor N.Si Mengeš

Čas je za nekatere včeraj,
za druge jutri.
Pravi čas naj bo
za vse – danes.
Včeraj zavijte v spomine,
jutri v upanje,
vsak danes pa naj bo srečen,
zdrav in uspešen.

VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 2010!

OO SLS Občine Mengeš

FRANC KOMPARE, glasbenik z dušo

Mengeški glasbenik Franc Kompare letos praznuje 50-letnico glasbenega ustvarjanja, a je še vedno zelo ustvarjalen in vitalen človek. Rad se družijo z dobrimi ljudmi in pravi, da človeka gleda celostno in čuti energijo, ki jo oddaja. Ceni vse, kar kdo napravi in je vesel, če so stvari narejene iz pravega vzgiba, saj potem obrodijo sad.

Bližajo se božično-novoletni prazniki in tudi letos pričakujemo vaše čudovite koncerte. Kje vas bomo lahko slišali tokrat?

Nina (Kompare Volasko, op. p.) in Tomaž (Plahutnik, op. p.), pa tudi sam, imamo termine zelo zasedene, zato bomo letos naredili kratek premor, a nas bodo lahko poslušalci še lahko slišali. Na sveti večer, ob pol devetih, v oddaji Na zdravje, v kateri bo osrednji gost novi ljubljanski nadškof, dr. Anton Stres, pa bova nastopila skupaj s hčerko Nino.

Prihajate iz družine, kjer so bile krščanske vrednote vedno zelo pomembne.

Vrednote, ki že tako dolgo živijo in osrečujejo ljudi, v primerjavi s hitro minljivimi, razvijajo duha. Človek je sestavljen iz duha in telesa in če je prazen, je le stroj. Strategija divjega liberalnega kapitalizma so zakoni brez morale, kar je napaka. To je enako, kot bi zidar, ki bi zidal hišo, med opeko ne dodal cementa, ker mu je tako pač naročil arhitekt. Jasno je, da bi se taka hiša podrla.

Naša družina je bila zelo revna, bilo je osem otrok. Življenje je bilo težko, pogosto se je zgodilo, da mama ob obiskih ni imela česa postaviti na mizo. Živel smo zelo skromno. Oče je postal invalid. Televizije

nismo imeli, a je zelo veliko bral in nam otrokom predal veliko modrosti, zlasti iz Svetega pisma. Brat Janez se je odločil, da odide v vipavsko semenišče, kar je mamu kar malo užalostilo, saj je družini prišel prav vsak dinar. Kmalu se je enako odločil še drugi brat, Tone. Mlajši brat Srečo je ob tem hudomušno pripomnil, da upa, da ne mislijo, da bo za duhovnika odšel tudi on.

Star sem 63 let, zato lahko že marsikaj po pravici povem, saj mi ljudje pri teh letih ne morejo več škodovati. V nekaterih ljudeh, ki v sebi nimajo duha, saj lahko slišimo veliko lepih stvari, ljudje pa so dovezetni le za senzacije in za rumeni tisk, čutim veliko negativne energije in premalo iskrenosti. Tudi v Mengšu ljudje novim projektom nasprotujejo le iz principa. Kompareti nismo čredni ljudje. Tak je bil že stari oče, teta Mina, oče in tak sem tudi sam.

Oče vas je torej zelo zaznamoval. Ste ga pri vzgoji posnemali?

V spominu mi je ostala zlasti očetova pokončna drža. Zelo pomemben se mi zdi zgled in tega se tudi sam držim. Tempo življenja je danes drugačen, življenje je postalo dirka, medčloveški odnosi izginjajo. Očetovih misli in besed se pogosto spomnim, čeprav mi svojega mnenja nikoli ni vsiljeval. Tega se poskušam držati tudi sam, želim, da se otroci odločajo sami, pomembno pa se mi zdi, da cela družina drži skupaj in da se razumemo.

Danes precej časa preživite v Švici, kamor ste se pred leti poročili. Kako bi primerjali življenje v Švici in Sloveniji?

Razlika med državama je v tem, da v Švici nikoli ne veš, kdo je bogat, saj so ljudje zelo preprosti. V Sloveniji je med ljudmi čutiti oholost, ljudje so

polni sami sebe in se zelo radi pohvalijo. Švicarja zelo težko pridobiš na svojo stran, ko pa te povabi domov, je tvoj prijatelj vse življenje. Sicer pa v tujini o naših, slovenskih, ljudeh vedno govorim le najboljše. V Švici živim 13 let, sem predstavnik švicarske firme za ekološko čiščenje stanovanja, imam pa tudi svojo glasbeno šolo, v kateri poučujem trobento. Po dva tedna preživim v Švici, dva tedna sem v Mengšu, čez približno dve leti pa z ženo načrtujemo vrnitev v Slovenijo.

Letos praznujete 50-letnico glasbenega ustvarjanja.

Pred 50 leti me je Janez Per povabil k sodelovanju v Mengeški godbi. Kot trinajstletni fantič sem se ji pridružil, čeprav takrat ni bilo v navadi, da bi k igranju sprejeli mlajše od 18 let. Še vedno sem član Mengeške godbe, aktivno igram v veteranski sekciji in včasih na vaje pridem kar direktno s poti.

Kmalu pa ste ustanovili svoj prvi narodno-zabavni ansambel. Takrat je bil to verjetno amaterski ansambel.

Z Janezom Perom, Tonetom Orlom in Edom Završnikom smo ustanovili ansambel Vandrovčki, ime pa nam je dal kar Pavel Kosec, takratni ravnatelj mengeške glasbene šole. Prvi nastop smo imeli v Štangi nad Litijo. Po odsluženju vojaščini je Janez Per odšel igrati v tujino. V tistem času smo v Mengšu ustanovili mladinski pevski zbor, ki je bil med prvimi v Sloveniji, ki je pel in igral v cerkvi modernejšo glasbo. Sam sem bil dirigent in trobentač. Naslednje leto bomo praznovali 40. obletnico ustanovitve.

Lzučil sem se za avtomehanika in to delo opravljal z velikim veseljem. Nekoč sem dobil povabilo za igranje v Švici. Z veseljem sem se mu odzval,

zaradi nerazumevanja v službi pa sem se odločil, da postanem obrtnik. Ukvarjal sem se z zaščito avtomobilov in podpiral takratni jugoslovanski smučarski sklad. Rodili so se mi štiri otroci, poleg dela v podjetju pa sem ves čas amatersko igral.

Vaša je tudi ideja za pripravo zabavne prireditve z dolgo tradicijo – Mengeške marele.

Ideja o motu Mengeš – glasbeno mesto in Mengeški mareli se je rodila pri meni doma. Marelo smo zasnovali skupaj z Ivanom Sivcem, Lojzetom Piškom in Janezom Perom. Želeli smo dati vse mengeške glasbenike (takrat so sodelovali v šestih ansamblih), ki so bili člani Mengeške godbe, skupaj, pod »skupno marelo« – Mengeško marelo. Prireditve je bila za tiste čase izredno uspešna, saj smo imeli tudi štiri ponovitve.

Zelo uspešni ste bili z ansamblom Marela, vendar ste kasneje zašli v čisto drugačne glasbene vode.

Z Marelo smo uspešno nastopali, vendar sem se po nekaj letih odločil za samostojno pot. Velik vpliv name je imel dr. Trstenjak, znani psiholog barv, ki me je ob neki priložnosti vprašal, kakšno glasbo igram.

Povedal sem mu, da narodno-zabavno, pa mi je odgovoril, naj zabavno glasbo pustim mlajšim, sam pa naj se ukvarjam z glasbo, primerno mojim letom. Svetoval mi je, naj »naredim Claydermanovsko trobento, da se Slovenci med seboj ne bodo pomendrali«. Prepričan je bil, da sta za človeka najvažnejši skromnost in racionalnost. Sledil sem njegovim namigom in do danes sem skupaj s hčerko Nino izdal enajst plošč na vseh kontinentih sveta. Ko se moji notranji viharji umirili in ko sem srečal sedanjo ženo, sem spoznal, da lahko še veliko ustvarim in to z mojo trobento sedaj počnem.

Najbrž pa z ustvarjenjem narodno-zabavne glasbe niste povsem zaključili?

Z igranjem sem zaključil. Sodelujem pa z ansamblom Mladi Stoparji, prihajam na njihove vaje in jih učim, kot sem pred leti učil njihove starše. Bog mi je dal dar za glasbeno ustvarjanje, zato ga želim posredovati naprej.

Še vedno ste polni življenjske energije, modrosti in optimizma. Kaj bi ob koncu sporočili bralcem Mengšana?

Mengeš je poznan po glasbi, tudi v tujini, zato bi morali to bolj izkoristiti, saj tu živijo oboist Matej Šarc, svetovno znana oboistka Per, Rok Golob in Katarina Habe, Nina Kompare Volasko, harmonikar Klemen Leben, Dimitrij Lederer, velik talent – klarinetist Miha Kosec, ter mnogi nadarjeni mladi glasbeniki. Poleg glasbe bi se morali v Mengšu bolj potruditi na področju turizma in ekologije in tudi sam bi rad prispeval k temu. Zelo rad bi organiziral olimpijado frajtonaric, na Mengeški mareli bi se lahko srečali svetovni prvaki na diatonični harmoniki ... Vsem ljudem, ki me poznate, pa voščim žegna in zadovoljstva ob letu, ki prihaja.

Nataša Vrhovnik Jerič

PESTRA AKTIVNOST LIKOVNEGA DRUŠTVA MENGEŠ

Razstava KOLAŽ – Mengeš

18. novembra je bila v prostorih Občine Mengeš odprta razstava KOLAŽ – Mengeš 2009. Likovna dela udeležencev srečanja likovnih skupin LD Senožeti Radomlje, LD Krašnja, LD Kamnik, LD Petra Lobode Domžale in LD Mengeš so nastala na območnem srečanju 5. septembra, na OŠ Mengeš. Predavatelj, akademski slikar Janez Zalaznik, je z zanimivo predstavitevjo približal likovnikom tehniko izdelave kolaža, asemblaža in fotomontaže. Že sam naziv predavanja – Kako je umetnost izgubila nedolžnost – poudarja, da je današnji čas odprt za nove izzive v umetnosti, ki so se pričeli v 20. stoletju in jih zasledimo pri znanih slikarjih tega obdobja. Danes jih povezujemo v praksi v našem vsakodnevem življenju.

Srečanje in razstavo so priredili Javni sklad RS za kulturno dejavnost, Območna izpostava Domžale, LD Mengeš in Občina Mengeš. Razstava bo odprta predvidoma do konca leta, ob ponedeljkih in petkih, od 8. do 12. ure, ob sredah pa od 8. do 17. ure.

Zlata paleta 2009 – 10 let

20. novembra sta ZLDS in KUD Polzela priredila zaključno letno razstavo Zlate palete 2009, na kateri so podelili certifikate kakovosti, pridobljene med letom, in najvišja priznanja Zlate palete za risbo, grafiko, slikarstvo – realizem, slikarstvo – abstrakcija, kiparstvo in fotografijo.

Letos je minilo že 10 let od začetka tega tekmovanja. Mag. Lojzetu Capudru gre zahvala za možnost povezovanja vseh ljubiteljskih likovnih društev v Zvezo likovnih društev Slovenije. Težo združevanja je na letošnji zaključni razstavi poudaril sedanjí predsednik ZLDS Ljubo Zidar. Likovno društvo Mengeš je že dolgoletni član te zveze. Vsako leto smo sodelovali na

vseh razstavah, letos pa smo svojo prisotnost omejili na: risbo, na kateri sta certifikat kakovosti prejela Ina Malus in Vlado Fejzić, ter grafiko, kjer je certifikat kakovosti prejel Handi Behrič. Vlado Fejzić je bil dobitnik najvišjega priznanja Zlate palete za risbo. Člani Likovnega društva smo prejeli tudi vrsto priznanj in s tem uvrstitev na

tematske razstave. Na razstavo risbe se je uvrstilo devet članov in članic Likovnega društva Mengeš, na razstavo grafike pet razstavljalcev, na slikarstvo – realizem dva razstavljalca, na slikarstvo – abstrakcija dva razstavljalca in na razstavo fotografij kar pet članov in članic našega društva.

Barbara Rabič, LD Mengeš

Nagrajenca iz našega društva s predsednico Likovnega društva Mengeš (manjka Handi Behrič).

Z željo, da bi novo leto vsem prineslo veliko lepih trenutkov.

Nebo ni meja, kadar želimo pomagati. Sredstva za voščila smo letos namenili otroškim oddelkom slovenskih Splošnih bolnišnic.

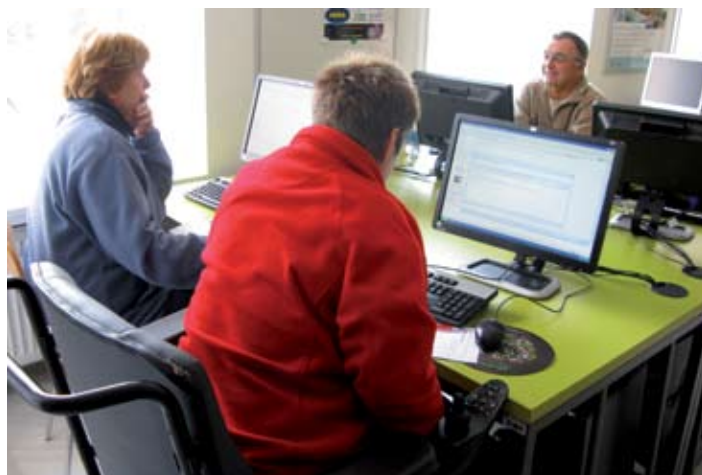
NLB, NLB Vita, Prvi faktor, Skupna, NLB Propria, NLB Skladi, LHB Finance

NLB Skupina

www.nlbskupina.si

Zaključek bralne značke za odrasle

Začetni računalniški tečaj

TA VESELI DAN KULTURE ALI KNJIŽNICA MENGEŠ PRAZNUJE

3. december je slovenski dan kulture, ko vse kulturne ustanove ljudem na široko odprejo svoja vrata in jih povabijo v čarobni svet kulture. Pred enim letom je nova vrata na široko odprla tudi knjižnica v Mengešu. Sedaj, po enem letu, je čas, da zaokrožimo vtise, spoznanja in delo.

Najprej moram poudariti, da sem vesela, da je našim uporabnikom nova knjižnica všeč, kar potrjujejo tudi z vse večjim obiskom. Vpis novih članov se je v enem letu povečal za 100 odstotkov. Tudi knjižničarke se v novih prostorih počutimo odlično. Z novimi prostori je prišel tudi nov naziv, od poletja dalje se knjižnica uradno imenuje Krajevna knjižnica Janeza Trdine Mengeš.

Odrle so se nam možnosti za nove dejavnosti, storitve in dogodke. Bralcem (tako mlajšim kot starejšim) je na voljo veliko novih naslovov knjig, multimedije in periodike. Veseli me, ko vidim, da se ljudje zadržujejo v čitalnici z revijami, kako dobro so obiskane ustvarjalne delavnice in pravljicne urice. Tudi novi projekti, kot so bralna značka za odrasle, začetni računalniški tečaj, razstave likovnih del in lutkovne predstave, so se dodobra zasidrali med ljudmi v knjižnici.

V tem letu se je zgodilo in dogodilo ogromno pozitivnih stvari. Žalosti pa me, da se soočamo tudi s krajšo DVD-jev in različnih strokovnih knjig. Knjižnica je prostor, kjer so vsi ljudje dobrodošli in vse storitve so jim na voljo brezplačno. Zato res ne vidim razloga, zakaj se dogajajo takšne stvari. Prisiljeni bomo uvesti metode, ki bodo taka

dejanja preprečevale in ohranile knjižnično gradivo na voljo vsem njenim poštenim uporabnikom.

V prihajajočem letu vam obljubim, da se bomo v knjižnici trudili v kar največji meri zadovoljiti vaše želje. Pripravljamo pa še veliko novih in zanimivih projektov, ki bodo še obogatili našo ponudbo.

Veselim se vašega obiska, nasmejanih obrazov in lepih besed, ki preženejo še tako temačne dni.

Knjižničarka Barbara

Pravljicne urice

Vida Golavšek s. p.
mojstrica očesne optike

Optika Golavšek

Slovenska c. 30, 1234 Mengeš

T: 01/7237 968

M: 040 284 081

S: www.optika-golavsek.si

Delovni čas:

ponedeljek - petek
8 - 12 in 16 - 18

sobota in prazniki zaprto

PRODAJA IN SERVIS

LCD SHARP TV

Hribarjeva 38, Mengeš

tel: 01-729 13 03

e-mail: avs.menges@siol.net

<http://www.sharp-servis.si>

Odprto: od 9-12 in od 15-18 ure

MENGŠANI ODLIČNO ORGANIZIRALI ČLANSKO NAMIZNOTENIŠKO TEKMOVANJE

NTS Edigs Mengeš je bil organizator 1. odprtega turnirja Republike Slovenije za člane in članice, ki je potekal 28. novembra v Športni dvorani Cerklje na Gorenjskem. Vodila sta ga Jože Mlakar in Tone Gostiša, vrhovni sodnik je bil Janez Stibrič, sodili pa so sodniki in sodnice NTS Edigs Mengeš. Tekmovanje je uradno odprl mengeški župan Franc Jerič.

V članski konkurenci je nastopilo 52 tekmovalcev, barve NTS Edigs Mengeš so zastopali David Orešnik, Andraž Avbelj, Klemen Jazbič in Matjaž Osolin, pri članicah, kjer je nastopilo 37 članic, pa sta za NTS Edigs Mengeš igrali Kaja Skok in Neža Špenko. Samo tekmovalstvo je postreglo z zelo zanimivimi tekmami ter nekaterimi presenetljivimi izidi, še posebej zato, ker se veliko favoritov ni uvrstilo v finalni del ali pa so tam nenadejano klonili proti sicer na lestvici nižje uvrščenim tekmece. Med člani sta samo Jan Žibrat in Bojan Ropoša upravičila pričakovanja ter se uvrstila v finale, preostalih šest nosilcev pa ni prišlo niti do polfinala. Prvi nosilec pri moških, reprezentant Mitja Horvat, zaradi bolezni sploh ni mogel nastopiti, njegov klubski soigralec in drugi nosilec, Zvonko Plohl, pa

je po hudem boju izpadel že v osmini finala. Pri članicah so razočarale vse štiri prve nosilke, saj je Natalijo Lužar že v četrtfinalu izločila Tamara Jerič, prav tako sta v četrtfinalu klonili Manca Fajmut in Melita Verhnjak. Prva proti poznejši zmagovalki Jani Ludvik, druga pa presenetljivo proti mladinski reprezentantki Nini Pavlin. Že pred tem je v osmini finala prišlo do največjega presenečanja, saj je prva igralka slovenske prve namiznoteniške lige, bolgarska reprezentantka Asja Kasabova, izpadla proti slovenski kadetski reprezentantki Nini Zupančič.

In kako so igrali domačini? Pri članicah sta si Kaja Skok in Neža Špenko nabirali dragocene izkušnje, saj so bile njune

nasprotnice žal še premočne, drugače pa je bilo pri članih, kjer so David Orešnik, Andraž Avbelj ter predvsem Klemen Jazbič, ki je zelo tesno izgubil (s 4 : 3), imeli lepe možnosti za uvrstitev med osem najboljših, a je bila športna sreča tokrat naklonjena njihovim nasprotnikom. Matjaž Osolin se žal ni uvrstil v finalni del tekmovanja, Andraž Avbelj je s 4 : 1 izgubil proti kasnejšemu zmagovalcu Janu Žibratu (NTK Sobota), David Orešnik s 4 : 2 proti Juriju Zdovcu iz Rakeka, Klemen Jazbič pa, po maratonskem dvoboju, proti Tomažu Roudiju. Kljub temu pa moramo biti z igro predstavnikov NTS Edigs Mengeš kar zadovoljni, zelo zadovoljni pa tudi s samo organizacijo ter izvedbo tekmovanja.

Janez Stibrič

Priznanja najboljšim je podelil Jože Mlakar.

KOŠARKAŠKA JESEN

Tudi letos smo začele z jesensko košarkaško sezono v italijanskem mestecu Allasio. Udeležile smo se tradicionalnega veteranskega turnirja. Ponovno se je zbralo lepo število veteranskih košarkarskih ekip, od tega štiri ženske: litvanska, dve italijanski ter slovenska. V ekipi Mengeš se nas je turnirja udeležilo sedem košarkaric.

Kaj napisati o rezultatu? Zasedle smo nevhvaležno četrto mesto. Pri vsaki tekmi nam je zmanjkalo malo, a vendar je zmanjkalo. Veliko razlag se ti podi po glavi – zakaj? Maloštevilne, absolutno premajhne, premalo (skoraj nič) tekem skozi sezono, a konec koncev je najpomembnejše to, da se družimo, skrbimo za zdrav duh v zdravem telesu in smo ob tem zadovoljne.

Na turnirju smo imeli Slovenci še eno ekipo, in sicer moško – Zmaji. Naši Zmaji so letos na svetovnem prvenstvu veteranov v Pragi osvojili 2. mesto. Tudi tukaj so s svojimi nasprotniki z lahkoto obračunali. Bilo jih je užitek spoznati in gledati.

Konec jeseni smo se z veseljem odzvale vabilu Hit Alpine, ki je organiziral veteranski

turnir v Kranjski Gori. Udeležba je bila pestra, saj so sodelovale ekipe iz Hrvaške, Srbije, Bosne in Hercegovine ter Slovenije. Ženskih ekip je bilo pet, in sicer: Veteranke – Ljubljana, Rakete – Maribor, Mengeš, Rijeka ter Zagreb. Osvojile smo tretje mesto, kar je za nas lep uspeh in nam daje upanje za še boljše rezultate.

Da pa so nas veterani vzeli za svoje, nam kaže ponovno vabilo na turnir Prule 09, zadnji vikend v novembru v Ljubljani. Sodelovale so tri ženske ekipe: Mengeš, Maribor in Ljubljana. Kljub hrabri borbi smo na koncu zasedle tretje mesto. Čeprav rezultati niso bleščeči, želja do igre in tekmovanja še vedno ostaja.

Naša velika želja za leto 2010 je, da se

udeležimo evropskega prvenstva veteranov v Zagrebu.

Celotna ekipa košarkaric se zahvaljuje vsem prijateljem za spodbudne besede in podporo ter tudi našim donatorjem oz. sponzorjem: Občini Mengeš, gostilni Trdinov Hram, Trgovini Jadran, Pavzi d.o.o., RP designu in Slavku Grilcu s.p. Hvala še enkrat!

Polona Razpotnik

VEŽE NAS MOČNO PRIJATELJSTVO IN LJUBEZEN DO NARAVE - ALOJZIJ JANEŽIČ, POHODNIŠKA SKUPINA DU MENGEŠ

Tokrat se je na naše vabilo za sodelovanje odzval Alojzij Janežič, vodja in predstavnik pohodniško-planinske skupine Društva upokojencev Mengeš. Aktivne in vitalne upokojence družijo ljubezen do dolinskih, sredogorskih in celo visokogorskih izletov. Človek si ne more kaj, da ne bi občudoval zavzetosti in vztrajnosti planincev, ki se prav vsako soboto odpravijo na pohod!

Kako je nastala vaša planinska družba?

Predvsem iz potrebe po skupnem doživljanju lepote slovenskega gorskega sveta in po aktivnem preživljanju zrelih let.

Koliko vas je, ki redno zahajate skupaj v gore?

Vseh skupaj okoli 18, vendar se ne udeležujejo vsi vseh tur. Nekateri gredo samo na lažje ravnske izlete, odvisno pač od tega, koliko kdo zmore. Na visokogorske ture nas hodi približno 8.

Kakšna je starost vaših članov?

Najstarejša sva čez 70, ostali pa od 50 do 60 let. Vsi so večinoma že v pokoju, tako da imajo čas za takšne izlete in za njihovo organizacijo.

Torej vsi skupaj pripravite izlet in se ga tudi udeležite.

V glavnem za celotno organizacijo poskrbim jaz, vendar brez treh pridnih pomočnic ne bi zmožel. Minka Colnar, Tončka Jagodic in Ida Janežič velikokrat poskrbijo za izbiro cilja, pomoč pri organizaciji in vodenje izleta. Vse tri bi pohvalil in se jim iz srca zahvalil za to pomoč. Tudi njim gre zahvala, da z organizacijo in izvedbo izletov nimamo nobenih težav. Vedno vemo, kje je naše izhodišče, naš cilj in kje se bomo vračali.

Kako pogosto greste v hribe?

Vsako soboto, če se le da in če ne lije kot iz škafa. Poleti pa tudi med tednom, ko imamo čas – ko nimamo vnukov v varstvu. Do tega dne smo v letošnjem letu opravili že 47 planinskih izletov.

Koliko časa pa že traja tako intenzivno obiskovanje hribovitega sveta?

Tako intenzivno hodimo 4 leta, odkar sem vodja te skupine. Prej izleti niso bili tako pogosti, a vseeno so bili tudi po dvakrat mesečno, kar je veliko.

Pa se vedno podate na pot sami?

Ne, tudi organiziranih pohodov se zelo radi udeležujemo. Sodelujemo pa tudi s Planinskim društvom Janez Trdina Mengeš. Vedno se udeležimo Trimskega pohoda v začetku pomladi in Trdinovega izleta ob prazniku Občine Mengeš. Velikokrat gremo

na turo tudi s člani sekcije Lek, ki je del PD Mengeš. Vendar gremo samo na tiste ture, ki nam odgovarjajo.

Kam greste najraje in najpogosteje?

Odvisno od letnega časa. Poleti gremo izredno radi v visokogorje, nad 2000 m. Jeseni in pozimi pa delamo bolj ravninske ture. Seveda nas je več na nižinskih pohodih, saj si ne upajo ali niso sposobni vsi iti visoko med skale. Večinoma hodimo po markiranih poteh, po brezpotjih pa ne toliko.

Ste tudi člani Planinskega društva Mengeš?

Smo, vendar ne vsi. Razmišljal sem že o tem, da bi se nas nekaj pridružilo Planinskemu društvu in bi ustanovili sekcijo seniorjev.

Ali se zanašate zgolj na svoje znanje in izkušnje ali segate tudi po vodniški literaturi?

Seveda se zanašamo predvsem na osebne izkušnje, a to ne pomeni, da nikoli ne pokukamo v planinski vodnik. Tudi zemljevide radi in pogosto uporabljamo, zelo veseli pa smo tudi raznih obvestilnih tabel, kjer so prikazana imena okoliških hribov in znamenitosti.

Ali ima kdo od vas tudi uradno planinsko izobrazbo?

Ne, žal ni nihče planinski vodnik z licenco. Naši pohodi so prijateljsko druženje, ne organizirana planinska dejavnost. Na vabilo vedno pripišemo in podčrtamo, da na izletu vsak odgovarja zase. Tudi prevoz si organiziramo z lastnimi osebnimi avtomobili in si stroške razdelimo.

Pa se vam ne zdi, da bi bil ob tako intenzivni planinski dejavnosti planinski vodnik na mestu?

Vodnika niti ne pogrešamo, ker so naši člani zelo izkušeni, nekateri so npr. že večkrat prehodili Slovensko transverzalo. Ne bi pa imeli nič proti, če bi nekdo izmed nas pridobil licenco. Kakšen mlajši od mene, ki je še perspektiven ...

Kaj pa varnost na planinskih poteh?

Zelo veliko damo na varnost pri hoji, obvezno

nosimo čelade, vedno imamo s seboj prvo pomoč. Tudi na zelo zahtevnih zavarovanih poteh smo vedno previdni in pazimo na vsak korak.

Se velikokrat odpravite na zelo zahtevne, tvegane ture?

Pri naši starosti je treba biti v hribih še posebej previden. Vedno smo zelo pozorni na vreme in ne tvegamo toliko kot mladina.

Kaj pa vas tako žene v gore?

Lepota. Povsod uživamo v lepotah narave. Na izletih se tudi sprostimo in pozabimo na vsakdanje skrbi. Veliko nam pomeni to druženje in prijateljske vezi, ki so se spletle skozi leta.

Katera pa je bila najbolj naporna tura, ki ste jo opravili letos?

To je bilo prečenje osrednjega dela Kamniških Alp v dveh dneh in pol. Šli smo s Podvezaka na Korošico, potem čez Planjavo na Kamniško sedlo, kjer smo prespali. Potem skozi Kotličice na Tursko goro, nato na Skuto, čez Dolgi hrbet, potem na vrh Grintovca in na Kokrško sedlo. Tam smo še drugič prespali in se naslednji dan spustili v dolino. Je bilo kar naporno, a zelo lepo.

Ste že bili na Triglavu?

Večkrat. Letos po Tominškovi poti, sicer pa že z vseh strani, samo še preko Severne stene ne. Bili smo tudi na Špiku in v tujini; na Dobraču in na Strmi peči.

Kam bi v decembru napotili lepote željnega pohodnika, ki se ne spozna na slovenske hribe?

Vsekakor bi ljudem svetoval, naj gredo pozimi v primorske hribe; Slavnik, Tinjan, Vremščica in Nanos so v tem letnem času čudoviti ...

In kam vas bo pot vodila naslednjo poletno sezono?

Želimo prehoditi hribe od Kokrškega sedla do Krvavca in od Korošice na Veliko planino, načrtujemo pa tudi izlet na Kepo.

Z vami je veliko hodil tudi vaš vnuk Tim. Kako ste ga navdušili?

Otroke navdušiš tako, da jim neprestano govoriš o lepih doživetjih v hribih. Treba je tudi dajati zgled in jih vzeti s seboj v gore. Ljubezen do gorske narave je potrebno privzgojiti že zelo zgodaj v družini.

Se vaše vrste širijo?

Na žalost ne. Zelo si želimo pridobiti kakšnega novega planinskega zanesenjaka in ljubitelja pohodov, da bi z nami delil lepa doživetja. Vsi, ki se navdušujejo nad takšnim preživljanjem prostega časa, ste lepo povabljeni, ne glede na starost. Pokličite nas in se prijavite na naslednji izlet.

Mojca Volkar Trobevšek

LETNI HOROSKOP 2010 – VLADAR LETA SONCE, KITAJSKO LETO TIGRA

Oven (21.03. - 20.04.)

Leto izpolnjenih želja. Sreča v ljubezni vas ne bo zapustila. Na delovnem mestu se bo pričakovala prilagodljivost in povečana odločnost. Ne pozabite si vzeti časa zase.

Bik (21.04. - 20.05.)

Skozi vse leto boste kovali pozitivne načrte in živeli svoje sanje. Plodno leto prinaša spremembe in novosti. V ljubezni bo zelo romantično in v službi ambiciozno.

Dvojčka (21.05. - 20.06.)

Prilagodljivost bo tista, ki vam bo dala krila. Zadeve boste v osnovi znali obrniti tako, da boste imeli koristi. Obstajala bo možnost prenove stanovanja. Poletje bo vir navdiha in romantike.

Rak (21.06. - 22.07.)

Leto, v katerem boste imeli možnost za preobrazbo. V prvi polovici leta boste zelo delavni in marljivi. Sprostili se boste šele na jesen. Partnerjeva podpora bo harmonija popolnosti.

Lev (23.07. - 22.08.)

Naj vam zaupamo, da ste varovanec planeta Sonce in zaradi tega je to leto vaše. Odvijalo se bo vse na dinamičen način. Končno boste pridobili notranjo moč in osebno veljavo.

Devica (23.08. - 22.09.)

V ljubezni se vam bodo vrata sreče odprla na stečaj. Več priložnosti bo, da boste delali na sebi in spoznavali duhovne zakonitosti. Če boste razmišljali pozitivno, se bodo dogajale prijetnosti.

Tehtnica (23.09. - 23.10.)

Napak iz preteklosti ne boste ponavljali, jeklena volja pa vam bo v pomoč. Partnerjeva pomoč in podpora vam bosta v vzpodbudo. Bodite intelektualno ustvarjalni in prožni.

Škorpion (24.10. - 22.11.)

Resnica bo ta, da se boste nekoliko obremenjevali in vendarle boste zastavljene cilje dosegli. V ljubezni vam bo srčni izvoljenec ogledalo. Na delovnem mestu bo spodbuden avgust.

Strelec (23.11. - 21.12.)

V prvih mesecih leta se boste učili potrpežljivosti. Ugodne možnosti in številne priložnosti bodo vezane na tujino. Na potovanjih boste blesteli. V ljubezni bo romantika.

Kozorog (22.12. - 20.01.)

Soočili se boste z resno in odločno energijo. Delo in delovne obveznosti bodo, prinašale uspeh in motivacijo. Sprostila vas bo narava. Prisluhnite ljubljeni osebi.

Vodnar (21.01. - 18.02.)

Več časa boste namenili razmišljanju in v tišini boste dobili odgovore na lastna vprašanja. Pomlad prinaša uspehe v pogledu službe in denarja. Leto 2010 bo čas piljenja v ljubezni.

Ribi (19.02. - 20.03.)

Poglobitev v skrita znanja in ezoterične zakonitosti bodo balzam za dušo. V ljubezni boste morali biti bolj prožni in se poslušati v intuiciji. Služba: kreativni izzivi.

Zvezdni pozdravi!

Tadej Šink, horarni astrolog

AVTOŠOLA ŠMARCA

termini tečajev CPP v poslovni enoti Mengeš - JANUAR 2010:

4.1. ob 17.30 & 25.1. ob 17.30

- * NAJVEČJA IZBIRA VOZIL
- * UGODNE CENE UR VOŽENJ
- * NADPOVPREČNA USPEŠNOST NA IZPITIH
- * ŠIROK KADER UČITELJEV IN UČITELJIC
- * PLAČILNE UGODNOSTI (KREDITI)
- * BREZPLAČNI TEČAJI CPP

Slovenska 11, Mengeš
URADNE URE:
ponedeljek od 9h do 11h
sreda od 16h do 18h

informacije:
040/20-15-15
www.avtosola-smarca.com

GOSTILNA PAVOVEC

Kamniška 1
MENGEŠ

malice, kosila
ocvrt piščanec, kalamari, pizze iz krušne peči
jedi po naročilu

tel.:01/723 77 77
gsm:041/209 107

domač ajdov kruh

JESENSKO ZIMSKA PONUDBA:
krvavice, pečenice, kislo zelje, ajdovi žganci

sprejemamo rezervacije za
zaključene družbe
1.do 20 ljudi
2.do 30 ljudi

odprto:
delavnik od 9h - 22h
sobota od 12h do 22h
nedelja od 12h do 17h

dostava hrane na dom
www.pavovec.com
vljudno vabljeni!

AVTOR ŠTEFAN MARKOVIČ	PRIMORSKI KRAJ S PLEZALNO STENO	PRVO NADALJE- VANJE GESLA	DRUGO NADALJE- VANJE GESLA	TOM, AKORD KI SE ODI- GRA PRED ZAČETKOM	SILICIJ	POHORSKI ŠKRAT	MAJHEN DIRKALNI AVTO
ODTIS (STARIN.)							
SVINJSKO MESO, SVINJINA							
NASTAVA, ZANKA					KROM KAMBOŠKI GENERAL NOL		
BALETNA PLESALKA (MAJNA)	NEKDANJI KUBANSKI ZUNANJI MINISTER (RAUL)	IKRNIK, IKRAVEC HELENA V ITALIJI					
						KONEC GESLA	PRISTANI- ŠČE IN LETOVIŠČE OB ČRNEM MORJU

MENGŠAN GLASILO OBČINE MENGEŠ	BOLGARSKI PRIIMEK (IZ ČRK E,O,P,V)	VIDA BREST RADIOLOŠ. KEMIČNO BIOLOŠKA OBRAMBA		MUSLIMAN- SKI VERSKI NAUK	NIKO PRIJATELJ	GRŠKI BOG VETRA ZELENICA V PUŠČAVI		ŠV. PIAN. (GEZA) EVA LONGYKA			
PREOBLI- KOVALEC, PREURE- JEVALEC									ERNEST NOVAK ZVESTA ŽIVAL		
V MENGŠU STA JANEZ PER IN TOMAŽ ŠTEBE							NEPRAVI KROG ORANJE				
FRANČOSKA ROKOME- TAŠICA (VALERY)					GRİČ V JERUZA- LEMU, SION			DŽIP (ORIG.)			
KRAJ PRI GORENJI VASI					GLAVNO MESTO GANE			IME FILMSKE IGRALKE NIELSEN			

Rešitev novemberske križanke: AČINSK, SRKALO, TN, LEK, GRAD, ZS, JABLJE, HO, ENS, AŽIJA, BARITON, RAVENA, KONZerva, ANKETIRANKA, CEH, PROPAGANDA, ACA

Med pravilno izpolnjenimi križankami, ki bodo do 7. januarja 2010 prispele na naslov: Občina Mengeš, Slovenska cesta 30, 1234 Mengeš ali jih boste dostavili v vložišče, bomo 8. januarja izžrebali glavno in tolažilno nagrado.

Nagradi podeljuje Avtopralnica Gregorc iz Mengša.

Dve vstopnici za božično novoletni koncert Simfoničnega orkestra Domžale-Kamnik prejme Vanja Močnik iz Mengša. Nagrajenka bo o nagradi obveščena po pošti. Čestitamo!

Ime.....

Priimek.....

Naslov.....

Pošta.....

			5	3				6
		4			7			
	6					8		
8			1			5	4	
4								2
	7	6			3			8
		3					9	
			7			4		
7				2	5			

Tadejev znakovski znak za mesec DECEMBER

	ljubezen	posel	denar	zdravje
Oven	♥ ♥	☺	€ € €	★ ★ ★
Bik	♥ ♥ ♥	☺ ☺	€ €	★
Dvojčka	♥	☺ ☺	€ € €	★ ★
Rak	♥ ♥	☺	€ €	★
Lev	♥ ♥	☺ ☺ ☺	€	★ ★
Devica	♥ ♥ ♥	☺ ☺	€ € €	★ ★
Tehtnica	♥	☺ ☺ ☺	€ €	★
Škorpion	♥ ♥	☺ ☺ ☺	€	★ ★
Strelec	♥ ♥	☺ ☺	€ € €	★
Kozorog	♥ ♥ ♥	☺ ☺ ☺	€	★ ★ ★
Vodnar	♥ ♥	☺	€ € €	★ ★
Ribi	♥	☺ ☺ ☺	€	★ ★ ★

1 znak - slabo

2 znaka - dobro

3 znaki - odlično

Spoštovani bralci!

Rubrika Pisma bralcev je namenjena vam bralcem, in sicer za izražanje mnenj, pripomb ali pohval. Zaradi omejenega prostora si uredništvo v skladu s svojo uredniško politiko pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljavanja prispevkov, daljših od 30 tipkanih vrstic (ca. 3000 znakov s presledki), ter neobjave prispevkov, ki jasno vzpodbujajo h kakršnikoli obliki nestrpnosti. **V tej rubriki prispevkov ne lektoriramo ter ne objavljamo slikovnega materiala.**

PITNA VODA V MENGŠU

V novembrskem Mengšanju (2009) je bila na tretji strani občinske uprave objavljena primerjava lastnosti in onesnaženosti vode na virih, iz katerih se oskrbuje Občina Mengeš. Strokovno, očitno naročen prispevek v podporo odločitvi o opustitvi oskrbe z alpsko vodo izpod Krvavca, zahteva navedbo dodatnih in spremenjenih dejstev zaradi pravice javnosti do poštene, objektivne in celovite informacije v skladu z Zakonom o medijih.

Ob poudarjanju spornosti krvavškega vira se spregleda, da za ostale občine-solastnice te ne obstajajo in da bodo sistem po 50-ih letih obratovanja obnovile in posodobile brez zadržkov, dvomov, enotno in odgovorno. In upam tudi vzpostavile red in drugačen odnos do okolja, v tem primeru varovanja vodozbirnega in vodovarstvenega območja, kjer so 'institucije' države popolnoma odpovedale. Da ne bo nesporazuma, davno pred tem tudi v Bistriški ravnini, na Mengeškem, Homškem polju, na Drnovem, kjer je ogromno zakopanih ali prekritih nevarnih industrijskih odpadkov. Povzemam

mnenje odgovornih za zdravo pitno vodo, da se moramo prav vsi truditi v smislu preventive, tu pa morajo svojo vlogo odigrati tudi inšpekcije (predvsem kmetijska in okoljska) ter se lotiti svojega dela sistemsko, z namenom izboljšanja stanja.

Štiri občine solastnice si brez zadržkov prisvajajo 30 % pravic in lastnine naše občine in povečujejo svoje deleže na krvavškem sistemu: za +94 % Občina Cerklje, za +67 % Občina Šenčur, za +39 % Občina Vodice in za +25 % MO Kranj (vir: Dokument identifikacije investicijskega projekta DIIP – Povečanje zmogljivosti vodovodnega sistema Krvavec; december 2007, brez Mengša).

Osnovne lastnosti alpske vode izpod Krvavca so identične tisti iz Kamniške Bistrice v kamniškem vodovodu, brez prisotnosti nitratov in triazinskih pesticidov ter drugih onesnaženj v podtalnicah, ki izvirajo iz odlaganja odpadkov in obremenjevanja okolja iz prometa, urbanizacije in kmetijstva. To je razvidno (in urejeno) iz dobljenih in pregledanih analiz iz leta 2007 v priloženi preglednici.

PRIMERJAVA VODOVODOV (na virih): - DOMŽALE (Mengeško polje, črpalnice 1-4) - KRVAVEC (Izvir Vrtini 1-2, drenaža)	DOMŽALE Podtalnica Mengeško polje				DOMŽALE Podtalnica Mengeško polje				KRVAVEC				MENGŠ
	14.6.2007				7.8.2007				5.6.2007				28.6.2007
PESTICIDI TRIAZINSKI	Črpalnica 1	Črpalnica 2	Črpalnica 3	Črpalnica 4	Črpalnica 1	Črpalnica 2	Črpalnica 3	Črpalnica 4	Črpalnica 1	Črpalnica 2	Črpalnica 3	Črpalnica 4	Črpalnica 1
Atrazin (mejno 0,1 µg/l)	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06
Desetilatrazin (mejno 0,1 µg/l)	0,11	0,11	0,11	0,11	0,11	0,11	0,11	0,11	0,11	0,11	0,11	0,11	0,11
1,2 dikloreten (mejno 3 µg/l)	0,50	0,50	0,50	0,50	0,50	0,50	0,50	0,50	0,50	0,50	0,50	0,50	0,50
Tridoklorten in tetraklorten - vsota (mejno 10 µg/l)	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00
Ostalih 17 triazinskih pesticidov (mejno 0,1 µg/l)	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06
Amonij (mejno 0,5mg NH ₄ /l)	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02
Nitrati (mejno 50mg NO ₃ /l)	36,30	37,10	21,60	36,50	39,20	36,20	22,30						4,66
Trihalometani													34,70
Kloroform													0,02
MIKRO-BIOLOŠKO (Izvirilo kolonij pri 37 st.C, mejno 100 CFU/ml)	<10	<10	<10	<10	<10	<10	<10	<10	<10	<10	<10	<10	<10
Escherichia coli (mejno 0/100ml)									0	4	2	0	
Skupne koliformne bakterije (mejno 0/100ml)									0	6	2	0	
TRDOTA (celokupna N st.)	18,84	18,88	16,6										18,2

OPOMBE: Mikrobiološko so viri podtalnice Domžale kakovostni. Neskladni so v posameznih objektih uporabnikov (vrtec, lokal) ali na hidrantih. Krvavški viri so mikrobiološko obremenjeni. Po kloriranju pa teh neskladnosti ni več opaziti, niti v objektih uporabnikov. Oskrba s pitno vodo v vodooskrbnih sistemih je v skladu s predpisi. Podtalnica domžalskih črpališč na Mengeškem polju in iz črpalnice nad Lekom vsebuje bistveno več nekaterih triazinskih pesticidov in nitratov kot krvavški viri, ki so le mikrobiološko obremenjeni. Zaradi tega obnova slednjih predvideva filtracijo. Z novimi cevovodi in ustrezno hidravliko bodo odpravljene izgube in zagotovljena sorazmerna dobava ter s tem bistveno povečane kapacitete.

Mikrobiološko onesnaženje izvira samo iz neurejenega drenažnega dela zajetja, ko začne deževati, ter kaljenja ob spiranju zemljin. Vse zaradi nezakonitih posegov v naravo pri gradnji nihalne žičnice in pri urejanju smučišč, ki so oslabili bregove, predvsem Breziškega grabna. Del mikrobiološkega onesnaženja izvira tudi iz zastarelih in poškodovanih cevovodov, ki so bili načrtovani za 30-letno obratovanje. Naravni filter za čiščenje površinskih voda pred drenažnim zajetjem, podobno kot v zajetju kamniškega vodovoda, je bil odstranjen pred kakimi 20-imi leti ob zasutju in lani še dodatno prizadet s povsem nerazumnim in nestrokovnim posegom betoniranja.

Modernizacija in sanacija krvavškega sistema in tudi vodozbirnega območja bo zagotovila podobne razmere, kot so na kamniškem sistemu. In ne bo potrebno kloriranje, ki sedaj varuje (mikrobiološko) neoporečnost alpske vode izpod Krvavca (glej opombo pod tabelo).

mag. Tomaž Štebe, podpisnik
Civilne iniciative Mengeš

Regionalno stičišče NVO Srca Slovenije

NAPOVEDNIK

Akademija NVO 2009/2010

Pokriva aktualne vsebine in teme za dvig usposobljenosti članov in zaposlenih v nevladnih organizacijah. V okviru regionalnega stičišča nevladnih organizacij Osrednjeslovenske regije pripravljamo in izvajamo usposabljanja in izobraževanja za povečanje učinkovitosti in kakovosti delovanja nevladnih organizacij. Brezplačne delavnice so namenjene članom društev, zasebnih zavodov in ustanov. Z njimi si lahko nevladne organizacije pridobijo koristna znanja za svoje delovanje.

14. 1. 2010 – delavnica RAČUNOVODSTVO ZA NVO

Tudi vaša nevladna organizacija se lahko odloči za uporabo spletnega računovodskega programa miniMAX. Do konca leta lahko brez obveznosti preizkusite delovanje programa. V okviru stičišča bo potekalo brezplačno usposabljanje za njegovo uporabo.

Informacije in prijava:
info@srce-me-povezuje.si
tel. št.: 040/365-850

BOJ ZA OBSTOJEČI KRVAVŠKI VODNI VIR SE NADALJUJE

Skoraj dve leti je že, odkar se je oblikoval iniciativni odbor za ohranitev alpske pitne vode izpod Krvavca. Gre za vodovodni sistem, katerega večji del ca. 30% lastnik je občina Mengeš že pol stoletja. Kar je dobro, vendar pred tremi leti izvoljeni svetniki OS z županom vred, so v veliki večini zavrnili odgovornost za posodobitev te lastnine. Nerazumno in neodgovorno dejanje je odraz mačehovskega obnašanja do lastnega izvira nečesa tako edinstvenega kot je pitna voda. Vse ostale občine v solastništvu se seveda o tako pomembni stvari niso prerekale, čeprav je dejansko potrebno veliko vlaganj v ohranitev sistema. Še več, z užitekmo so razgrabile določene procenete tiste količine vode, ki bi morala priteči v mengeške cevi. Le zakaj? Z ozadjem političnih ali katerih drugih lobijev? Mar za preostale občine ta voda vsebuje preobilico nitrata, fosfatov in drugih škodljivih snovi? Bega me misel, da je za Mengeš obnova prevelik finančni zalogaj, za dosti manjše občine kot je Vodice in za vse druge, pa ni. Ni to hecno? Sploh ob dejstvu velike zagotovitve evropskih sredstev.

Vsem, ki dvomijo v naša prizadevanja in »duhovičijo« z izrazi neodobravanja, ker prejšnji župan v svojem mandatu ni naredil nič v zvezi s tem, pa samo toliko. Župan Štebe je vseskozi zagovarjal vodni vir Krvavec, le odgovornostim na sejah in sestankih, ki bi potrdili njegov predlog, so se mnogi izmikali. Res je tudi, da se je po vsakoletni čistilni akciji na Krvavcu zgrozil ob pogledu na onesnaženje vodnega zajetja, ki ga tamkajšnji TC in posamezniki še vedno brezbrizno povzročajo. (Kaj vsi skupaj povzročamo za onesnaženje podtalnice, seveda ne briga nikogar. Pa kljub temu smo jo primorani uživati. Za kakšno ceno?) Prav zaradi tega, po vseh sankcijah, ki bi morale biti sprožene s strani države, se je odločil zagotavljati dodatne vodne vire za potrebe občine. Vrtina Žeček je uspela in je zaenkrat zadovoljiva – pitna voda za manjši del Mengša, čeprav mnogi mislijo, da jo uživamo vsi.

Zahvala gre 351 občanom Mengša, Loke, Dobena in Topol, ki so s svojo fizično prisotnostjo in lastnoročnim podpisom na UE Domžale omogočili, da smo z zadovoljivim številom celo presegli mejo, za katero po vseh pravilih župan Jerič moral razpisati referendum. To se ni zgodilo. Koga ali česa se je ustrašil župan? Po vseh sejah OS občine, ki so se odmikale, po vnaprej dogovorjenih nesklepčnostih in

obstrukcijah sej določenih političnih strank, se je žal zgodilo še to, da tudi trije člani na listi SDS (za katere šele zdaj vemo, da niso zaupanja vredni), niso podprli zadeve. Kljub vsemu CI ostaja trden člen pri pogajanjih za ohranitev vodnega vira, ki je v bistvu že pridobljen. Je naš – občinski. Naredili bomo vse, da do sanacije in nadaljne rabe pride. Ker živa voda od tam zgoraj prihaja sama, v nasprotju s tisto iz zajetij mengeškega polja, ki vsebuje še vse kaj drugega, kar so uspeli napisati specialisti iz Vrtine, d.o.o. v novembrski št. Mengšana. Kako lepo prirejen dopis. Članki CI pa vedno cenzurirani. Bravo, odovorni urednik.

Ana Jernejčič, Dobeno

ODGOVOR MLADEMU UREDNIKU (NA NJEGOVO NADALJEVANJE)

Mladi urednik brez izkušenj in končane fakultete, sin svetnika z liste Za Mengeš in njegov razvoj, ki ji pripada tudi župan, je našel argument za vztrajanje pri zavračanju objave Izjave za javnost Civilne iniciative Mengeš (CIM) za ohranitev oskrbe z alpsko vodo izpod Krvavca v dejstvu, da tega niso objavili tudi ostali mediji. Ja, »sveta preproščina«. Pa saj CIM tega tudi ni želela niti zahtevala od drugih medijev. Zanj so ostali mediji dnevniki Delo, Dnevnik ipd., ki naj bi bili primerjava za njegovo zavračanje objave in nesporno avtonomijo njegovega medija. Ne razume, v tem je res unikaten (ali pa sledi navodilom), da bi moral javni medij lokalnega pomena enakopravno obravnavati najprej domače, organizacije civilne družbe, kar so društva in iniciative. Borimo se za popolnoma legitimne cilje, ki jih argumentirano predstavljamo. In to ne zaradi vsak svojega političnega prepričanja, ki ga moti in je očitno prikriti razlog za neobjave. Nismo samo štirje, podpisnikov je preko trideset in imamo podporo 352 volivk in volivcev, katerim so njegovi zaščitniki strahopetno vzeli pravico do ljudskega glasovanja. Prisiljeni smo se boriti za to, da se ohranijo dosežki naših predhodnikov, da smo odgovorni do vira in sistema z alpsko vodo, predvsem do naših vnukov.

Težavo ima on in 'njegovi' zaščitniki, ker se Izjava za javnost nanaša na neverjetno zavrnitev izvedbe referenduma! Neobjava in vztrajanje pri njej je cenzura in več kot to. Tu ni možno iskati argumentov pred begom od referenduma. To je omenjeni urednik dokazal tudi na isti strani in sosednji, ko je razbil prispevek CIM na dva dela, ne da bi pridobil soglasje. In izpustil kontaktne podatke. In to tako, da še mi nismo takoj

našli ne vabila in še težje ostalo besedilo, ki se je skrivalo pod 'zahvalami'.

Kot je meni znano, se je primer cenzure v skrajni obliki z neobjavo zgodil samo še v primeru prispevka ob Referendumu za samoprispevek za veliko športno dvorano. Takrat naj bi neobjavo zahteval župan Per, zaradi česar so odstopili urednica in tudi nekaj članov uredniškega odbora. In kljub medijski blokadi je bilo kar 80 % občanov in občanov proti davku na »megalomanstvo«, glede na to, da osnovna šola potrebuje le srednje veliko dvorano za svoje dolgoročne potrebe.

Tokrat je razlika v tem, da o tem v glasilu razpravlja (všečen napredek !?) in še, da urednik ali kdo iz njegovega uredništva očitno zaradi tega ne bodo odstopili. Da pa le ne bomo toliko zaostajali, pa odstopam jaz od – meni sicer vsiljene – vloge člana uredniškega sveta. In prosim, da me ne navajate več v kolofonu.

Seveda Vam še naprej želim dobro počutje v odločnem prepričanju o transparentnem, neodvisnem in profesionalnem delovanju za nikogaršnje cilje, še najmanj strankarske, niti najmanj za kakšno listo, že zato, ker ji pripadata župan in svetnik z enakim priimkom. Vse dobro in srečno v Vaših svetlih prizadevanjih. S spoštovanjem in hvaležnostjo za neprikrito medijsko podporo Civilni iniciativi Mengeš.

mag. Tomaž Štebe, član CIM in
svetnik na listi SDS Mengeš

ZAHVALA IN POHVALA

V imenu gospe Albine Jurman in svojcev se iskreno zahvaljujem zaposlenim v Domu počitka Mengeš, ki so polepšali praznovanje njenega življenjskega praznika. Zahvala direktorici Doma, gospe Ireni Gričar, županu Občine Domžale, gospodu Toniju Dragarju in podžupanu Mengša, gospodu Jožetu Vahtarju, za vsa darila, čestitke in lepe želje ob njenem visokem jubileju. Lepa hvala tudi članicam Pevskega zbora oskrbovank in kuhinji za slastno in sočno rojstnodnevno torto.

Dom počitka je zagotovo Mengšanom lahko v ponos, pa ne samo zaradi čudovite zgradbe in urejene okolice ter notranjosti, temveč zaradi visoke kvalitete storitev, predvsem pa zaposlenih, ki svoje delo opravljajo s srcem, visoko stopnjo empatije in občutkom za sočloveka. Raznolike aktivnosti in družabne prireditve pa so dodana vrednost, ki vplivajo na dobro počutje in vzdušje v Domu. Vsa pohvala vodstvu, ki je s svojim načinom dela primer in vzgled dobre prakse, ki kaže, da je tudi jesen življenja lahko lepa.

Stanka Jaklič

Krajevna knjižnica Janeza
Trdine Mengeš

v ČETRTEK,
17. decembra 2009,
ob 17. uri,

**vabi otroke na
ZIMSKO
USTVARJALNO
DELAVNICO,**

kjer bomo izdelovali
novoletne okraske in okrasili
novoletno smrečico
v knjižnici.

**VABLJENI OTROCI
OD TRETJEGA LETA DALJE.
PREDHODNO SE PRIJAVITE
PRI KNJIŽNIČARKAH.**

Knjižničarki
BARBARA in MARIJA

ROŽE ZA ZIMO IN ZGODNJO POMLAD

V zadnji številki Mengšana sem že omenil, da imamo nasajenih nekaj posod z visečimi mačehami. Ta vrsta mačeh se je pri nas pojavila šele lani. Njena rast v dolžino je za Slovence najbolj atraktivna lastnost. Gostota cvetja je res manjša, toda navdušuje dolžina. Naj omenim, da so to sorto mačeh selekcionirali Japonci, prav tisti, ki so ustvarili tudi zelo poznane surfinije. S temi nasadi se bomo ukvarjali vso zimo, če bo premrzla, jih bomo zaščitili, po potrebi zalivali in gnojili. Ne gre pozabiti tudi, da je dobro, če sproti odstranjujemo odcvetele cvetove. Kako bodo preživele zimo, bo izvedel tudi Mengšan.

Rajko Vuga

**AIA, društvo za
izboljšanje kvalitete
življenja**

**vabi otroke, mlade,
mamice, očke, babice
in dedke na**

**MEDGENERACIJSKE
USTVARJALNE
DELAVNICE**

EKO PLANET

**vsako sredo,
od 17.00 do 18.30,
v prostorih stare
knjižnice,
Slovenska c. 28,
Mengeš.**

**SPOŠTOVANI OBČANI
IN OBISKOVALCI!**

**TURISTIČNO DRUŠTVO MENGEŠ
S 6. JANUARJEM 2010
ODPIRA SVOJA VRATA**

vsem, ki jih zanima turistična dejavnost
v Občini Mengeš. Uradne ure bodo
vsako sredo, med 16. in 19. uro, v
prostorih Turističnega društva Mengeš,
na Slovenski cesti 30 (nekdanji kra-
jevni urad).

Dodatne informacije dobite pri
predsednici društva Zorki Požar, na
telefonski številki: 031/725-621.

Vljudno vabljeni!

Turistično društvo Mengeš

Kulturno društvo
Antona Lobode
vabi na

**PREDSTAVITEV KNJIGE
o frančiškaneu in slikarju
Janku Testenu,**

ki bo v
petek, 18. decembra 2009,
ob 19. uri, v gasilsko-kulturnem
domu v Loki.

V programu bodo poleg gostov
sodelovali mladi glasbeniki in
otroški pevski zbor Lastovke.

Vabljeni.

POROČILO GASILSKE ZVEZE MENGEŠ ZA MESEC NOVEMBER

Torek, 10. novembra 2009

Ob 10.20 je zaradi počene cevi voda zalila klet stanovanjske hiše na Testenovi ulici v Loki. Gasilci PGD Loka so zaprli ventil za dovod vode, očistili odtočni jašek in prečrpali izteklo vodo.

Gasilska zveza Mengeš

Na relaciji Občina–trgovina Mercator–Vendo sem v soboto, 21. novembra, izgubil USB ključ sive barve, z napisom Gasilska oprema. Ker je na ključu unikatna vsebina, namenjena gasilskemu izobraževanju, vljudno prosim poštenega najditelja, če me pokliče na tel. 041/766-464 ali ključ odloži v poštni nabiralnik Gasilske zveze Mengeš, Zavrti 2.

Janez Koncilija

Miklavževa obdaritev otrok iz rejniških družin

ZAHVALA ROTARY CLUBU DOMŽALE, PODRUŽNIČNI OŠ BLAGOVICA IN GOSTINSKEMU PODJETJU TROJANE

Tudi letos je Miklavž obiskal in obdaril vse otroke iz rejniških družin. Tokrat na prireditvi v petek, 4. decembra, ob 16. uri, v Podružnični osnovni šoli Blagovica. Tamkajšnji učenci so nas z mentorico in učiteljico Mileno Iglič uvodoma popeljali v pravljичni svet Trnuljčice, ki ji je sledil Miklavž s svojimi pomočniki angelčki in darovi.

Otroci so z velikim žarom in navdušenjem čakali na svoj trenutek rokovanja z njim, mu peli pesmice, iskreno odgovarjali, ko jih je spraševal, kako upoštevajo starše, ali izpolnjujejo svoje obveznosti ... Prav vsi – 123 otrok – je dobilo lepa in praktična darila, ki jih je Miklavžu pomagal pripraviti Rotary club Domžale. Ob odhodu se je vsak obiskovalec lahko posladkal s slavnim trojanskim krofom, s katerim nas je pogostilo Gostinsko podjetje Trojane.

V Centru za socialno delo Domžale in Društvu rejnic in rejnikov Domžale se v imenu vseh otrok iz rejniških družin zahvaljujemo našim donatorjem iz Rotary cluba Domžale in še posebej Katarini Cerar za njen prosti čas, voljo in angažiranost, ki jo je vložila v pripravo in pomoč Miklavžu pri izvedbi obdarovanja. Prav tako iskrena hvala vodji Podružnične osnovne šole Blagovica, Gizeli Kosmatin Ermeny, in učiteljici Mileni Iglič, ki sta nam z učenci prijazno ponudili prostor in lepo kulturno doživetje, ter Gostinskemu podjetju Trojane, ki se tudi tokrat ni izneverilo s svojimi tradicionalno slastnimi krofi.

Marta Tomec

Na podlagi 37. člena Statuta Zveze kulturnih društev Občine Mengeš (ZKDOM) in na podlagi sklepa Izvršnega odbora ZKDOM z dne 4. 12. 2006 objavljamo

JAVNI RAZPIS

**za zbiranje predlogov za podelitev priznanj
na področju ljubiteljske kulture v letu 2009.**

1. Predlagatelji po tem razpisu so lahko kulturna društva, ki delujejo v Občini Mengeš, za svoje člane ali sekcije, in posamezniki, ki lahko predlagajo enega ali več občanov Občine Mengeš, ki delujejo na kulturnem področju občine.

2. IO ZKDOM bo zbiral predloge za:
- ZLATO priznanje – za izjemne dosežke na področju ljubiteljske kulturne dejavnosti za obdobje nad 25 let ali življenjsko delo (podeljeno bo eno priznanje);
 - SREBRNO priznanje – za izjemne dosežke na področju ljubiteljske kulturne dejavnosti za obdobje od 10 do 25 let (podeljeno bo eno priznanje);
 - BRONASTO priznanje – za 10-letno uspešno delo na področju ljubiteljske kulturne dejavnosti (podeljeno bo eno priznanje).

3. Priznanje ZKDOM lahko prejmejo posamezniki ali skupine, predvsem za izjemne dosežke ustvarjalnega in poustvarjalnega dela na področju

ljubiteljskih kulturnih dejavnosti. Priznanje je lahko podeljeno tudi za izjemne dosežke pri organizacijskem delu, pri razvijanju novih oblik in vsebin delovanja, pri delu na področju kulturne vzgoje in izobraževanja, pri raziskovalnem delu, pri organiziranju strokovno-svetovalnega in mentorskega dela, pri razvijanju kulturnega sodelovanja s Slovenci v zamejstvu in po svetu, pri publicističnem delu in pri ohranjanju nacionalne kulturne dediščine

4. Predlog za podelitev priznanj mora vsebovati naslednje:

- podatke o predlagatelju;
- podatke o kandidatu;
- utemeljitev.

5. Vloge za podelitev priznanj je treba nasloviti na **ZKDOM, Zavrti 2, 1234 Mengeš, do 15. januarja 2010.**

IO ZKDOM

Predsednik Jože Vahtar
ZVEZA KULTURNIH DRUŠTEV

**Srečen je,
kdor zna živeti
z majhnimi željami.**

Želimo vam, da vam leto 2010 prinese veliko zdravja, sreče in poguma, prijetnih praznikov in izpolnitev vseh majhnih in velikih želja.

Društvo izgnancev Domžale

*Kako boli in duša trpi,
ko od bolezni in žalosti
usihajo življenjske moči,
veš ti in vemo mi,
o tvojih samotnih dneh in nočeh.*

ZAHVALA

V 55. letu nas je zapustil
brat in stric

Ciril Dacinger
iz Mengša

Hvala vsem sorodnikom,
prijateljem, sosedom in znancem
za izrečeno sožalje, darovano
cvetje in sveče ter spremstvo
na njegovi zadnji poti. Posebna
zahvala sodelavcem tovarne Lek
za pomoč, darovano cvetje in
sveče.

Sestre z družinami

*Mama je ena sama,
ko jo izgubimo,
občutimo praznino
in bolečino.*

ZAHVALA

19. novembra 2009 se je po kratki
in kruti bolezni poslovila od nas
draga mama, stara mama, tašča,
teta, sestra in svakinja

***Ivanka
Kimovec***

Iskreno se zahvaljujemo vsem
sorodnikom, prijateljem, sosedom,
sodelavkam in sodelavcem,
znancem za izrečena sožalja,
darovano cvetje in sveče. Hvala g.
župniku Janezu Avseniku za lepo
opravljen pogrebni obred, pevcem
skupine Krt za petje in za lepo
zaigrano Tišino.

Hvala vsem in vsakemu posebej,
ko ste nam v težkih trenutkih stali
ob strani, in hvala vsem, ki ste jo
pospremili na njeno zadnjo pot.

Vsi njeni

*Bolečino skriješ,
tudi solze zatajiš,
a praznine, ki ostaja,
nikoli ne nadomestiš.*

*Spomin na tebe večno bo živel,
nikoli ti zares od nas ne boš odšla,
v naših srcih večno boš živela.*

ZAHVALA

19. novembra 2009 se je od nas
nenadoma, na oseminsedemdeseti
rojstni dan, tiho poslovila naša draga
mami, »bakica« in prababica

Radica Jeremić

Iskreno se zahvaljujemo vsem
sorodnikom, prijateljem, sosedom
in znancem, ki ste jo v tako velikem
številu pospremili na njeni zadnji poti,
za izrečena ustna in pisna sožalja,
darovano cvetje in sveče, ki bodo
prižgane v njen spomin.

Posebej se zahvaljujemo: dr. med.
spec. Poloni Darji Burja z ekipo
iz Zdravstvenega doma Domžale,
Gasilskemu društvu Mengeš, UKC
Ljubljana - IPP in oddelek za
nevrološko intenzivno terapijo ter
osebni zdravnici dr. Marti Rižnar-
Bregar, ki so se po svojih najboljših
močeh trudili in ji nudili pomoč.

Iskreno se zahvaljujemo Pogrebni
službi Kamnik za organizacijo
pogreba, pevcem za lepo odpete
pesmi, trobentaču za zaigrano Tišino,
zastavonošama in Marjanci Lavrič
za poslovilni govor ter izrečene tople
besede v slovo.

Vsi njeni

Božično-novoletni koncert Simfoničnega orkestra Domžale-Kamnik

V torek, 22. decembra 2009, ob 19. uri, Vas vabimo
v Kulturni dom Mengeš na sproščeno božično-novoletno
druženje s simfoničnim orkestrom Domžale-Kamnik,
pod vodstvom dirigenta Simona Krečiča, in solisti.

Cena vstopnice: 10 evrov

Prodaja vstopnic: PZM Mengeš (tel.: 041/668-301), Špas teater Mengeš

Organizator: PZM – Podjetniško združenje Mengeš

Pokrovitelj: Občina Mengeš

MENGEŠKA GODBA
vabi na

BOŽIČNO- NOVOLETNI KONCERT

v soboto, 26. 12. 2009,
ob 19.00. uri,
v Kulturnem domu Mengeš.

PROGRAM:

Slavnostni govor župana Franca Jeriča ob dnevu samostojnosti

P. Kosec: HELIKON

J. Strauss ml./ prir. W Steijn: EGIPČANSKA KORAČNICA

J. Arban / B. Lesjak / prir. L. Leško: BENEŠKI KARNEVAL
Solist: Leon KOŠAK – bariton

J. Strauss / prir. J. Walls: ANNEN POLKA

J. Helmesberger / prir. T. Takahashi: DANSE DIABOLIQUE

Podelitev turističnih priznanj za leto 2009

W. C. Handy / prir. R. Beck: T. LOUIS BLUES

A. Piazzolla / prir. S. Verhaert: OBLIVION
Solist: Klemen LEBEN – harmonika

A. Hačaturjan / prir. F. Jakma: PLES SABELJ

V.&S. Avsenik / prir. B. Adamič - V Mustajbašić: VRNITEV

B. Adamič: CIK - ČAK POLKA
Solist: Sebastjan BOŠTJANČIČ - ksilofon

J. Strauss ml. / prir. J. G. Mortimer: TRIČ - TRAC POLKA